சிவமயம்.

அகத்தியமுனிவர் அருளிச்செய்த

பரிபாஷைத்திரட்டு.

இஃது

திருமயிலை

வைதிலிங்கதேசிகரால்

பலபிரதிகளைக்கொண்டாராய்ந்து

கையெழுத்தாலுளவாகியவழுக்களைந்து

எண்ணூர்,

கிருஷ்ணப்பசெட்டியாரால்

சென்னை

சகலகலாநிலயஅச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

1887.

விளம்பரம்.

இதனால் யாவருக்குமறிவிப்பது யாதெனில்:— இப்புத்தகமும் இன்னும் தமிழ் - தெலுங்கு - கிரந்தம்-இவற்றிலுள்ள பலவிதப் புத்தகங்களும் வேண்டுபவர்கள், சென்னபட்டணம் பெத்துநாயகன் பேட்டை பாப்ம்ஸ் பிராட்வே (154 - 155) வது நெம்பர்களுள்ள வீட்டிலிருக்கும் தஞ்சாவூர் - சின்னகன்னையசெட்டியாரிடம் விலைக்குப்பெற்றுக் கொள்ளலாம் பெற்றுக்கொள்பவர்கள் கடிதமெழுதி பதில்தெரிந்துகொள்ளவேண்டில், மேற்படியாருக்குப் போஸ்ட்லேபில்வைத்தனுப்பினாலன்றிப் பதிலுத்தரம் கிடையாது. புத்தகங்களுக்குப் பணமனுப்பும்பக்ஷத்தில், மணியார்டராகவாவது போஸ்டுலபிலாகவாவது அனுப்பல்வேண்டும் போஸ்ட்லேபிலாக வனுப்பினால் ரூபா - ௧ - க்கு, வட்டம் அணா - ௧ - சேர்த்தனுப்பல் வேண்டும்.

உ

கணபதி துணை.

அகத்தியமுனிவர் அருளிச்செய்த

பரிபாஷைத்திரட்டு.

முதற்காண்டம்.

காப்பு.

பரமஞானோதயத்துப் பாஞ்சுடருலகுக்கெல்லாம்
திரமதாவுதித்தஞான திவாகரன்றிருத்தாள்காப்பு
வரமதாம்வகாரயோக மறைப்புநூற்பாடையெல்லாம்
முருகவிழ்தமிழாற்செய்ய முருகனோங்காரர்தாள்காப்பே.

பாயிரம்.

ப்பெனவுரைத்தவாதக் கணக்கொருலட்சந்தன்னைச்
ர்த்தநூபாதியாகத் திரட்டியேநூலையெல்லாம்
ப்பத்துமூன்றுமொன்று நடத்தியகாண்டந்தன்னைப்
த்திடினைந்நூறுகப் பாடைநூல்படித்திட்டேனே. (௧).

க்குயிர்நூலுக்கொப்பாம் பராபரமொன்றேயல்லால்
த்தினிலுள்ளசித்தர் வாதநூலிதற்கொவ்வாது
த்தினிற்றீபம்போலுங் கூறுகற்பித்தர்பாடை
த்தபொன்மேருவைச்சித் தீபமாயிந்நூலன்றே. (௨)

த்நூலைந்துகாண்டத் தியம்பியகருவேதென்றால்
தகத்திக்கவேண்டுந் தமிழ்க்கவியைந்நூற்றுக்குள்
ிரவாதயோக மணிபஞ்சகாணமார்க்கம்
ஞ்செய்வகாரபாடை திட்சையுஞ்செப்புமாதோ. (௩)

நூல்-வேறு.

செப்பியதோர்வகையென்ன நூலின்மேலாந் திட்சையொடுசை
த்தேசர்மானங்கள், தப்பிலாக்குருமுடிக்குங்கருமானங்கள் தத்
பஞ்சீகரணந்தாக்கசோக்கும், ஒப்புவமையில்லாதமவுனக்கூறு
தியுள்ளவட்டாங்கயோகக்கூறு, மெய்ப்புடையகாயகற்பசமாதிக்
வெறியேறியோடுமணிவேதைக்கூறே. (௪)

கூறுனகாலங்களிடைபாகங்கள் குருசீடபக்குவங்கள் பிரமாணங்
கள், பேறுனசித்திபிலேயிருபத்தைஞ்சும் பிரபலமாநான்மறைவுக்
சந்தேகங்கள், நீறுகவெளியிட்டுச்சொன்னவாற்று னிகண்டெனவே
சித்தரிதைநினைவுள்ளவைத்தார், ஆறுறுமறுநூறுங்கற்பநூறு மாயிர
முமுந்நூறுமடக்கஞ்செய்யே.
(௬)

அடக்கமுள்ளசூத்திரங்களினுஞ்சேரு வாயிரத்தோடிரு நூ
றைந்நூற்றின்மேலொன், றடஇக்குளுயிர்ப்பபத்தொனெறண உந்
தொன் றுற்றபதிறெறுன்றுநாலூற்றொன்று, கோதுறுசிர்மதிவெவன
பாக்கவிதைநூறு குருநூலம்பனுமதுவோர்கோவையாகக், கிடைட ப
பதிலைபூர்வதவப்பயனுலெய்துங் கிடைத்திடினிந்நூல்பதனைங் வெகுதி
னொவோர்க்கே.
(௭)

கெதியறியாப்பாவிகட்கிந்நூல்கிட்டாது கிருபையுள்ளஞானிக
ட்கேயெய்துமெய்தும், பதியறியுநல்மவுனயோகிகட்கே பரிசுத்த நூ
லிதுதான்பதனம்பண்ணும், விதியிலெயென்றெண்ணுதேநூலைத்தேடு
டு விண்டுவிண்டுபேசாதேவேண்டாம்வேண்டாம், நிதிதருவாருபசா
ரநீக்கிப்போடு நினைவுகொண்டுசூத்திரத்தினினைவைப்பாரே. (௮)

நினைவிலேயிருப்பதொன்று சொல்வதொன்று நெஞ்சிரக்கமில்
லாதசித்தர்பாடை, கனவிலேகண்டபொருள்போலவப்பா காட்டிமூ
ர் சூத்திரத்திற்கபடமாக, அனலிலேயிரும்செல்லாவாறுபோல வகுபா
தமொழிக்கெதிர்மொழிசொல்வாருமில்லை, பணியைநம்பியுமுதவந்தவா
கதையைப்போலப் பாடினார்மறைபொருளாய்ப் பாடினாரே. (௯)

பாடுகின்றசித்தர்தம்நூல்களெல்லாம் பரிபாடைதெரியாதபாவி
யோர்க்குந், தேடுகின்றபொருளதியச்சொன்னதலையாற் றினையளவு
பொன்காணச் சொல்லவில்லை, வீடிழந்துமாடிழந் துள்ளசெம்பொனை
வேணதெல்லாந் தானிழந்துமெய்தோனறுமல், காடுறைந்துபோவதா
ற்கோபெரியோர்சொல்வார்காணுமற்புதைத்துசொல்லைகண்டுதேடு.

கண்டுகண்டுதேறினவர்நேகருண்டு கருவறிந்துசெய்தவர்களநே
கருண்டு, தொண்டுசெய்துபெற்றவர்களநேகருண்டு தொல்லையென்
றுவிட்டவர்களநேகருண்டு, விண்டுசொலாதடங்கினவாநேகருண்டு
விண்கரிசுட்டுத்திரிவாரநேகருண்டு, பண்டுவிட்டகுறைகள்வந்துநே
ர்ந்தானுற் பலிக்குமல்லால்வீணருக்குப்பாழதாமே. (௰)

: பாழ்நெஞ்சுபெற்றகரு மிகளெல்லாரும் பாரதனில்ரசவாதமறி
வோமென்று, காளிலொருவர்க்கொருவருறவுகூடி நமில்லைசதுக்கி
ரங்கணன்றாய்ப்பேசி, நீள்புவியிலெனமையொப்பாரொருவருண்டோ நீ
ரறிந்தவித்தைவெகுநேர்த்தியென்றுந், தாள்பெறுநற்கும்பகநாமறி
வோமென்றுஞ் சாராயந்தனைக்குடித்துச்சண்ணுவாரோ. (௰௧)

சன்னினதேயல்லாமற்குத்திரத்தின் சமுசயங்கடாந்தெளிந்து சார்ந்தோரில்லை, எண்ணிறெண்ணியவரவர்கடமதுபுத்திக் கேற்றபடி பார்த்தலைந்திடைவதல்லால், மண்ணிலெழுபிறப்பாரும்பிரமசற்பம் வானைவிட்டெக்கிழிறங்குங்கற்சுண்ணாம்பும், விண்ணவர்க்குமருந்தான சாரைப்பாம்பும் வெளியின்வெளியானவர்க்கேகவின்றாந்தானே. (௰௨)

வின்றுமேயாதியிலேயொளியுமாச்சு வெந்தழலாமறுபிறப்புநீல மாச்சு, கனமதாயிறப்பிறப்புச்சிவப்புமாச்சு காங்கைகொண்டுமறுபி றப்புவெளேயாச்சு, துள்ளியதுபின்பிறப்புமஞ்சளாச்சு தோகைம யினிறமாச்சுமறுபிறப்பில், உள்ளபடிகடைசியெழுபிறப்பிற்றுறு மு யர்கோழிமுட்டைநிறம்படிகமாச்சே. (௰௩)

படிகமென்றவண்டமெல்லாம்பிரமசற்பம் பார்க்கவென்றாலாகாச ப்பிரமளிந்து, குடியிருக்குமிடந்தானேபூமியாகுங் கொண்டலினுவ தரித்தகுருதானேயா, அடியறிந்தாலதின்மேழவானவன்னி பக்கரு வைக்கண்டவனேயருள்மெய்ஞ்ஞானி, இடமானவெழுபிறப்பாயின் றமூர்த்தி சித்திரையின்வெண்சாரைச்செழுந்தண்ணீரே. (௰௪)

தண்ணீருஞ்சுண்ணாம்புந்தானேசேர்ந்தாற் சகலசித்துங்கைவ சமாய்த்தானேசிக்கும், மண்ணுடன்விண்ணுடன்மொன்றுமானால் வாதம டாவெளியாச்சுமாய்கைபோச்சு, பெண்ணுருப்புருடருமே சேர்ந்தா ராணுற் பிளவைபொன்றுபொன்போனேரிறககலாச்சு, கண்ணுரும்பிள வைசித்தாருஞரியன்றன் கனலிலேபிறந்தவகைகாட்டினேனே. (௰௫)

காட்டினேன்சிருட்டி செய்யப்பிரமனென்றுங் கற்சுண்ணம்பிரம சொற்பக்கல்லையென்றும், மூட்டினேன்மூலவிந்தயனேபூமி மூச்சில்லை பேச்சில்லைவுளத்தாயாங், கோட்டிகொண்டுநான்முகத்தன்வயிற்று க்குள்ளே குடியிருந்தாறுருத்திரனுமாலுங்கூடி, ஆட்டுகிறவாட்டெ ல்லாம்பிரமசித்தே யவன்பிறப்புப்பூதவங்கிசத்தைத்தங்கேளே. (௰௬)

அங்கிசத்திலைக்குத்தான்மண்ணேயாச்சு அப்புதமொருமுறை யங்குறிக்கலாச்சு, பங்கிட்டமுறைபேயிலேயூவாச்சு பருமலேகாய பழமாம்விந்துமாச்சு, இங்களெனும்விந்துதானரசமுமாச்சு தெளிந் தரசந்தானுமுருண்டிரமாச்சு, சங்கையில்லாதுடலாச்சங்குயிருமா ச்சு தன்னுடலிற்சீவசெந்துகோடியாச்சே. (௰௭)

கோடியென்றுலைத்தவெய்யனுரைப்பேனையா கூர்ந்துபார்நா லுவித்தோனிக்கடத்தைத, ஆடியின்றமகாபூதவண்டனித்தா லப்பனே பிறந்ததுகாண்பிண்டவித்துந்; தேடியினறலைவானேனுனதுகூ யே செலங்குறித்துப்பணியீர் போற்செயசீராச்சு, ஓடியமே… ற்பக்கற்சுண்ணாம்புக் குயர்ந்தசிவதிட்டையிந்துச்செய…

செயர்ருந்தண்ணும்புஞ்சேர்ந்துகொண்டாற் சிவசிவாகுருவா சிலைனுமாச்சு, மயமானமுப்பூவென்றுரைத்துசெய்தி வகைதெரிய சொல்வதற்கென்வாய்கூசாதோ, அயவாககாணுரைத்தேனிந்தமட்டு சமுசயங்கடாவென்றுற்கடைக்காண்டம்பார், உயிரிருக்குமிடந்தனேபிரமகெற்ப மூடவிருக்குமிடந்தானேயிண்டவித்தே. (௰௯

வித்துக்குணின்றாசம்புமாச்சு விண்ணிறிந்துவந்தரசமுப்புமச்சு, சத்தித்தவிடந்தனிலேயெல்லாமுண்டு சாகாதகாருனேசவுக்கரந்தான்; புத்திகருந்தோன்றுதேற்புலத்தியாகேள் பொருளையிந்தான்முடிவுக்கடைக்காண்டம்பார், இத்தைவிட்டுநூல்பாடையாதிப்புக் கெடுத்தபரிபாடையெல்லாமியம்புவேனே. (உ௰

இயம்புகிறேன்சித்தர்தமநூலின்பாடை மிலக்குண்டோகணக்குண்டோரசவாதத்தில், சுயம்பென்றவுப்புக்குச்சித்தர்கூடிச் சொன்னவொருபாடையெல்லாஞ்சொல்வேன்மைந்தா, பயம்பிடிக்குஞ்சித்தர்கடுங்கோபத்தாலே பழிவருமென்றான்மேலேபாரம்வைத்து, நயப்பெறவேசொல்லிவைத்தேனிந்நூற்றுள்ளே நாதர்கடாமெனைக்கடிந்துநகைத்திட்டாரே. (உக)

நகைத்தவர்களாரென்றுற்புலத்தியாகே ளவகாதசித்தர்முதற்பதினெண்பேரும், செகத்திலுறுமாலகைகஞ்சமலைசித்தர் திருமூலமரிசேகமற்றசித்தரெல்லாம், பகைத்தெங்களூற்பாடைக்கருவைவெல்லாம் பாரதனிற்கோள்சொல்லப்பண்போவைய, அகத்தியமாமுனிபுலைச்சுதெரியாதோதானிந்நூலுங்குகைமறைவென்றருளினனே.

நூற்கோவை.

அருளினோனாந்நூலும்யாருக்கென்று கைக்கடங்கமெஞ்ஞானியாதனைபெற்றோர்க்குக், குருமுகமாய்க்கொடுப்பதல்லான்மற்றோர்கையிற் கொடுத்தவர்க்கும்பெற்றவர்க்குஞ்சாபங்கூறிப், பெருமையுள்ளசித்தர்தமைவணங்கிப்போற்றிப் பிரமன்றனுத்தாவுந்தன்னுலிந்நூல், கருவறியுஞானிகட்கேவெளியிட்டேனும் கையடக்கமாகவைத்துக்கண்டுதேறு. (உஉ)

தேறவேயிந்நூலின் பொருளையாய்ந்து செப்பினுஞ்சோமரிஷீயைந்நூற்றென்று, கூறவேநந்திசொன்னமுந்நூற்றென்று குருமுறைக்குபிகத்தெளிவாந் கொடுக்கொண்டால், ஏறுமின்றுகொங்கணவனெண்ணூற்றுக்கு ளியம்பிறன்மனிமுறைகளெடுத்துச்சொன்னேன், பேறுபெறவேண்டுமென்றுற் பின்னைக்கன்றன் பின்னைசொன்னவெண்ணூறும்பேணிப்பாரே. (உ௩)

பார்க்கின்றமூலமொன்னையிரத்திற் பாடினர்கற்பவிதியிரண்டானான, மார்க்கமதைச்சட்டைமுனிவேகநீட்சை மறைப்பில்லையென

முசொல்லிக் கிழித்துப்போட்டான், ஏற்கவேபூசைவிதி மார்க்கமெல்லா மெடுத்துரைத்தான்போகனு மேழாயிரத்தில், தோற்றியந்தவகையெல்லாமிந்நூல்போற் சொல்லாதுபிரமகெற்பத்தொகுப்பைப்பகேளே. (௨௫)

பிரமவுப்பின்பெயர்.

தொகுத்தபடிசொல்லுகிறேன்காரசாரந் தோன்றுதபாடாணமுபாரசங்களை, வகுத்தவைலோகங்களுபரசத்ராங்களின் மலைபூமிமூலிகைகளகருமானங்கள், மிகுத்தசிலவுதங்களெனத்தகாணுமு மெஞ்ஞானபிரமகெற்பம்வேண்டும்வேண்டும், பகுத்தறியப்பிரமகெற்பவுப்பின்மார்க்கம் பரிபாஷைப்பேர்வகுத்துப்பாடுவேனே. (௨௬)

பாடுவேன்பிரமவுப்பின் பேர்யாதென்றாற் பாங்கானமுதற்பேர்தான்வழலையென்பார், தேடியேசொல்லுகிறேனிரண்டாநாமந் தெளிவானவண்டபிண்டஞ்செப்பலாகும், ஏடணையாமுப்புக்குமூன்றுநாம மிடைகலைபிங்கலைசுழுமுனையென்றாகும், வாடவேவேண்டாங்காணேநாம மனமொத்துப்புலத்தியனேமகிழ்ந்துகேளே. (௨௭)

மகிழ்வாகமதிபரிதியெரிவில்லப்பு வாகானதசநாமம் வகுக்கக்கேளாய், இகழினையந்தனித்தியமபிரண்டகெற்ப மிடிவாய்வுவெளவுரியரிதாரமேகம், புகழ்கோசம்பீசமிவையினைந்தென்பார் புலத்தியனே சோடசமாநாமஞ்சொல்வேன், இகழ்வயிராம்பூரிசுண்ணங்கடுக்காய்நஞ்சு சிவைகயுவர்மண்டிரிகுணசல்சலசநஞ்சே. (௨௮)

நஞ்சானபாடாணமபூரிவிந்து நாதமுவர்வெள்ளைக்கல்பூமிநாதம், துஞ்சாதசோடசமாநாமமாச்சு தொகையிருபத்தைஞ்சுக்குவிவரங்கேளாய், வெண்சாரைகருநெல்லிவெண்பூநீர் வெடியுப்புநவமூலிமிதுனமேடம், அஞ்சாதவடிமுடியுநகிரீருப்பா மமாவாசைபிரதமையுமையம்பத்தொன்றே. (௨௯)

ஒன்றானவிடமிவன்ஞான்கிராங்கொள்ளி யுயர்குயவனாக்கினைபதிபூஷுப்பு, நன்றானவிடக்கம்பியிருபத்தைஞ்சு நல்லபஞ்சீகரணமென்றநாமமாச்சு, குன்றாதநாமமுப்பத்தாறுஞ்சொல்லக் கூற்றன்மனைற்பொடிமடையன்குடிபோய்வீடு, வென்றானபிடர்லவணஞ் சாரிபுஷ்டி வெடியோகையஞமிகதிர்வெளிசுயம்பே. (௩௰)

சுயம்பிலிங்கமெழுபிறப்பு விஷ்ணுவைவர் சுடர்படிகமாசிமலம்பண்ணைச்சூடன், செயம்புகழ்நீராஙசலம்பர்சைகாமி சிங்கிபொதிபுயல்பரமநிலத்திற்பூமி, நயம்பெறுகண்மணிமவுனஞ் சுட்டல்பொட்டல் நாயகமுமுப்பத்தாறுநாமங்கள், வியன்பெறுசொல்பாஷைதொண்ணூற்றுறின்பேரை விரித்தெடுத்துப்புலத்தியனேயினிச்சொல்வேனே.()

சொல்லவே திருமேனிகன் மந்திரஞ் சோதிவிருட்சம்படலந்
லஞ்சூக்மம், செல்லுமேகாரியங்கள் மேலுப்பு மின்னொளிவெண்க
டர்கொச்சி அருக்கன், கல்லுமேவாசிபரிசந் தஞ்சர்ப்பங் கண்
டி பாலேதிலங்காந் தழைத்தான், கல்லவியன்கரும்பூனை கடலிற்பாசி
திபுத்தான் சொரிகறடுநண்டோடாமே. (௧௩)

ஆகுமேகுருபரமவேமஞ்ஞை மவுரியிச்சிர கோபமக்கினியின்ச
டி, வாகுபெருமீனமடாபுலுகுகாவி மலேருது வெண்காரமயநாகம்வெ
ளி, தோணைகொக்கோகுத்தலைப்பின் ளைகன்னி அத்திவெளைளையானா
கோமநாதம், சாகுந்தங்யாசிமன்னடை தொட்டிபூரஞ் சமாதிநிலை
பொடுராஞ்சங்கமாமே. (௧௪)

சங்குகண்டங்கந்தரிபொன்மதந்தம்பித்து சரபேசமகரமொழிசா
க்கிராமம், வங்குசிங்குபுரியட்டம்பஞ்சமித்திர மதியிரவிசேசாடசமா
தனப்பூதி, குங்குமங்கோரசனை கோமயங்குருத்துக் கொன்றைகொ
ரசம்பூர்ணமிராசவர்க்கம், அங்குமுள்ளதானுகந்தமூருளை தேர்க்க
ங்கிகளிச்சுன்னமுட்டையானைக்கல்லே. (௧௫)

கல்லானயேசவுக்காரம்வியாக்கிரங் கருவிதொகையானதொன்
னூற்றுறுமாச்சு, சொல்லானநூற்றிருபத்தைஞ்சின்டோச் சொல்லு
கிறேன்புலத்தியவத்தொருப்பைக்கேளு, வில்லேனசையுளக்கருவரு
ளக்குடக்கு விந்தைசபகலைவள்ளிக்குவேதகஞ்சன், புல்லானவா
ளைக்குக்கானல்வேனல் புகைபருவகாலவிருள்போகுநானே. (௧௬)

நாளானவிந்துப்புக் கழற்கொடிக்காய் நார்த்தைதவிடமுட்டிசிகு
நாகப்பூச்சி, நாளானநாகல்கட்டம்புறவினெச்சம் நாட்டுசர்க்கரைவே
கார்த்தலைக்கல்கஞ்சம், கோளானகண்குரியஞ்சமுத்துக கோளகபா
டாணநாயுருவிகும்பம், நீளானமுகிபாடாணம்மோர்செட்டி நிர்வாண
மாக்கிராணஞ்சலநீருப்பே. (௧௬)

உப்பானவைங்காயம்பசுமைபச்சை புடலுயிர்தப்பனந்தாதுகரு
வோடுமி, செப்பானபங்துக்குநாயிபிராணன் சித்திரைபங்குணிசிச
காதுவட்டை, மெய்ப்பானதிரியுதயமத்தமேரு மேவுவிசைதரும்பு
ஞ்சல்மித்ருசத்ரு, துப்பானபவளமறேசிலைதரட்டி சூரிபனைபாடா
ணந்துய்யறுமே. (௧௭)

துய்யசத்திசிவஞ்சீனக்காரஞ்சுப்ரஞ்சுந்தரிதாண்டவங்கலன்சோ
தனைக்கல, ஐயமின்மினிமதனகாமரூபி படலையணிமாசகிரிதூற்றலன்
னம், செய்யபுதநிலம்பருதிபலந்தாமன் கொடியுமரிகுடவிகயங்தே
ய்வுகட்கம், ஜூய்யமாவிபீசமணிநூரம்வட்டம் கோடைகுளியானைசக்
குளிகுண்டாமே. (௧௮)

குண்டான காரமுடி மலங்கறுப்புக் குதிரைகெந்திபயிரோகஞ்சோ
னூர்மண், உண்டானதிப்பிலிபொன்னரிப்பிணங்க ளுத்தை யுயர்பிரம
னுயிரவன்பாலுன்னுறைப்பிள்ளை, பண்டானசவுக்கிலம்பாழ்ந்தும்
பஞ்சபட்சியிரங்குவத்துப்பாரையுப்பு, வெண்டானம்போன்றகல்லுப்
புக்கட்டி விரம்பிருத்துவிபுநீர்விளம்பினோமே. (௩௯)

விளம்பினவோர் நூற்றிருபத்தைஞ்சுமாச்சு வெவ்வேறேயிரித்
தெடுத்துவெளியாய்ச்சொன்னேன், தளராதேபிரமகெற்ப சுண்ணத்
தோடே தாழ்வில்லாமுந்நூற்றோடிருபதாகும்; இளம்பிறைநவந்துதி
த்துவளர்ந்திலகுமாபோ லிந்தவகைப்பொருள்களெல்லா மொன்றாக்
காகும், பழங்களிந்தரசம்போலவிந்த நூலைப் பாடினேன்கருவறிந்து
பார்த்திடுமோ. (௪௰)

பார்த்தறிந்திந்தவகைப்பெயரையெல்லாம் பாடினார் நூல்களிலே
பாடைமார்க்கம், சேர்த்தறிந்துபாரமலைகளைத் தெரிப்பினவோர்சர
க்கொன்றைத்திரிவிட்டு, நீற்றினதிற்கிரியையில்லையென்றேயிங்ஙி
னவேகெட்டுப்புத்திகெட்டுச்சூழங்கெட்டுச், சூத்திரமுங்காணமற் கு
ருவில்லாமற் றுயர்க்கடலிலேவிழுந்து சுழன்றிட்டாரோ. (௪௧)

சுழன்றலையும்பாவிகட்கு ஞானமுண்டோ அன்பார்க்கசீடருக்கு
க்குருவுமுண்டோ, உளங்கனியாச்சண்டாளர்க்கிரக்கமுண்டோ வுப்
பைவிட்டபேர்களுக்குப்பொன்னுமுண்டோ, களங்கமனமுடையோ
ர்க்குஞானமுண்டோ கண்ணியயல்கொண்டோருக்கியோகமுண்டோ,
தளர்ந்தோர்க்குச்சையோகக்கருப்பமுண்டோ சவுக்காரந்தலையறியார்
தாங்கெட்டாரோ. (௪௨)

கெட்டதென்னெனிலுவலதிலொதிபெல்லாம் திருவையில்லாக்குரு
க்கள்சொன்னதேகைவிட்டுத், திட்டமில்லாமங்கையர்கள் தூரமான
திட்டமேபிரமகெற்பசெயநீரென்று, வட்டமைகைத்தொன்வாங்கி யதிலே
பூர மாட்டுவாரத்துவப்புவழையென்பார், சுட்டபின்னத்தையெடுப்பா
ர் தலைநாண்மைஞ்சன் றுஞ்சுசவுக்காரமென்றுஞ்சோதிப்பாரோ. (௪௩)

சோதிக்கமையெடுப்பார் துயிலஞ்செய்வார் துடியானதாம்பிரத்
தையுருக்கிச்சாய்ப்பார், பேதித்துச்செம்புசரற்றேறபசுமையாறுற் புட
த்தில்லைத்துக்கானுமலுயிர்த்துச்சோர்வார், வாதிக்குங்கைபாகந்த
ப்பிற்றென்பார் வகையெனக்குத்தெரியுமிங்கேவாருமென்பார், ஊதிக்
கண்டபோனதல்லாற் காரியங்காணா றுப்பிருந்துவிடமறியாரு துத்தர்
தாமே. (௪௪)

தானென்றபிரமவுப்புவெளியுமாச்சு சத்தமிட்டவங்கிங்குதலை
யுமாச்சு, ஊனென்றபிண்டத்திற்கல்லுப்பாச்சு தப்பிருந்தபாண்டம

ன்றேமன்னுமாச்சு, ஏனென்றரவியாலேயுருவுமாச்சு இங்கென்ற
யாலேகுருவுமாச்சு, காளென்றமாரிகடந்தமுதமாச்சு காயசித்தி
தசித்திகாணலாச்சே. (ச

காணவேசுத்தகெங்கை தீட்சைமார்க்கங் கபடமதாப்பாடினை
தார்சித்தமெல்லாம், பூணவேசெந்நீரும்பனிநீராலே பொய்யாது
லேவிந்துபொனனுமாகும், தானுவன்றேசடைமிற்றரித்தாரங்
சந்திரனைக்கையாலேதடுப்பாருண்டோ, தோணவேவிந்துக்குத
சைநீரிற் சொல்பாடைதனைப்பிரித்துச்சொல்வேன்கேளே. (ச

சொன்னவொருசாராயத் தீநீர்களுஞ் சுரோணிதமூலப்புனி
சோமன்செந்தேன், கன்னிருதுவழுரிமுலைபழச்சாறுருங் கல்லுரு
ன்பால்செயநீர்கவந்தங்சாக்கை, அன்னமூறுபிரவாகஞ்சுத்தகெங்
யாற்றுவெள்ளங்குதம்பையொடுகிளிஞ்சில்வத்து, வன்னியினிற்பு
சருகுவேர்வைதூமை மதிபோகாப்புனலமுதமதுவென்பாரே. (ச

மதுவாலேபுலனைதிரிபுரைமேனிப்பால் வளர்கமுனைகுருதிே
ரிநீர்தத்தம், சதுர்பெருகுசிறுநீர்பூச்சாரமூசி சத்திநவச்சாரம்வெ
கருநீர்தண்ணீர், மதியிலுமுபிராணவநீர்பனிநீர்நாதம் பாலேயிளங்கு
திராவகங்கார்பிப்பி, உதகபடிகெற்பநீர்தாளிச்சாறு மூன்றுளிர்கு
டுங்கல்கெங்கையுப்புநீரே. ‘ச

உப்புமதமறுவகைநீர்தயிலஞ்சோரி யுகாரவெழுத்தகாரவெ
தோகாரம்வணை, டப்புபஞ்சதீட்சைதசமகண்டசுணை மைவிராலி
தமலரொட்டிச்சாறு, செப்புசரஸ்வதிதீர்த்தம்யோகதீட்சை சிவ
சைசோடசம்ரீங்காரதூபம், இப்புவியிற்சம்பளஞ்சை யோகநாெ
டென்பர்பாடைத்தொகையெண்பத்திறுன்கே. (ச

எண்பதிநூற்றீட்சைவிதிமுடிவில்லாம லிசைத்தாரோருத்திர
க்கிணக்கமாக, முன்பினறியாமலிதுவதுவோவென்று மூடர்கடங்
மற்றுமுட்டிப்போட்டு, வம்புசொல்லிவாய்குழறித்தர்க்கம்பேசி ம
பிடித்துத்தெருவில்வரும்வாதப்பேய்கள், கும்புகண்டாலவர்களி
செல்லவேண்டாங் குருமுறைக்கென்னூல்தேடிக்கூர்ந்துபாரே.

கூர்ந்துபார்முப்பதிலேகைபாகங்கள் குணமானவைம்பதிே
ருவின்பாகம், நேர்ந்துபாரொன்பதிலேவழலைமார்க்க நிசமானநா
ற்றிலிடைநேர்பாகம், சார்ந்துபார்மதிவெணபாத்தீட்சைபாகஞ் ச
யமாமாயிரத்திலநேகபாகம், தேர்ந்துபாரிந்நூலிற்பாடைபாகஞ்
ப்பினெனிந்தநூல்சிவனுரொப்பே, (ரு

நூலிலேசுத்தகெங்கைநீளாக்கேளா யுரோமருஷியைந்நூற்றி
னுக்கங்காணும், பாலெனவேசுத்தகெங்கைதன்னைப்பெற்ற பாை

ஆறுமுகநாலுகாறானேழு, மேலெல்லாம்பஞ்சவன்னங்கைதானெட்டு வி
ரல்பதினொன்றுசெவ்வாய்கலைதானொன்று, சூலெனவேபத்துநாள்செ
ன்றபின்பு சுத்தகெங்கையென்றொருபெண்பெற்றிட்டாளே. (௫௨)

பெற்றிட்டபிள்ளைபிதாசந்திரனுஞ்சு பிறந்தவுடன்மறுநாட்டானி
றந்துபோச்சு, உற்றவுதயாதியினிற்பிறந்தபிள்ளை யுதவுமல்லாற்செ
த்தபிள்ளைக்குயிர்தானுண்டோ, இத்தனையும்பெற்றெடுத்த தாயின்
கண்ணே வெண்பத்துநான்குயிர்க்குமிசைந்தயோனி, சித்திபெறச்சி
வசத்திபிரண்டுங்கூடிற் சிவசிவாசகலசித்துஞ்சிக்குந்தானே. (௫௩)

சிக்குகின்றவாயின்றனுதந்தானே சிவகெங்கையாகாசத் தாறுத
ன்னணீராம், முக்கியமாய்முதற்பிறப்புச்சமுத்திரத்தின் மூத்தவளுக்
கிளையவளாமோடிகாரி, சருக்கரைபோற்கனியாச்சுபச்சைமேனிச் சந்
திரனைக்கண்டவுடன்றானேசேர்ந்தாள், கொக்கிறகுபோலொருவன்மறு
சென்மத்திற் கோதைக்குக்குடியிருப்புக்கொண்டாளே. (௫௪)

கொண்டலிலேதானிருந்து சிலநாட்சென்று கொடுமையுள்ளசெ
ன்மந்தாய்ப்பிறந்தாண்மண்ணில், கண்டவருங்கேட்டவருஞ்சிரிக்கலா
ச்சு களனிகுடியிருந்தவிடம்பாழாமென்று, வண்டர்களெல்லாமிலகி
யோதுங்கிப்போனார் மதிசிறந்தபெரியோர்கள்வணங்கினார், தொ
ண்டர்களைக்கிருபைவைத்துப் பிழைக்கச்செய்து துகளிலாப்பிரணவ
மேசுயம்புநீமோ. (௫௫)

நீரானகல்லுப்புநாதசுன்ன நீற்றெடுத்தாற்பிறகுநிசமாகுங்கெங்
கை, ஊறுகின்றசலந்தனிலேசிவமூன்றுசேர்ந்தா லுதயமேசிவுப்புக்
குருவுமாச்சு, மேருவிலேயிருந்தசித்தர்சொன்னமார்க்கம்வெளியிட்டு
ச்சொல்லிவிட்டேனினிவேண்டாம், பேர்பெறவேவேண்டுமென்று
ற்சூத்திரத்தின் பிரமாணக்குருவையினிப்பேசுவேனே. (௫௬)

பேசவேபிரமாணமறிந்தோன்சித்தன் பிரமவுப்பைக்கண்டவனே
குணசிரேட்டன், வாசிதனையோட்டமன்மறித்தோன்சித்தன் மாயை
தனைபுட்டவனேமவுனமுத்தன், பூசைதனையறிந்தவனேகிரியைபெற்
றோன் பூவுலகத்தோடிருந்தோன்சரியைமார்க்கன், ஊசாத்திவீர்பிரி
த்தோன்றீட்சைபெற்றோ னேகோஞானமெல்லாமுரைத்தானே.

உலகுமுதற்சரியையோவருத்தாபத்தி யுற்றுமின்றகிரியையையதீ
க்ஷமாகும், பெலமானயோகம்வாதம்பிராணடும் பேசவொருவமானப்பிர
மாணத்தால், நலமானஞானமதேயதார்த்தமாகு நானகுமிந்தப்பிர
மகெற்பத்தாலேயல்லால், பலபலயோசனைசெய்துமயங்கவேண்டாம்
பரமசித்தர்மறைவாகப்பாடினாலே. (௫௮)

நூலதனிற்பெரியோர்சொல் கருத்தாற்பத்தி நோக்கமில்லாதி
ருந்தக்காற்சரியையாகும், மால்செய்யமாந்தனிலேயேபுண்டென்னுமெ

னத்துதித்தாலேதீக்கிரியையாகும், மேலுவமைம்மைபசுப்போலென்
றல்யோகம் விசாரணையாற்பிறியும்ரசவாதவேலை, காலகருவெனக்கா
ண்டல்பிரத்தியட்சவ கதிதருமெஞ்ஞானமெனக்காணலாமே. (௫௯)

ஆகுமேபுகைடதனைக்கண்டுவெய்ய வக்கினியுண்டென்பதுவேய
னுமானந்தான், போகுமிந்தப்பிரமாணத்தனுபவத்தைப் புகலுகி
றேன்புலத்தியனே புத்தியாய்க்கேள, சோகமில்லாவக்கினியே நகார
ரூபந் தூமமேயனுமானமாகும்பிண்ட,தேகமேபுகையாறுற்புகையை
யீன்ற தீக்காட்டமங்கென்றேதெரிந்துகொளளே. (௬௰)

தெரிந்துகொள்ளுந்தூமத்தைக்கண்டேயங்குத்தீயிருக்குமென்
பதைநிச்சயித்தாற்போலும், அழிந்துவிடும்பிண்டமதேவழலையெண்
ணி லப்புகைதானொருப்பாகிலதுவுமெய்யே, எழுந்தபுகையாகுமிந்த
க்காயவுப்பே யெரிதுரும்புமக்கினியுமெனவென்றேபார், குளிர்ந்தபுகை
யக்கினியுமொன்றேயொன்று கூறிஞானுமானகுறிப்புத்தானே. ()

குறிப்பானயோகத்துக் குவமானத்தைக் கூறினேன்புலத்திய
னேகூர்ந்துபாராய், வெறிப்பானவஸ்துவென்றேவெறுநீருக்கு மெஞ்
ஞானமதியமுதவிந்துவுக்குஞ், செறிப்பாகவுவமானமொன்றுக்கொண்
று செப்பினார்சாராயந்தனைக்கொள்ளென்றே, மறிப்பானபுததியினாற்
புகைநீருண்டு மாளாமன்மதியமுதம்வாக்காலுண்ணே. (௬௨)

உண்ணவேமவுனரசவாதயோக முத்தமனேவாணிரசவாததாது,
விண்ணுறையும்யோகரசவாதத்திற்கு விந்துநாதப்பொருளைவிளம்ப
க்கேளு, தண்ணிறையுந்தாதுரசவாதத்திற்குச் சதுரானலவணம்தே
விந்துநாதம், பண்ணரியவிரண்டிற்கும்பேரொன்றாகும் பாடையினு
லுவமானம்பற்றிப்பாரே. (௬௩)

பாரப்பாவிரண்டிற்கு மொருபேரிட்டுப் பாடினுருவமானப்பா
டையாலே,வாரப்பாநாதவிந்துவழலைக்கும்பேர் மவுனமென்றசிவயோ
கவாழ்க்கைக்கும்பேர், ஆரப்பாவிதையெடுத்ததிலேசொல்வா ரதை
யெடுத்திதிற்புகட்டியதுவாமென்பார், கூரப்பாநாதவிந்து முடித்த
பேர்க்குக் கூச்சமற்றஞானமென்னும்பொருடான்வாய்க்கும்,சாரப்பா
லவணவிந்துபூமிநாதந் தமையறிந்துமுடித்தவர்க்குத்தங்கமாமே. ()

தங்கமதையுண்டாக்கும்விந்துநாதஞ் சாரமென்றங்காரமென்று
ந்தருமேபூமி, லங்கென்றுஞ்சிங்கென்றும்பூமிநாத மதியிரவிசூழுமை
யின்மாட்டக்காணும், திங்களென்றவுடல்சித்தேயதற்கேபூமி திருக்)
கொடுக்கமாட்டாமற்செகத்துள்ளோர்கள், தங்கள்பஞ்சேந்திரியம்வி
ந்துநாதம் சவுக்காரமென்றெண்ணித்தவறுண்டாரோ. (௬௫)

தவறுமல்யோகமொடுவாதத்திற்குஞ் சமாதானமானபிரமாண
ஞ்சொன்னேன், பவமானகிரியையெனுமைதீகத்தின் பாடைதனைப்பி
ரித்துரைக்கப்பண்பாய்க்கேளு, கவராணமாரந்தனிலேபேயுண்டென்று
ரைகாட்டப்பேயின்றன் கண்ணிற்கண்டாற், சிவமானமந்திரசித்தியு
ண்டாமென்று சிந்திப்பதேகிரியைசெழிக்குந்தானே. ( )

தானென்றசரியைக்குக் காமியார்த்தந் தருமத்திற்குறுதிமெஞ்
ஞானமாமென், றீனமறுபாக்கியவான்றுபத்ரயோ னிருவரையுஞ்சாட்
சியெனவெடுத்துக்காட்டில், ஊனென்றசரியையிதுயத்தியாச்சு துத்த
மனேஞானபிரதிட்டைகேளு, நானென்றவிருத்திதனிலுற்றுப்பார்த்
து நல்லகட்டையென்றறிதன்ஞானமாமே. (௬௭)

ஞானமென்றபிரமாணமூலங்கண்டா னலமானதூற்குறிப்புநன்
றாய்த்தோற்றும், வானமெனறயோகசித்திகாயசித்தி வாதசித்துங்
கைவசமாம்வகாரத்தாலே, தியானமென்றேறனூறெனறேறனெங்கேயெ
ன்றேன் காயசித்திபெற்றநிசக்கருத்துளோர்க்குப், பானமென்றஞா
னசித்திமுத்தியாகும் பஞ்சசுன்னக்கருவையினிப்பகருவேனே. (௬௮)

பஞ்சசுன்னவிவரம்.

பகருவேன்குக்கிடத்தின்சுன்னமொன்று பரிவானகற்கிளிஞ்சிற்
சுன்னமொன்று, நிகரில்லாவெள்ளைக்கற்சுன்னமொன்று நீரானகடலு
றையின்சுன்னமொன்று, சுகமானவலம்புரியின்சுன்னமொன்று துகளி
லாவைஞ்சுவகைச்சுன்னத்தாலே, தகைபெறுசீர்நாதமதைச்சுண்ணு
ம்பாக்கிச் சாகரநாதஞ்சேர்க்கத்தண்ணீராமே. (௬௯)

தண்ணீராஞ்சிவசெங்கைசுத்தகெங்கை தாயானபிராணனுமேச
ந்திரபானம், கண்ணீராஞ்சத்தியெனுநாதத்துள்ளே கலந்தபரப்பிர
மவிந்துகலந்ததானால், ஒன்றானசுக்கிலமூங்குருவுமாச்சு ஓகோகோ
தங்காசமுதித்ததம்ம, மண்ணேறுதிபுலமுதலாவேடமாச்சு மாறுமலிந்
திரன்போல்வாழ்வுண்டாச்சே. (௭௰)

சத்திதீட்சைவிவரம்.

வாழ்வானசத்திக்குத்தீட்சைமூல வகையறியச்சொல்லாதுநூல்க
டோறும், தாழ்வில்லாச்சத்தியுஞ்சிற்சத்திக்குள்ளே தான்கலந்துமு
ன்சென்பந்தானேசென்றான், கோளேதுமில்லாதநாதசுன்னங் கூடு
மந்தக்சுன்னநவகடலின்மூழ்கித், தானானபிரணவசீர்தானுமாச்சு ச
வுக்காரசெயநீரைச்சாற்றினேனே. (௭௧)

சாற்றுகின்றசிற்சத்தி பஞ்சமித்திரஞ் சத்திக்குப்பின்புதித்து
போகசித்தி, வேற்றுருவுபோலிருந்தாளுயிருமானுண் மேதினியோ

ர்க்குபகாரிபஞ்சமித்திரம், தோற்றுகின்றபஞ்சமித்திரந் திட்சைவிட்டாற் சுத்தகெங்கையாகாதுநாதசத்தி, காற்றடிக்குங்காந்தமலர்கடலுஞ்சேர்ந்தாற் கனாகாருவாதசித்திகைக்குள்ளாச்சே. (எஉ)

ஆச்சப்பாசிவத்திற்குத்திட்சைமார்க்க மைந்தாற்றிற்சொல்லுகிறேன்விரிவதாக, மூச்சப்பாநாதமெனுமுன்னிற்பின்னின் மூதண்டபிரணவமாஞ்செயநீர்க்குள்ளே, தோச்சப்பாவபிடேகஞ்செயயச்செய்யத் தோடமெலாம்விலகிப்பேசுயம்புமாச்சு, நீச்சப்பாகடல்கடைந்தெயமூதமாச்சு நிசமாச்சுசிவதிட்சைநினைவாய்ப்பாரே. (எங)

நினைவாகப்புருடனுக்குப்பெண்மேல்மோக னெரிசுரிபூங்குழன்மகட்காடவன்மேன்மோகம், கனமருவுமிருவருமேகலந்தபோது கமலமலர்வதனமோடுதிக்கும்பிள்ளை, இனிதானபிள்ளையினுலெல்லாமுண்டாமிந்தவிதமாயிருக்குந்திட்சைமார்க்கம், வனவாசமாய்த்திரியும்வேடத்தோரோ மன்னவர்க்குமங்கையர்க்கும்வயதுகேளே. (எச)

மங்கையெனுமுகாரசத்திநாதத்தாய்க்கு வயதுபத்துச்சந்திரன்றன்மகளுமானாள், திங்கண்முகம்போலிருப்பாள்சிறியகன்னி திரண்டபின்புகுடிலைவிட்டுத்தெருவில்வந்தாள், கங்கணத்தியென்றொருவன்காப்புமிட்டான் காலெடுத்தேதகாலிகந்தைக்கிட்டான், பங்கமில்லாவயதுபத்துச்சென்றகன்னி பசிதவிர்ந்தவாதிமுகம்பார்த்திட்டாளே. ()

இட்டவொருமன்னவனேயகாரவிந்தெ யென்னசொல்வேன்பதினாறுவயதுமாச்சு, சுட்டகதிரோனிடத்திற்பிறந்தபாலன ரொருகையெனும்பெண்ணடுத்துவாழ்ந்ததிரன், இட்டவிதிபோலவனும்வெளியேறுமலெண்ணிரண்டிற்றுமுத்துளளாயிருந்துபோனான், பொட்டலென்பாரிருவர்களுமிருந்தவீடு புலத்தியனேருத்திரத்தைப் பொருந்திட்டாரே. (எசு)

பொருந்துகின்றகாலமெனுமீனமேடம் பூவையரும்வளர்பிறையிற்பூரிப்பானுள், இருந்துகின்றபுருடனுக்குமீனங்கீழே தேய்பிறையாம்பதினாறிற்செனிக்குங்காலம், அருந்திருந்தவிரண்டுக்குங்குணங்களுண்டா லடையாளமுண்டொரவையடக்கமுண்டு, வருந்திவினைகின்றவொருகாலமுண்டு வனமுண்டுகருண்டுமகிழ்ந்துகேளே. (எஎ

கேளையாவளர்பிறையிற்பிரதமையொன்று செடியானதுவிதைக ர்த்திகைமற்றொன்று, நாளையாசதுர்த்திபஞ்சமிதானொனறு நலமானசஷ்டிசப்தமிதானென்று, வாளையாவஷ்டமியுநவமியொன்று வண்ட மியிவைபத்துமகத்தாந்திட்சை, ஆளப்பாதசமியிலேமுடிந்தபின்டமதுதப்பிற்சுத்தகெங்கையாகாவாரே, (எஅ

ஆகாது தேய்பிறையிற்பிரதமைதொட்டுற்ற அமாவாசைபதினைந்துக்கடுத்த நாளில, சாகாதகாலுக்குட்பிரமஞ்சேற்பந் தாண்டிறுற்சிவாசிங்கிற்றவழுண்டேபோம், வேகாததலையன்றேவுப்புப்புப்பு மேலாகவளர்கலையேயப்பப்பப்பும், போகாதபுனலன்றே சுத்தகெங்கைபூரணமுங்காரணமும்போதிப்பேனே. (எகூ)

போதிக்குமுப்பூவேமுப்பாழாச்சு புரியட்டபூரணமுமதுவேயாச்சு, நாதிக்குமிடந்தனிலேயெழுந்தவுப்பு நன்றானகாலடியிற்சமாதியாச்சு,சாதிக்குந்தலமொன்றிற்சத்தியுப்புச் சந்திரனுஞ்சூரியனுந்தாங்கிப்பாராய், வாதிக்குமாண்டரோவறிவர்நல்ல மகாமவுனயோகியர்க்கேவாய்க்குமன்றே. (அ௰)

வாய்க்குமேசிவனுக்குப்பாலைமுல்லை வளர்குறிஞ்சியிவைமுன்றும்வண்மையாகும், சேர்க்கவேசத்திக்குமருதநெய்தல் செழிப்பானதலமென்றுசெப்பினுலும், ஏற்கவேபாலையென்றன்முதலாம்பூமி யிரண்டிற்குங்குறிஞ்சிமுல்லையிறப்பநன்று, பார்க்கவேவனகிரம்பொடிமண்பொட்டல் பங்குனியுஞ்சித்திரையும்பதிவுதானே. (அக)

பதிவானகரிசனிலமடுக்கொண்டுது பருங்கடற்றண்ணீரையடுத்திருக்கலாகா, சதுரானமலையருவித்தண்ணீராகா சமாசமாவிருக்கின்றதலமேவேண்டும், கதிரானபாலைநிலம்வண்டல்பொட்டால் கன்னிவனஞ்சிறுகாசாகவந்தபூமி, விதிகானுஞ்சுக்காண்பாரிவைகள்கண்டால் விமலசதாசிவஞ்சத்திமேவும்பாரே. (அஉ)

மேவுமேகன்னிதுலாமீனமுன்றில் வேளைதிதியுச்சமொடுசமபாவத்தில, காலைதிரிபுரைபுவனைவாலைமுவர் கண்டுழுதிகாமகைசயோகமுட்டிப், பூவாணாவிமுத்தையிந்துமுத்தை பூசுத்துமனதான்றிப்பூசைமேவித், தேவிவிந்துசிவவிந்தவிரண்டுங்கண்டு சித்தாந்தஞானமுதற்றியானஞ்செய்யே. (அங)

செய்யவேமறுவிருத்தியவித்தைதன்னைச் செந்தீயிலிடுவெழுத்திட்டாற்பின்னும், வையகத்தின்முனையாதுஞானமுத்தி மாதவத்தோர்க்கெய்துமரசவாதவேலை, உய்யவென்றுநற்சீடர்தமக்குச்சொன்னேனுத்தமனேநாதவிந்தினுண்மைபார்த்தே, ஐயமில்லாவுள்ளத்தோடிரண்டாங்காண்டமருளுகின்றமுறைப்படியேதெரிந்துசெய்யே

தெரிந்துகுருச்செய்கின்றகுருவின்பாகந் தினையளவுந்தப்பாதுகைபாகங்கள், தெரிந்துரைத்தபடியேநீகுருவைச்செய்து சிவயோகவாழ்க்கையிலேசித்தமாகி, விரைந்துதமக்கேதேனும்வேண்டுமென்றுல் வேதையிட்டுச்செலவழித்துவிரைந்துதள்ளி, இரிதலிலாணவக்கருத்தையொடுக்கிமுத்திக் கேணியாம்யோகத்திலிருந்தேறுயே. (அரு)

ஏறுதற்குநான்முடிவந் நூலின்பாடை யியம்புகிறேன்சித்தமதி
னியல்பையெல்லாம், ஆறுமேயானைகண்டகுருடர்போல வறியாதபின்
ளைமாற்றறிவானென்றும், பாறுமேபசியமண்ணுந்தண்ணீரென்றும் ப
கர்கஞ்சநாதத்திறைதமென்றும், காறுமேகள்ளனைவெள்ளைநீர்ப்பந்
தல் காட்டுமென்றுமின்னம்வெகுகதைசொல்வாரோ. (௮௬)

சொல்லுநெருப்பாறுமயிர்ப்பாலம்போலச் சுண்ணாம்பிலேயிருக்
குஞ்சூட்சமென்று, மில்லறமேநல்லறமதாகுமென்று மறைத்தாரைக்
காத்தபள்ள முண்டேயென்றும், வல்லமுத்துமாணிக்க நீலமென்றும்
வண்ணானுக்கேகெந்தியுவகாரமென்றும், வில்லோசையென்றுவீட்டுக்
குள்ளொளறும் வித்தையுள்ளதிட்டாந்தம்விளங்குநூலே. (௮௭

விளங்குமிந்நூல்களிலே கதையின்பாடை விவரமெலாமுரைக்க
வென்றாற்பெருநூலல்லால், உளங்குளிரமுதற்கண்ட மொருநூற்று
க்கு ளொடுக்கமாவெடுத்துரைத்தேனுண்மையெல்லாம், பிளிறுகின்ற
யானைகண்டகுருடேதென்றாற் பிரணவமாமெழுத்துமதிபேணிப்ப
ராய், இளங்குழந்தைமாற்றறிவானென்றசொல்லு மெண்ணாழிவய
பத்துமிசைந்தமாதே. (௮௮

மாதுமண்ணுந்தண்ணீருமப்புமுப்பும் வளைகஞ்சநாதமென்றுரை
வாழைத்தாது, காதலனும்வெள்ளைகள்ளனைநீர்ப்பந்தல்காட்டுமெ
ன்றாற்பிரமகெற்பக்கல்லின்பூமி, வேதமெனுநெருப்பாறுமயிர்ப்பால
தான வேதையிட்டுலோகத்தில்வெள்ளிமூலம், குதறியுஞ்சுண்ணாம்
ற்சூட்சமென்றாற் சத்தசலம்பிறப்பதற்குச்சுன்னமெனனே. (௮௯

எண்ணவேயில்லறநல்லறமென்றக்கா லிசைந்தபஞ்சாங்கமதிலே
யிசைந்தபூமி, கண்ணவேயிறைத்தலைக்காக்கும்பள்ளங் கைபாக
காண்பதற்குக்கருதானையா, வண்ணமுத்துமாணிக்கநீலமென்றால்
மூலையெழுபிறப்பானவிண்ணின்கூறு, சொன்னவகையறிவதுவேவ
ணானென்றாற் றுவைப்பதற்குவெள்ளாவிதோன்றும்பாரோ. (௯

தோன்றுதவில்லோசையென்றாற்குந் தொகையானவீட்டுக்கு
ளுண்டேதென்றால், காணாதபிரமகெற்பக்கல்லென்றேபேர் காட்டி
ர்நூல்களிலேகாணாதென்றே, பூணாதக்கதைகளினும்வெகுவாயுண்
பொருளெல்லாமுப்பினுக்குச்சுத்திக்கல்லால், வீணாசொல்லென்
நினைக்கவேண்டாம்வெளியாகப்பாடைதனைவிண்டிட்டேனே. (௯

விண்டுசொல்லுஞ்சத்தமுதற்பதினெண்பாடை விளங்குகின்
வட்சரமாம்விருத்திக்கெல்லாம், பண்டுவந்தயிவெழுத்தைப் புலத்
யாகேள் பண்பானவகாரமென்றுமிகாரமென்றும், கண்டுசொலவே
காரமென்றுமெகாரமென்றுங் கருவானவொகாரமென்றுமிந்தவைந்
ம், அண்டர்பிரான்சொன்னவெழுத்தைந்துஞ்சும்வேத மாசாரநாதத்
க்கருளிதாமே. (௯

அருளானவெழுத்தைந்துஞ்சுமில்லைவிட்டா லப்பனேபுகலாதுசத்தமோனமும், பொருளானவட்சரமுமற்றபோது போதித்தநால்வேதம்பொய்யாய்ப்போச்சு, தெருளானவழிமொழித்தான தில்லாவிட்டாற்செத்தெழுத்தாற்காண்டம்வினைசெப்பலாகா, மருளானவெழுத்தைந்துஞ்சும்பிறப்பெங்கெனறுன் மையந்தோனுமையெழுத் தாகுமாறே. (௬௩)

ஆறுனதுமையென்று லாலுமாச்சே யப்டேனயறிவாச்சு மயங்கவேண்டாம், கூறுனதுமையெழுத்தொன்றிறுலே கூசாமலஞ்செழுத்தும்பிறக்கலாச்சு, மாறுனமவுனவெழுத்தறியவென்றுன் மனமழுந்திவிட்டக்காணமவுனந்தோன்றும், தேறுனமனமன்றேபிரமணித்தாச செப்புகிறேன்ஞானவழிதிராமப்பாமோ. (௬௪)

பாரப்பாவழலைக்கேயிலக்கப்பாடை பாங்கானவட்சரமாம்பாடையோகு, கூரப்பாநாற்பாடைதேசபாடை குருமுடிக்குங்கைபாகக்குருவினபாடை, சிரப்பாபரிபாடையோகபாடை இத்தொல்லாம்பலபலவாச்செப்பும்பாடை, கோப்பாவிளைவெல்லாமைக்தாற்றுக்குணிளாநிலையாச்சொன்னதிருவிகண்டதாமே. (௬௫)

ஆகுமேமுதற்காண்டம்வழலைதெங்கை யாதியிலேபிறப்புமதின்பெயருஞ்சொன்னேன், சேகரமாவிரண்டிலேகுருமுடிக்குஞ் செயபாகக்கைபாகத்திறத்தைச்சொன்னேன், பாகமதாமூன்றிலேகற்பமூலம் பதியானயோகமதைவகுத்துச்சொன்னேன், வாகுபெறநான்கிறுக்குஞானசார மணிமுடிக்கும்வகையெலாம்வழிகண்டேனே.()

வழியானவைந்தாங்காண்டத்திலுன்னே மறைத்தபொருட்பாடையெலாம்வகைகள்காண, தெளிவிலாக்காண்டத்திறக்குகளெல்லாநிகழ்த்தினேன்பல்பொருட்சொல்காண்டமென்றே, சுளுவாகக்கருவறியக்கடைக்காண்டத்தைச் சோதித்தாற்றேறுமயமேதானமறுகெல்லாம், வெளியாகுமிந்தநூலேழுகாண்டம் வேதமெனச்சேர்த்தார்களும்விளம்பிறோ. (௬௭)

விளம்புகின்றவழலைக்குமூலமொன்று வீசையானசத்திக்கு மூலமொன்று, அழும்பாதகும்பகபாமவுனமார்க்கந் தாங்கினதேயோகத்தின்மூலமொன்று, குளம்பானகற்பத்தின்மூலமொன்று குளிகைக்கேறுஞ்சாரணைக்குமூலமொன்று, வளமபெறுவேதாந்தத்தின் மூலமொன்று வகையாறுமூலத்தின்வகைகண்டேனே. (௬௮)

வயனமென்றவழலைதனக் குப்புமூலம் வாகானதீட்சைக்குக் கனமேமூலம், நயனமென்றயோகத்தில்வாசிமூல நல்லவொருகற்பத்தில் ரசமேமூலம், குயனமென்றகுளிகைக்குப்பாட்டுமூலங் குற்றமில்லா ஞானத்தின்மனமேமூலம், தயினமென்றனிவைகளெல்லா மென்றால் மூலஞ் சாரகாரந்துறையைத்தாக்கிப்பாரே. (௧௧)

தாக்கிப்பாரிந்தநூலைஞ்சுகாண்டந் தமைப்பார்க்கிற்சமூசயங்க டள்ளுண்டேபோம், நோக்கிப்பாரிந்தநூறனக்குச்சாட்சி யுரோமருஷியைந்நூறுநந்திநூலும், தேக்கிப்பாரித்தநூலேதெளியாதுண்டோ சிவசிவாகுருதேடித்திரியவேண்டாம், பாக்கியமாநூலதனிலிரண்டாங்காண்டம் பாடினேன்முதற்காண்டம்பாயமுத்தே. (௮)

முதற்காண்டம்-முற்றிற்று.

உ

கணபதி துணை.

அகத்தியமுனிவர் அருளிச்செய்த

பரிபாஷைத்திரட்டு.

இரண்டாங்காண்டம்.

காப்பு.

முத்தணிநகையாள் வேத முதல்வியைப்பாகம்வைத்த
சுத்தமெஞ்ஞானதீபச் சுடர்ப்பெருஞ்சோதிபாதம்
நித்தமுந்தொழுதுபோற்றி நீதிசொல்பாடைநூலின்
புத்திசேரிரண்டாங்காண்டப் பொருளினைப்புகலுவேனே.

புகலுமுற்காண்டந்தன்னிற் புகட்டினேன்வழலைமார்க்கம்
செகத்துயருப்பின்றீட்சை சிறைத்தின்பேர்செப்பினேனால்
இகத்தினின்மூடஞான விருளினைவெளிதினீக்கும்
பகலவன்போலுமிந்தப் பாடைநூல்பயன்பெற்றோர்க்கே. (௧)

பயனறியாதமாண்பர் படிக்கிலென்விடுக்கிலென்ன
உயிரினையடக்கிடாதா ருறைபொருடெரிந்தாலென்ன
தயையுளகுணமிலாதார் தாட்டீகராகிலென்ன
சுயமதாமுப்பைவிட்டுச் சுட்டதோவிக்கொப்பாவார். (௨)

ஒப்பிலாவிரண்டாங்காண்டத் துறையறிந்தவனேவாதி
தப்பிலாச்சிவயோகத்திற் றலைவனுமவனேயாகும்
இப்புவிதனிலேதேக சித்தியுமவற்கேயெய்தும்
அப்பணிசடையோன்சொன்ன னறிந்திடுமறிவுளோரே. (௩)

அரியவாம்ரசவாதத்துக் காதியாமுப்பொன்றேகாண்
திரிவிதவழலைச்சுண்ணஞ் செயபுநீர்த்தீட்சையொன்று
குருசெய்யுமிடையாகத்தாற் கட்டுகைபாகமொன்றி
நிரையினையறிந்தோர்க்கு நிட்டையுநிலைக்குமன்றே. (௪)

வேறு.

நிலைப்பதற்குச்சூத்திரங்களநேகமுண்டுநீணிலத்திலிந்நூல்போ
ற்கிடையாதப்பா, மலைக்குள்வளர்பெரியோரையடுத்துக்காத்து மன

முருகிநின்றக்கால்வாய்க்குமிந்நூல், கலைத்தமிழிற்காப்புமுதற் கடையும்பார்க்கக் கைகாட்டுங்குருவென்னக்காணுமிந்நூல், விலைப்படுத்தியுடன்வளர்க்குஞ் சண்டாளர்க்கு விமோசனகாலஞ்சிறிது மில்லைமாதோ. (௫)

இல்லையென்றுகூறாமல்யார்க்குமைந்தா விந்நூலைச்சிவயோகிக்கீதனன்றே, இல்லையென்றுசொல்லாமல்யார்க்குமைந்தா விந்நூலைச்சொற்றவருக்கீதனன்றே, இல்லையென்றுகழறாமல்யார்க்குமைந்தா வெழுதினருளாமுடையோருக்கீதனன்றே, இல்லையென்றுரையாமல்யார்க்குமைந்தா விந்நூலைப்புண்ணியருக்கீதனன்றே. (௬)

நன்றானபிரமகற்பக்கல்லின்மார்க்க நாட்டினேன்பாடையினுன் முதற்காண்டத்தில், இன்றுண்டோவுலகத்திலவாதியெல்லாமிந்தவித்தைகண்டறிவாரில்லையில்லை, அன்றேடானீசனெனக்குரைத்தவுண்மை யப்பவிவ்விரண்டாங் காண்டத்திற்சொலவேனே, குன்றனவறிவுடையபுத்தியாகேள குருமுறைக்குவழிதனைக்கூறுவேனே. (௭)

வழலை.

கூறுவேன்வழலையிலேநாலுசாதி கூசாமன்முடித்துவைத்தார் சித்தரெல்லாம், தேறுவாயந்தந்தவகையாதென்றாற் சிறுநீராற்காச்சுகின்றவழலையொன்று, பேறுபெறச்சுண்ணம்புமுவருங்கூட்டிப்பிசகாமற்காச்சுகின்றவழலையொன்று, நாறுகின்றசயிந்தவணங்களகூட்டி நலமாகக்காச்சுகின்றவழலையொன்றே. (௮)

ஒன்றானகளியுவர்மண்ணீரம்வெள்ளையுள்ளபடிகாச்சுகின்றவழலையொன்றே, என்றானவெண்மகனேவேம்புமுன்கி லெண்ணெயிட்டுச்செய்திவாரிந்தநாளகும், நன்றேதுமில்லையிதசவுக்காரத்து ளைட்டுக் குள்ளாசவாதிகன்னஞ்செய்து, குன்றுதசரக்குகளைப்பொதிந்துசுட்டுக் குணமில்லாவகைகளைக்குறையாவாரே. (௯)

குறைபட்டுப்போகாமலிந்தநூலிற் கூறுகிறேன்வழலையின்றன் குறிப்பையைமைந்தா, நிறைவானாவிமதியுமங்கிமூன்று நின்றவகலண்டத்திற்பிரமித்தாய், மறைவானமூன்றதிறனுலகமாச்ச வாயுவங்கியப்புமன்றேமகத்தாம்விந்தே, உறுகதிர்முச்சுடரொடுதீர்த்தாவாதியோகிகின்றபிரமசித்திவுண்மையன்றோ. (௰)

சாதிவெடியுப்பின்பிறப்பு.

உண்மையாமக்கினியினுறுகோபத்தா லுற்றரசிமதியிரண்டிந்தசையோகித்து, தண்மையாம்விந்துவெனுமழையுண்டாகித் தரணிமுதலெழுதோற்றச் சார்புண்டாகி, வண்மையாமுறுபஞ்சேந்திரியங்களாகி வந்ததாற்பிரமமெனுமாயக்கூத்து, வெண்மையாம்விசும்பாலேவிடமுண்டாகி மேகசலத்தாற்பிறந்தவெடியுப்பன்றே. (௰௧)

வெருட்டிஞரிதைத்தானேமுடி
வெடியுப்புச்சுத்தரவிபீசமாச்சு சொல்லாமற்று ளிணங்கஞப்
வாமென்றே, இடியுப்போவிருந்தவிடஞ்சொல்லாமற்று அடியுப்புநிலவுப்பென்றறிய
பைச்சிவமென்றேயிசைந்தேசொன்ஞர், குடியுப்புப்பா
மாட்டா ரடுத்தவுப்பைச்சிவமென்றேயறியமாட்டார், ()
றையுப்பென்றறியமாட்டார் கோடானகோடியுப்புக்கூறுவாரே.

குறித்தறியவேண்டுமெனிற்
கூறுவார்முதல்வழலைநிலவுப்பாச்சு மதியுப்புபிண்டமெ
பூமிநாதம், மாறுவார்காச்சுவார்வழலைசெய்வார் செப்பியுந்தாமறி
ன்பாராயினுதம், தேறுவாரிவர்தாமேசிவமாமென்று பேரி
யாக்காற்றிறந்துசொல்வேன், பேறுபெறநிலவுப்பேயூரீரொன்று (௰௩)
ட்டவகைபிரித்துப்பேசுவேனே.

பெரிதானநீரொன்ப தறைமா
பேசுவேன்பூவென்ப தயனுமாச்சு வேதனெனும்பிரமனேசத்தி
லாச்சு, விசுத்தேறன்மாறுனேயீசனுஞன ஞப்புக்குமேலிருந்தம
யாஞன், ஊசாத்தாக்கடுத்திருந்தவுப்பேயீச சத்தியைவிட்
ண்ணேசத்தி, தாசியர்க்குமணணனேருவளையலாசுசு (௰௪)
டகன்றவுப்புத்தானேபோச்சே.

பூத்தசுன்னஞ்சத்தியன்
போச்சப்பாவீசனுப்புத்தண்ணீராச்சு ளிதனுலே
ரேறுமண்ணேயாச்சு, தேச்சப்பாவிழிகுலத்திறப்பிறந்தவீச தலையேகாலாய்
சத்திக்குளடக்கமாஞன், வாச்சுதப்பாகாறலையாய்த் மடி
மாறியின்றபடியாலேமறைத்தார்நூலில், பேசசப்பாநாதமென்று (௰௫)
யாமென்றும் பிண்டவுவர்சத்தியென்றும்பேசினுரே.

பின்னையொன்றுமில்லைநிலவுப்பே
பேசாதபூவழலைபிரமகெற்பம் கொண்டன்மதியுப்
பீசன், கூசாதேமுடிதலையென்றிதற்குப்போரு பொருந்தாதுமு
பென்றுங்கூறலாகும், பூசாரமறியாக்காலீசனுப்புப் பேசவேண்டா
தல்வழலைபொய்யாய்ப்போகும், ஆசாரக்கள்ளருக்குப் (௰௬)
மாதித்தனுப்பையுனக்கறையக்கேளே.

வரகராகடையெ
அறையக்கேள்பொட்டி லுப்புவெடியுப்பையா டிப்ப
ன்றவழலையாகும், பறியக்கேண்மண்ணெடுத்துச்சலத்தான்மூட் பிடித்
க்குவத்திஞற்பிறக்குங்கம்பியுப்பே, யுறையச்செந்திக்கண்டாற் மூறையாக்
கவெந்தே யொடிந்தக்காற்சிவமென்றுமூரைப்பாரையா, மூன்
கேளீசனுக்குமரணமூண்டோ மோசமூண்டோவிணங்கள்வெகு (௰௭)
க்கஞமே.

மூன்றுபங்குமீண்டுபங்
மூர்க்கமுள்ளாவிவிக்குமதியின்விந்து சிவசிவாவெ
குமாகக்கூட்டித், தீர்க்கமாயிணங்கியெனும்பெயருமாச்சு ரோமம்போல
ண்ணெய்குடித் திருக்குமுப்பு; மார்க்கமாயக்கினிக்கு பார்க்கவேகாதுகருமுடி
மாமிசத்தின்கருவைவிட்டான்மாளாதுப்பும், (௰௮)
யென்றேபேர் பரிதிவிந்துமதிவிந்துபாரொன்றுச்சே.

பாஷையுப்பு.

பாரப்பாசிவப்புவெடியுப்புக்குப் பாஷையென்னவென்றலவா
விரண்டுமுண்டோ, கோப்பாவடியென்றுமுடிதானென்று நினைநினை
யாய்ச்சொன்னதிருநற்பலனேதுண்டு, கூடப்பாவடுப்பிலிட்டெரியுக்தி
யிற் கொள்ளியிலேசுடர்க்கொள்ளிகுறுக்கேயுண்டோ, சிரப்பாமுன்
பினருச்சொல்லுநூல்க டிரிவிதமாமுப்பினது திர்க்கந்தானே. (௰௯)

தீர்க்கமாய்வெடியுப்பேசிவனுப்பாகுஞ் சிலநாளிற்சித்தியென்று
செப்பலாகும், மார்க்கமாய்ச்சொன்னதல்லாலுப்பின்மார்க்கம் வகைய
றுத்துச்சொல்லாதவகையேதென்றால், மூர்க்கமுள்ள சித்தரொன்மேற்
கோபஞ்செய்வார் முடிவைத்தேனிதனுலேமுன்பின்னுகப், பார்க்கின்
றபின்னையறிவுடையனுற் பதறுமனூன்முழுதும்பார்ப்பன்றனே.(

தானனபாஷையுப்பைச்சொல்லவென்றுற் சமுத்திரத்திற்பாறை
யிலேதானுண்டாகும், வானைகல்லுப்பென்றிதற்குப்பேராம் வாரி
யென்றுமப்பென்றுமதற்குப்பேராம், தேனனசிலசன்னியென்றும்பே
ராஞ் செப்பரியகெங்கையென்றுமதற்குப்பேராம், ஊனனதிராபோக
மென்றும்பேரா முத்தியிலேபாஷையினில்வளரும்பாரே. (௨௧)

வளருகின்றவுகாரவுப்புச்சிறுநீருப்பு வகாரவுப்புத்தினையினுப்பு
வத்துப்பைய, துளிரானசுத்தசலதிட்சையுப்புத் தொழின்முடிக்குந்
தினவுப்புச்சத்தியுப்புத், தெளிவானகடன்மதிக்கத்திரண்டவுப்புச் செ
ய்யவதிமதுரவுப்புச்செந்தியுப்புக், களியாதகளியுப்புக்கரியினுப்புக் க
ண்டுபாராதித்தன்கட்டுமுப்பே. (௨௨)

கட்டுகின்றவங்கியுப்பீசனென்றுங் காட்டினூர்முடியுப்புக்காணுமொ
ன்றும், விட்டசுழியகாரமென்றுமையானையா மேனிவிந்துநாதமதைத்
தினவலாமோ, பொட்டவென்றவுசாத்துக்குள்ளேயீசன புதையுண்டு
போனேசமாதியாக, ஒட்டுகின்றசிவசத்தியிரண்டுபேரு மோரிடத்
திற்குடியிருந்தாருற்றுப்பாரே. (௨௩)

உற்றுப்பார்சிவமிருந்தபூமிதன்னி லொருபூண்டுமுளையாதேயுவ
ருப்பாலே, அற்றுப்போமருதநிலமையானருத்திர னவனுடனேசத்தி
யுடித்திருந்ததாலே, மூத்துப்போற்கொஞ்சம்விஞ்சச் சலமுண்டாச்
சு-முழுமோசமில்லாமற்பசுமையாச்சு, சித்திக்கும்பசந்தமண்ணுந் த
ண்ணீர்கண்டாற் சிவனுப்புநிலமுவராந்தெளிந்துபாரே. (௨௪)

பாரப்பாவீசனுப்பைக்காணவென்றுற் பனிக்காலங்குடிலிலிட்டு
ப்பார்க்கவேண்டும், ஊரப்பாவெளுக்கின்றவண்ணுனுப்பாலொருமுழ
மோவிருமுழமோவுயரந்தானே, வாரப்பாபக்கமோபூமியுள்ளோ மா
லையுச்சிகாலையோமதியோவெய்யோ, ஆரப்பாவாகாச வுப்பைக்காண
பாரூனுமோசரத்தையடித்துக்காணே. (௨௫)

அடித்துக்காண்மாசிபங்குனியின்மட்டு மமாவாசைமுன்னேறுபி
ன்னும்பாராய், தொடுத்துப்பார்நிலவுப்புக்கிராய்ப்பூத்துத் தோன்
றுகின்றநாடனிலேமழையுமாகா, தெடுத்துப்பார்சுளிச்சிகொண்டே
டுமப்பூவி வில்லறத்திலேசன்னித்தைச்சையோகித்து, வடித்துவுள்சத்
திகவளீகரித்து வந்ததுநன்னிலவுப்பின்மகிமைதானே. (௨௬)

மகிமையாமுசாமு மீசனுப்பை வாங்குமுன்னேயதிகமாகு சை
யோகத்தால், பகையானசத்திருமிராவிமுத்திரை பாடினகாரா திசெ
ய்யப்படிகமுன்றி, புகமுடிவுநமக்கெனறவீசனுப்பை பட்கொள்ளமா
ட்டாதேஅபூசாந்தான், வகையானமருந்ளைறவன்னையெல்லாம் வருஞ்சு
த்தவெண்மைநிறம்வாங்கிப்போமே. (௨௭)

வாங்கிப்போமுசாத்திலெண்மையிலே மந்தருக்குச்சிலக்கின்
றபார்க்கமில்லை, ஏங்குகின்றதீயிலிடககறுத்துப்போகு மிந்தவகைவா
திகள்கண்டெடுக்கமாட்டார், நீங்கிப்போகாதபடியீசன்னித்தை நிலவு
ப்பைபக்கிருகித்தாகிற்கும்பூநீர், பாங்கிகாவகையல்செய்வோனுப்புவே
றாய்ப் பண்ணுவோனந்தவுப்புப்பாழதாமே. (௨௮)

பாழென்றுசொன்னதென்ன புகைத்தியாகேள் பாமிலைறுப்புமங்
கேதைத்திடாது, வாழென்றசுண்ணமடிகாரசார மன்னனேறுநிலவு
ப்பினமருவிக்கொள்ளும், கோழ்னைறசலப்பிரிவாருலைக்குளாவைப்பா
ர் கொடுங்காரந்தாணடங்கிக்கொடியகைப்பாம், தாழன்றவும்பையெ
டுத்தொனறுமில்லை தனைனிரினமன்னகலந்தாற்றுழ்வுதானே. (௨௯)

தாழ்வில்லாப்பூநீறைச்சுண்ணமென்று சாற்றுவார்தமைழகளிலேதா
னேபூட்டி, வாழ்வுபெறச்சலமெடுத்துவேதைபார்ப்பார் மைந்தனேய
திருவேலைவன்னமில்லை, தாழ்விலாச்சத்திபுளர்சாரத்தன்னையென் தான்
கலந்துசிவசுண்ணந்தெரிந்துபோச்சு, நாளிலேநிலவுப்பைப்பச்சத்தியுண்
டு நாரிமருந்தேதெரிதாய்நடப்புமாச்சே. (௩௰)

நடப்பானசத்திவெனுஞ்சாரம்விந்தி நற்சிலைநற்காரமன்றேறுநா
ட்டமாச்சு, தடிப்பானசாரத்தைபுண்டசாரந் தன்றுணமுமாறியன்
றேதவறிப்போச்சு, அடைப்பானகாரைக்கத்திறப்பலியுங்கண்டே யப்பு
லியாற்கானகமுமழிந்தாற்போல,உடற்போனவுயிர்நிலையாவாறுபோ
ல வோகோகோகாரசாரங்கள்போச்சே. (௩௧)

போச்சென்றுமலையாதேசத்திசாரம் புட்பிக்குநாளையிலே பூண்
டுபோரு, வாய்ச்சதென்றுகடனீனாக்கவிழ்ந்துமேகம் வாங்குகின்றதன்
மைபோல்வாங்கும்பூநீர், நீச்சென்றுதிவனுப்பைசத்திப்பை நி
னைவாகவெவ்வேறாப்பிரித்துவாங்கி, ஆச்சென்றெயந்தவகையாயமெ
ல்லா மைமந்தாங்காண்டத்துரைப்பேனறிந்துகொள்ளே. (௩௨)

கொள்ளப்பாகடைசியைஞ்சாங்காண்டத்துள்ளே கோள்சிறிது மில்லாமற்பிரித்துரைத்தேன், எள்ளற்கதவறுமற்சொல்லினேனு வீச னுப்பைபெருக்கினறியல்லைபயெல்லாம், தள்ளற்கநான்சொன்னபடி வேயீயுஞ் சாதித்துக்கற்சுண்ணத்தொழிலைப்பாரு, கொள்ளற்கமரற வெல்லாமுப்பேயல்ல கூறுகின்றமதிவெண்பா நூறும்பாரே. (௩௩)

கல்லுப்பறிதல்.

நூறானவுரோமருஷியைந்நூறும்பார் நுணுக்கமதிலறியவென்று லிந்நூல்பாராய், சாறானமுப்பதிலேகைபாகங்களை சவுமியமாஞ்சாகரத்திற்காலைப்பாராய், பேறானவின்னுமறநூல்களெல்லாம் பேசாது கருக்குருவும்பிடித்துநன்றாய்த், தேறாதுசிவவுப்புத்திறந்திடாதுசெய்பாகங்கைபாகஞ்செப்பிடாதே. (௩௪)

செப்பினேனுப்பினுட்செய்கையெல்லாஞ் சிவவுப்பேபூதலேஞ்சே ஞ் சேரச்சொன்னேனே, உப்பெல்லாமழலையென்று சித்தர்சொன்னார் ரோகோகோநிலவுப்புத்தானுமொன்று, தப்பில்லாக்கல்லுப்புத் தானுமொன்று சாரமெனும்பூரமாம்வெடியுப்பொன்றே, அப்பனேயிவை களெல்லாமாதியுப்பா மவையுடனேசிவவுப்பாமதுவுமொன்றே. (௩௫)

அதுவென்னசிவசுன்னமாகாசத்தை யடக்கிஞொலெப்பதற்கரிதா மென்று; விதியுடனேசொன்னக்காலெடுத்திடாரோ மேதினியிற்சித் துவித்தாரமென்றே, உதவிசெய்வார்தங்களைப்போ றானுண்டாக்கி யொளித்திட்டாரொன்றானவுப்பைத்தானே. (௩௬)

ஒன்றானவுப்பொன்றுதீட்சையொன்றென் றுரைத்தாரேபரிபா ஷைக்குட்புதைத்தே, எண்ணாயிரத்திரட்டிதிருமந்திரத்தை யிருநூ றாத்திருமூலர்பாடிவைத்தார், வண்ணானன்றானுப்பை வெளியாகச்சொ னானன் மறுவிலொருதிணாமறைவாயுரைத்தார்சித்தர், சுண்ணாம்பைச் சுத்திசெய்யநீருஞ்சொன்னார் சுத்தவுப்பையெடுக்கும்வகை சொல்லி டாதே. (௩௭)

சொல்சட்டைமுனிவரிருநூற்றிற்றீட்சை தோன்றுமென்றுசிமி த்தாரோதோடந்தோடம், வல்லவராற்றீட்சைசிறிபட்டபோதே மற் றவர்கள்சொல்வதற்கு வாயுண்டாமோ, சொல்லுமகாவாக்கியந்தான் கொங்கணன்றான் செப்புகின்றநூலெல்லாமுப்பேயென்றால், வெல்லரி துநந்திசிகண் டொருமூநூற்றில் வெருட்டினார்மிகச்சற்று மின்னி னாரோ. (௩௮)

மின்னினார்மச்சமுனிநூன்மறைப்பு வெட்டவெளிசவுக்கார மென் றேசொன்னார், தன்னிமைபோற்போகருமேகாரசாரந் தானென்றபே சினார்தப்பில்லாமல், கன்னன்மொழிச்சிறுபிள்ளைச்சந்தார்தாங் களிச்

சுன்னமென்றுசொல்லிக் காட்டினைத்தார், பின்னுமற்றசித்தகோலம் வழலையென்று பேசினார்பரிபாடைப்பேதத்தாலே. (௩௯)

பேதத்தைக்காண்பதென்றோ கற்சுண்ணம்பைப் பெரியசத்து வாகினுனைப்பிரிப்பதென்றோ, தாதுற்றமதிசாரந் தன்னற்றுக்கிச் சமுத்திரமாஞ்சிவகெங்கைசார்வதென்றோ, குதத்தைதடணியாக்கியே மயிசஞ் சூட்டியொருருவாகித் தொயில்லைம்பொன், வாதத்தைக் காண்பதென்றோ காயசித்தி வாகாகச்செய்வதென்றோவயசுநாறே. ()

நாறானவயசதிலே யைம்பதாண்டு நோக்கமில்லா நித்திரைக்கு ளொடுங்கிப்போகும், கூறான பாலருமதற்பதிறுண்டு கொள்வார்க் கூத்தறிவில்லாப்பருவமாகும், நேரானமூப்பதுநான்காமாண்டு, நிறைக்கவர்க்குச்சுகதுக்கமினைப்போகோடி. பேறனவிதிலெந்த நூலைப் பார்ப்பீர், பேய்மக்காண்ஞானகுருபின்செல்வீரோ. (௪௧)

பின்சென்றுநிழல்போலத்தொடர்ந்துகாத்துப் பேசாதமவுனரகசியத்தைக்கேளும், முன்சொன்னவழலையுப்பைப்பிறகேகேளு மூலவிந்துவாசியின்றன்முடிவைக்கேளும், தனசெயல்விட்டுஞ்செயலிற்றனித்துநிலவுஞ் சாத்திரமாங்குப்பைகளைத்தளளிப்போடும், என்சொல்லுமைந்நாறு மிணங்கிப்பாரு மிணக்கமறிந்திணங்கியிரு மிகத்திறற்றோனே. (௪௨)

இகத்திலுற்றமுடியுப்பைபெருக்குமார்க்க மெனளளவுஞ்சொல்லாமற்சித்தரெல்லாம், மகத்துவமாம்வழலைநிலவுப்பேயென்று வழுத்தினார்சவுக்கார வைப்புமார்க்கம், சுகயதாச்சிவசுன்ன நிலவுப்புக்குட்டோற்றமதனுலதனைச்சத்தியாகப், பகுத்துசிப்பியண்ட நீர்தேசியூசி பலபலவாஞ்செயநீர்ப்பாடந்தானே. (௪௩)

பாடமென்னப்புடமெரிப்புச் சுண்ணம்புக்கல் பாய்ச்சியேநீர்விடுதல்சுடரில்வாட்டல், நடமென்னவிதுலேசவுக்காரத்தி லெண்ணெய்கக்கும்படிமுடித்தெடுப்பார்சுன்னம், நாடுகின்றசுன்னத்தா லுப்பைக்கட்டி நன்றானதாளகங்கலவங்கட்டி, ஆடுகின்றபடிசேர்த்துச் சிந்தூரித்தேயாறெழுட்டொன்பதுமாற்றுவோ. (௪௪)

மாற்றுகுமிந்தமட்டில் காணவென்றால் வழலையுப்புநிசமாகவைத்தாலுண்டு, காற்றானவழலைசவுக்காரந்தனைக் கந்தலகந்தலாப்பிரித்துக்கூடாச்சொன்னார், கூற்றானமன்னனுக்குந்தண்ணீருக்கும் குடித்தவெண்ணெய்க்காமற்றுவிர்ச்செயீந்தார், பார்த்தாவதொன்றுமில்லை வண்ணனுக்குப் பழுத்திலைவெருப்பதற்காப்படித்திட்டாரோ. (௪௫)

பரங்கிசவுக்காரம்.

படித்திட்டவுலகத்தார்மகாஜனத்தார் பரங்கிசெய்தசவுக்காரம்
பண்பனாருமால், அடித்திட்டநிலவுப்பைச்சுருக்கிப்போட்டான் சார
மதில்வெடியுப்பைத்தள்ளிப்போட்டான், வெடித்திட்டகல்லுப்பைக்
குளிரப்போட்டான் வினைகற்சுண்ணமிசவும்போட்டான், எடுத்தி
ட்டவெண்ணெய்த்தனைமிதக்கவிட்டானென்னசொல்வே னுண்மைடமி
கவெடிப்பாச்செய்தான், மடித்திட்டபுத்தியினான் மயங்கிப்போனான்
மாறுட்டமாச்சுதிந்தவழலைதானே. (௬௬)

வழலைமுறைவரிசையாய்ச்செய்தானுந்தான் மக்களேதங்கம்விட்
டால்வண்ணமில்லை, விளைவென்னுசொனமென்னவாகாரித்தின் விந்
தென்றவிசனுப்பைவிட்டதாலே, தொழின்முறையாய் முடித்தவ
த்தவழலையையா சொர்ணமன்னார்சொர்னமுன்செயும்பேயானான்,
பழமென்றாசனைபடாவிசன்விந்து பட்டவிடந்தொட்டவிடம் பசும்
பொன்னாமே. (௬௭)

பசும்பொன்னேமாற்றதிகமாணியிலே பருகிறனைழிகண்ட பர
மனுவீர், விசும்பென்றவகாசவுப்புப்போயின் வெடியுப்புமிலவுப்பும்வீ
றுமையா, நிசமாகச்சொல்லவில்லைசவுக்காரத்தி னெடுகொளாயிருந்துழை
த்துநின்றாலும்மே, நசையிரசம்வேதையிடமுடியாதையா நல்லபுத்தி
யுங்களுக்கானான்சொன்னேனே. (௬௮)

நான்சொன்னேனென்றெண்ணி விடவேவேண்டா நந்திசருமோா
மருவிலையைந்தாறும்பார், வான்சேர்ந்தவுப்பெடுக்கவகையைச்சொனனு
ன் மறதிகொண்டுமொய்யதுதானென்னேயப்பின், தானசொன்னபடிரு
விந்துநீதான்பார்த்தாற் சாண்வயிறுவளர்ப்பதலலாற்றைவிட்டாது,
ஏன்சொன்னேனிவ்வளவும்புலத்தியாவல் வியமனைக்கொண்டறிநானு
மிருக்கவன்றே. (௬௯)

இருக்கவன்றோபிரமவித்துச் சிவமாஞ்சுன்ன மெடுங்களென்றே
பாடிவைத்தேன்கடைக்காண்டத்தில், அருக்கொளாருபுத்தியுனக்
கிருக்குமாகிற் கூற்றென்னுஞ்சமுசாரவலைக்குட்பட்டுப், பெருக்கமா
யுண்டுடுத்துச்சாதற்கேது பிரமையுனைத்தொடாமற்பேசக்கேளு,த
ருக்கொளுயர்தாதுவன்ன வழலைப்போக்குத் தனையுமாப்பேனையைத்தய
நிந்துநீசெய்வாயே. (௭௰)

செய்யவேவழலைவிட்டோன் றுருசுகாறன் செயமானதுருசுவி
ட்டோன்பொன்னைக்காறுன், மெய்யானவேமப்பால்விட்டானுல்வி
றுதந்துதமுதற்பாடாணங்கள், சையோகரசசிசமின்னாவேனைத சா
[illegible]கயாசொன்றுமுதலைஞ்சுகாறும், கையாப்புடத்திலலைக்கப்புகை
வதன்றிக் காரியம்போலதிலேகழன்றுபோமே. (௭௧)

பூநீர்த்திட்சை.

கழன்றுபோகாதபடிவழலைமார்க்கங் காட்டுகிறேன்கற்சுண்ணப்ப
டிதானென்று, தழைக்கதாங்கும்படிநல்லவுமரியேட்டிற் றானைத்
தூக்கலக்கிவைப்பாய்தாழ்வில்லாமல், குழைந்துபோகாதபடி தெளி
வைவாங்கிக் கொட்டப்பா திட்சைசெய்தபுடம்பெட்டும், முழன்றுபோ
காமலேகலகலகிக்கொண்டே யுத்தமனேசெய்யும்வகையை யுனாக்கக்கே
ளே. (௫௨)

கேளப்பாமேலானதிட்சையுப்புக் கிரமந்தாப்படியிட்டுக்கிண்டிப்
போடு, ஆளப்பாதிட்சையென்னவெண்பாயாறு லறைகடலினுப்பன்
றேவாயினுதம், தாளப்பாகடைவதுபங்குணியின்மட்டுந் தூரிதமாா
வியில்வைக்கவுப்பேயாகும், ஆளப்பாவுப்பெடுத்துக்கிழிப்பார்த்தேய
டியினடுவெடியுப்புமுடிமேல்வையே. (௫௩)

வெடியுப்புத்திட்சை.

மேலானமுடியிலேஞ்சுபலமேயாகு மிச்சமதாவடியிலேபலந்தா
னெட்டுக், கோளானநடுவிணங்கன்படிதானென்று கொட்டப்பாசமா
தியிலேவைட்டுமூடி, தூலானமேன்மூடிசீலெசெய்து தூறெருவிற்புடம்
போடநீற்றுப்போகும், மாலானவண்டநீரிட்டேயாட்டி மகத்தானவி
ல்லைசெய்துபுடத்திற்போடே. (௫௪)

புடம்போட்டேயாறினபி னெடுத்துக்கொண்டு புதியவோரமுரி
யிலேகனாந்தாக்காச்சித், திடம்பெற்றுக்கம்பியதாய்க் கட்டிப்போகு
ஞ் செயவுப்பிலைப்படிதான்றூக்கிக்கொண்டு, குடநிறைந்தவெண்
ணேயாரைமூாக்கிற் குழையவேகலக்கிநன்றா வைாத்துக்கொண்
டு, தலங்காட்டும்வேகாதவழலைநீைாத் தான்காச்சிவிட்டிடுவாய்தாழ்
விலலாதே. (௫௫)

இல்லாமற்போகாதேயெண்ணெயுப்பை யெரித்துமெல்லக்காச்சி
டவேயிருக்கும்பாராய், உல்லாசமாகவேயண்டம்போல வுருட்டியேய
விழுகத்தினுலைப்போட்டே, எல்லாருமிந்தமுறைபாடமாட்டா ரிஃ
தன்றேவிசனுப்புக்கூடாய்ச்சொன்னேன், வல்லவைரமச்சர்கொங்கணர்
தாஞ்சொன்ன வழலையிந்தமுறையில்லைமகிழ்ந்துபாரே. (௫௬)

சவுக்காரம்.

பாரப்பாவிப்படியேசவுக்காரத்தைப் பாடாமன்மறைத்தாரேவ
ழலைமார்க்கம், நீரப்பாநிலவுப்பேவழலைக்காதி நின்றதிறைற்றருணைமூ
ந்திக்கொல்லுங்கொல்லும், பேரப்பாதுருசாலேருதங்கட்டும் பேய்ம

க்கொன்றாகத் தாற்றங்கநீறும், தாரப்பாதங்கமிட்டசிந்தூரங்கைத்தா க்கிறுலெந்தசாவுக்கப்பாதன்றே. (௫௭)

தப்பாயல்வழிலைசவுக்காரசுண்ணத்து சமூசடங்களில்லாமல் வெளி யாச்சொல்லேன், மெய்ப்பானதும்பிடிகற்சுண்ணமார்க்கம் விள்ளாதே மறைத்தாரேசித்தவெல்லாம், அப்பாகேள்கிளிஞ்சிலைனு மூமைதன்னை யடைவாகச்சுத்திசெய்யும்வகையாதென்றால், உப்பானவுவருட னேகற்சுண்ணும்மை யுணர்வாகத்தண்ணீரிற்கலக்கிக்கொள்ளே. ()

கிளிஞ்சிற்சுண்ணம்.

கலக்கிய திலமையிட்டெரிப்பாய்நீயே கன்மஷங்களொருசிறிதா ங்காணுதேதாடும், வலுக்கமூத்துவீரமூடனசினைத்துடன் வளருறவே நவாச்சாரங்கலதுப்போடு, பெலக்கவேவகைவகைக்கோர்பலந்தாகப் பிசகாமற கிளிஞ்சிலைஞ்சுபலந்தானையா, இலக்கமூன்ளவண்டநீரொருக் கம்பாலின் றெளிவுவிட்டுமுன்மருந்தைத்திடமாவாட்டே. (௫௯)

ஆட்டியேசிப்பிக்குமேலுங்கீழு மப்பிப்பின்றாறெருவிற் புடத் தைப்போடு, நீட்டியவோர்சுண்ணமூமாமக்கதீற்றை நிலைவாகவெண்க ருவாலைத்தேயூது, காட்டியேகடுஞ்சுண்ணமாகக்கட்டு நாலாறுதின மறைத்துப்புடத்திற்போடு, தாட்டிகமாக்கடுஞ்சுண்ணஞ்சிப்பியாச்சு ளாதகமாவின்னுமொருசுண்ணஞ்சொல்வேன், கூட்டுடனேயண்டங்க ளைந்துவாங்கிக் குணமானபீங்கான்பாத்திரத்துள்வைத்தே. (௬௰)

வைத்துவுடன்பழச்சாறு படிதானென்று வாகாகமூழுகவிட்ட தனிற்றூய்மை, பெற்றகடுங்காரசினம்பிரண்டும் பொடிசெய்தேபோசி ட்டுப்பழச்சாறேறுடு, குற்றமில்லாக்கடுவெயிலிலேழுநாள்வைக் கூசாம லண்டமெலாமூருகிச்சாற்றில், அத்தமெனவுறைந்திருக்குமெடுத்துக் கொண்டேயண்டத்தின்சவ்வெல்லாமறுத்துப்போடே. (௬௧)

அறுத்தபின்புமூன்றுநாளரவிபிலிட்டே யப்பனேயண்டத்தினீ றுதன்னை, மறுத்துவிர்ந்தகல்வமதிலிட்டேநன்றாய் வளமானவெருக்க ம்பால்வார்த்தேயாட்டி, குறிக்குமொருசாமமட்டு மனதுகொதுதேத துணமாகவில்லைசெய்து ரவியிறபோடு, செறித்தபின்புமேன்மூடிச்சி லைசெய்து சிறுபிள்ளாவைம்பதெருப்புடத்தைப்போடே. (௬௨)

போட்டதனையாறியபின் பெடுத்துக்கொண்டு புகல்பத்துக்கொ ன்றுகவீரங்கூட்டி, நாட்டமூடனெண்கருவாலைத்துவில்லை நல்லி ரவிதனிற்காயிற்புடத்தினீறும், கேட்டமூடனைம்பதெருப் புடத்தி லேயா கிலவிவாகடுஞ்சுண்ணமண்டத்தாமூம், கூட்டிவிடுமூற்சிப்பிச்சு ண்ணத்தோதி கூர்மையுடனிச்சுண்ணங்கூடச்சேரே. (௬௩)

சேரப்பாவிச்சுன்னந்தனக்குநேராத் திடமானகவாச்சாரஞ்சே ர்த்தேயாட்டில், கூரப்பாநெட்டடங்கிப்பனீராகுங் கோபமெனுஞ் சிப்பிநீர்கொடுஞ்சுறுக்கு, வீரப்பாவண்டவுபாசத்திலாதி வெடியுப் பைக்கட்டுதற்குவிந்தாமிந்நீர், நேரப்பாவிநீற்றைப் பதனம்பண்ணு நிசமானவழலையுலைறநிகழ்த்துவேனே. (௯௪)

நிகழ்த்துவேன்முன்சொன்ன சவுக்காரத்தை நிலைபெறுநற்கற்சு ன்னம்பாண்டத்திட்டு, மகத்துவமாஞ்சவுக்காரங்கிளியாய்க்கட்டி வா காகவைத்ததின்மேற்சுன்னங்கொட்டிக், துகளில்படிநீர்வாரு பொங் கிநீறுஞ் சுகமாகநீறியபின்னெடுத்துக்கொண்டே, இகத்தினிலே நூறு தாநீறச்செய்யி னென்மகனேசவுக்காரமென்புமாமே. (௯௫)

எலும்புபோலேயிருக்குமெடுத்துப்பார்க்க வெண்ணெய்க்கிமே ற்படர்கதுகறுத்தேநிற்கும், சிலபூண்டாமல்லிகைப்பூச் சாறுவாங்கித் திறமானசவுக்காரத்தையப்போட்டுக், குலுங்காமல்ராவிழுகத்திலெழு நாள்வைத்துக் குணமானமல்லிகையினிலையைவாங்கி, அலம்பாமற்சிலை யிலேபரப்பிக்கொண்டே யதின்மேலேசவுக்காரக்கட்டி வையே. (௯௬)

கட்டிக்குமேலுமந்தவிலையாள்மூடிக் கனமானகிளிபோலேகட்டி க்கொண்டு, சட்டியன்றிப்பானையிலேநெல்லுமிட்டுத் தண்ணீரும்வார் த்ததியசவுக்காரத்தின், பொட்டணத்தைத்தொங்கவிட்டுமேலுமூடி ப் புகையாமற்றீவெரிப்பாய்நெல்வேகி, திட்டமாயதன்மேலேபடிய வேகுந் திடமாகவெந்தபின்பிறக்கிடாயே. (௯௭)

இறக்கியேயிந்தவித மூன்றுவிர்த்தி யென்மகனேயவித்தவித்து நெல்லாவிக்குள், மறக்காமற்கற்சுன்னம்படிதானிட்டு வழலையைவைத் ததின்மேலேசுன்னங்கொட்டித், திறக்காமன்மேலுமொருசட்டிமூடித் திறமாகச்சிறுதொளையிட்டதையும்பின்பு, யிவ்வறவேமல்லிகையி னிலையான்மூடிப் பிணங்காமற்கொதிகிளம்பநீருப்வாரே. (௯௮)

நீர்வார்த்தேயவிப்பிலிட்டுக்காச்சுகாச்சு நிசமானகற்சுன்னநீறுமெ ட்டும், பேர்பார்த்துஆனபோலேசுன்னமிட்டுப் பிசகாமற்றொளையிட் டசட்டிமூடிச், சீர்பார்த்துநீர்விட்டுநீற்றுநீற்று செயலோடேபதினந் துதரமுமையா, நேர்பார்த்துநீற்றுகின்றபோதெல்லாநீ நிலைகிளியா ய்க்கட்டிவைத்துநீற்றுவையே. (௯௯)

வாயாறநீற்றுகின்றசவுக்காரத்தை மைந்தனேயவித்தெடுக்குமா ர்க்கஞ்சொல்வேன், தாயானமல்லிகையினிலையைவேறு தானதாக்து க்குகைபண்ணிககாயவைத்துப், பேயானசவுக்காரமதற்குள்வைத்து ப்பிசகாமற்சீலைசெய்து சட்டிக்குள்ளே, யோதுகிளிஞ்சினீ றதனைக் கொட்டி யுற்றகுகைவைத்ததின்மேலுமிநீர்கொட்டே. (௱)

கொட்டாகிலேமன்னன்றுயச்செய்துகுலுங்காமலடுப்பிலிட்டொருசாமந்தான், விட்டாதியாறவிட்டுப்பாரு வெந்திருக்குஞ்சவுக்காரமதனை வாங்கித், தட்டாவம்மியிலேபொடித்துக்கொண்டு சாரவெடியுப்புத்ராவகத்திலேயா, மட்டாசாமமொன்றரைத்துவாங்கி வளமானவில்லைமிகவிலேசாய்ப்பண்ணே. (௭௧)

வில்லைபண்ணியண்டத்தின் பொடிக்குள்வைத்து மேன்மூடிச்சுண்ணாம்புச்சீலைசெய்து, நல்லவொருபத்தெருவிற் புடத்தைப்போடு நலமானசுண்ணம்போல்வெள்ளையாகும், அல்கலில்முனைவைத்தசிப்புச்செயநீரொன்று மதைவிட்டுச்சாமமொன்றரட்டிப்பின்பு, வில்லைபண்ணிக்காயவைத்துமுன்னுள்வைத்த வீரனகிளிஞ்சிலண்ட சுண்ணத்துள்ளே, (௭௨)

உள்ளானவீரமொருகழஞ்சுபோட்டே யூறவெருக்கம்பாலாலரைத்துக்கொண்டு, தள்ளாதசவுக்காரவில்லைக்கேதான் சாதகமாய்கவசமிட்டுச்சீலைசெய்து, மெள்ளவேபத்தெருவிற்புடத்தைப்போடு வெண்ணீறுபோற்சுண்ணம்விசயமாகும், துள்ளாதேவழலையின்றன்சுண்ணமண்டாற் றுருசுதன்களிம்பற்றுச்சுண்ணமாமே. (௭௩)

சுண்ணமோரைந்தென்றுமுதற்காண்டத்திற் சொல்லினேன்சவுக்காரச்சுண்ணஞ்செய்ய, வண்ணமென்னவைந்துசுண்ணங் குகையாய்பண்ணி வழலையைத்தானகிளிஞ்சிலண்டசெயநீராட்டித், திண்ணமாக்குகைக்குள்வைத்துப்புடத்தைப்போடு சிவசிவாகடைசியிலேசெயமாகுஞ்சுண்ணம், அண்ணலுமைக்கேயுரைத்தானிந்தவித்தை யம்மையுமென்றனக்கன்பாவுரைத்திட்டாளே. (௭௪)

வெடியுப்புத்திராவகம்.

அறைந்திட்டவெடியுப்புத்திராவகந்தா னப்பனேயன்பாகச்சொல்லக்கேளு, திறம்பெறுநல்வெடியுப்புப்பலந்தான்பத்துச் சீனமதைத்யினைவகளுக்குச்சேர்ப்பாயொன்று,உவறந்திட்டசவுட்டுப்புப்பலந்தானென்றே டுத்துமனேவெண்காரம்பலந்தானென்று, அறைந்திட்டகல்லுப்புமிணங்கல்நேரா வரியசீர்வழலைபலங்காலாமன்றே, (௭௫)

காலாகுந்துருசுவெள்ளையன்னபேதி கமகமென்றுபரிமளிக்குங்கற்பூரந்தான், நாலானதிட்டையெல்லாம் வகையொன்றுக்கு நன்றாகவொருபலமாநிறுத்துக்கொண்டு, சூலானசிப்பிபோடுருவியுப்புந் துராக்குவாய்பலமொன்றுத்துகளினல்ல, மாலானமருந்தெல்லாம்பொடித்தொன்றாக்கி மைந்தனேகுப்பியைப்பங்குமாட்டே. (௭௬)

நாட்டியேயடுப்பேற்றியெரிநேர்பாக மைந்தனேமேற்குப்பிவாய்மூக்கானீர், ஊட்டியேபுகையுடனேவடியுநீரை நினைவாகப்பிடிக்காணி

னேராவாங்கு, தேட்டமாய்வழலையிட்டெரிக்குமிந்நீர் செப்புகிறேன்
வழலைக்குத்திட்டசையாகும், நாட்டிகமாவிருப்பன்சாண்வையிறல்லாமற்
சமுத்திரமெல்லாம்வயிரேசண்டிமாடே. (௭௭)

மாடேகேள்வழலைசவுக்காரச்சுண்ணம் வகையாகக்கைம்முறையா
வைத்துக்கொண்டு, நாடோடேநீயிருந்துவாழவேண்டி னல்லசவுக்கா
ரமெனுஞ் சுண்ணத்தாலே, கூடாததுருசினுப்பை முன்னேகட்டிக்
கொண்டுநல்லருத்தைத்தக்குளிகையாகித், தேடவேகெந்திதங்கநா
தஞ்சேர்த்துச் சிந்தூரஞ்செய்துநவலோகத்திவாய். (௭௮)

நவலோகமொன்றுக்கு மொருமாவீந்தா லொருமாற்றுக்குநல்ல
வேதை, பூலோகத்திருந்துபெண்டிர்பிள்ளையோடு போசனங்கள்செ
ய்துவரிற்புத்தியுண்டாம், தவமானயோகநிட்டைகாயகற்பந் தன்னி
லேமனதுவைத்துச்சார்ந்தாயாகிற், சிவமானவாகாசவுப்பைத்தேடித்
தேகசித்திமுதலிருபத்தைந்துஞ்செய்யே. (௭௯)

இருபத்தைஞ்சுசித்து.

செய்கின்றசித்தியோரிருபத்தைந்துஞ் சித்தருக்காமென்றுசொ
ன்னபொதிகைத்தேவே, ஐயமிலாதடியேனுக்கருள்கவென்ன வதன்
பெயரைச்சொல்லுகிறேன்புலத்தியாகேள், மெய்யானசிவதீட்சைசத்
திதீட்சை வேதாந்தஞ்சித்தாந்தமேனுங்கூறும், உய்யவேமந்திரசித்
திமவுனசித்தி யுண்மையுடன்காயசித்தியுடனீகேளே. (௮௰)

உடனுனவெட்டெழுத்துமஞ்செழுத்து முற்றவாதாரசித்திபிர
சாதசித்தி, திடமானவான்மசித்திதத்வசித்தி தேகசித்தியாதாரசித்
தியோடு, குடமானகுளிகைசித்திசொரூபசித்தி கூறரியதத்வபிரசா
தசித்தி, மடலானவாதசித்தியோகசித்தி மகிழ்வாரப்பாசாதசாம்பவத்
தின்சித்தி. (௮௧)

சித்திதரும்போதசித்திசாலசித்தி திறமானஞானசித்தி யிவை
தானையா, முத்திதனைத்தருமிருபத்தைந்துசித்தி முதன்மையாஞ்
சித்தர்களுக்கெய்துமெய்யும், இத்தனையுஞ்சித்திக்கவேண்டுமென்று
லீசனுப்புஞ்சிவனுப்புமெடுத்தால்வாய்க்கும், புத்தியிலாதுடல்வளர்
க்கவேண்டுமாயின் புகலுகின்றசவுக்காரப்போக்கைப்பாரே, (௮௨)

சிவசுண்ணம்.

போக்கற்றசிவசுண்ண மில்லாக்காரம் பொன்றருமொவென்றேனை
நீபுகழ்ந்துகேட்டால், வாக்காரச்சொல்லுதற்குமனமோவில்லை மலையி
லுள்ளசித்தர்கட்மறைவுக்காகத், தாக்கானசவுக்காரவழலையென்றுசா
ற்றினதேயல்லாமனிசமேயன்று, நீக்காமற்சிவவுப்பைத் தின்றோமெ
ன்று நிலவுப்பைத்தின்றுமனிகழ்த்திறோ. (௮௩)

ஆரணிந்தவேணியுடைச்சிவனுருப்பை யன்னைறக்கேஇன்றுவிட்டதடியாழப்பு, நீரணிந்தசிவலிங்கைத்தச்சத்தியுண்டு நிசமின்னாவலேயைய துப்பைப்பெறுசனிலி, வாரணிந்தசத்தியேதாயுமாறுள் வலேயதுப்பைப்பினைவென்றன மரித்துப்போச்சு, கூரணிந்தவாகாசவுப்பைக் காணக் குடிவிட்டுக்கும்பமெனுநாளென்றேனே. (அச)

கும்பமெனுமாசியாந்திங்களோபங் குனியிடபமேடமாங் குடிசை போடு,பம்பரம்போன்மனமுழன்றுதிரியவேண்டாம் பாதத்தினிண்மடை வாயிற்பறவைபோல, வெம்புகின்றபசாசையிலமுற்றுப்பாரு மேலெழு நக்ஷத்திரத்தினுதகம்பாரு, அப்பலவர்கடனமிருந்தசந்தம்பாரா லு திலத்தற்குக்கடையிலேந்தாங்காணடம்பாரே. (அரு)

குருமுடிக்கும்வகை.

பாரப்பாசிவசுன்னம்பண்ணுமார்க்கம் பாடுகிறேன்குருமுடிக்கும்பாகந்தன்னை, ஊரப்பாவெளிதிறந்துசொன்னீராகு லொருபொருளு ந்திசித்தியாதுமைத்தேனைசாபம், சீரப்பாகற்சிடறுள்றசொல்லுவெளி வாளேலிந்நாலேத்திறந்துகாட்டு, கூரப்பாவுப்பாக்கிநாயாகுற்றுள்ளவெழுகாற்குடியாவாயே. (அசு)

குடியாகப்போகாமலீசன்விந்து கூறரியபினவுப்பின்கூட்டம்பார்த்து, அடியொடுக்கலாமற்காண்டத்திற்சொன்ன வடையாளப்படியெடுவாகாசலிங்கத்த, இடியோடேபிறந்தவன்னிமிகுதியாவுண் டெடுப்பானேனெடுக்கின்றவெடையாதென்றால், படிமீதிற்பணவெடையாழுப்பிருலே பாயச்சலாம்பூமியெல்லாம்பழுக்குமன்றே. (அஎ)

பழுக்கவேசிவலிங்கப்பாகுஞ்சுன்னம் பாகைகேளபணவெடைதான்பார்த்தெடுத்துச், சழக்கில்லாப்பொருளெல்லாமாயிருந்தந் தானதிபப்பாறையுபடுத்தடையில்லாமல், கொழுக்கவேயெண்சுழஞ்சு நாதநாழிகொண்டுவந்துபாறையுப்பைக்குணமாச்சேர்த்து, வெளுக்கவேகடைந்தேவாங்கேதார்நாள்மட்டும் வெயிலில்வைக்கவாடைகட்டிமிதக்கும்பாரே. (அஅ)

மிதக்கின்றவாடைதனையெடுத்துப்போட்டு மிருந்தநீர்முழுதும் பீங்கானில்வார்த்து, மதிக்கின்றபனியில்வைப்பாய்சந்திரனின்மைந்தனேமூன்றுநாளானபின்பு, துதிக்கின்றசுத்தகெங்கைநீர்போலாகுஞ் சுசனிலந்தைவாயில்விட்டாற்கைத்திடாது, கதிக்கின்றவிந்நீர்மற்றொருபீங்கானிற்கனமாகவிட்டபின்புதிகழ்த்தக்கேளே. (அகூ)

திணைவரியவாகாயசிவனுரீந்து நிலவுப்புக்கடுத்திருந்தநிசக்காரந்தான், கனமானபிரமகெற்பக்கற்சுண்ணம்மைபக் கனகமெனுமதியுப்புப்பணந்தான்றாக்கிப், பணியதனில்வைத்துச்சுத்தகெங்கைக்குள்ளே

பணவிடையாமுப்பிட்டிரவிமுன்பாகத், தினமொருநாழிகைவைக்கத்து யிர்போற்சுத்த செலந்திரண்டிரவிதனிற்றீர்க்கமாமே. (௰)

தீர்க்கமாய்வயிரம்போற்கட்டிப்போகுந் திரண்டமுத்துமணிபோ லேதிரட்சியாகும், பார்க்கவேகண்கூசும்வயிரம்போலே பரமசிவனுப் பினதுபழக்காத்தாலே, மார்க்கமாவிதனையெடுத்தைந்துசுசுன்னம் வளா ர்குகையில்வைத்தின்மேற்சீலைசெய்தே, ஏற்கவேசவுதாரிப்புடத்திற் போட்டா லீசனுப்புச்சுன்னமதாயிருக்குந்தானே. (௰௧)

இருக்கின்றசுன்னமன்றேருவழலைச்சுன்ன மேமமமதையுண்டாக்குமீ சன்சுன்னம், இருப்பொதிந்தகாரசாரத்தின் சுன்னரு சிவசிவாவண்டபி ண்டந்தெளிவாஞ்சுன்னம், பெருக்கின்றசத்திசிவஞ்சேர்ந்தசுன்னம் பி ரபலமாந்தாயின்விந்துசேர்ந்தசுன்னம், உருககினத்துக்காதியெனுமூ காரச்சுன்ன முற்றமண்ணுந்தண்ணீருமுறுதியாமே. (௰௨)

உறுதியாச்சூதத்தைக்கட்டுஞ்சுன்ன மொப்பிலாத்துருசைமுந்தி நீற்றுஞ்சுன்னம், மறுவிலாத்தங்கத்தையாட்டுஞ்சுன்ன மாற்றேறவிதி மிளைசத்துவாங்குஞ்சுன்னம், பருதிபோற்காயசித்திபண்ணுஞ்சுன்ன ம் பாங்காகக்கமனமிட்டுப்பாயுஞ்சுன்னம், சருதிமுடியவம்ருதத்துத்த ட்டுஞ்சுன்னந் துகளிலதுபூரணமென்றியம்பலாமே. (௰௩)

இயம்புகின்றபாடாணமெட்டெட்டுந்தா னென்மகனேசுன்னமதா விளையக்குஞ்சுன்னம், பயம்பெறவேயுபரசநூற்றிரண்டுபதத்துப் பம்பா ம்போலாட்டுவிக்கும்பரமாஞ்சுன்னம், களிம்புறையுடலோகங்க ளனைத் துந்தத்தங் களிம்பற்றுப்படிகமதாக்காட்டுஞ்சுன்னம், செயம்புகனு மலைமாமண்செடி பூண்டெல்லாஞ் செம்பொன்னுச்செய்யும்பரம சிவசுன் னம்மே. (௰௪)

சிவசுன்னந்தட்சிணை மூர்த்திமுன்னஞ் செனகாதிருஷிகளுக்குச் செப்புஞ்சுன்னம், தவமானபதினெட்டுச்சித்தர்க்கெல்லாஞ்சகலசித்து ங்கொடுக்கின்றசத்திசுன்னம், நவசுன்னந்துவாதசத்தைக்கடந்தசுன் ன நாதாந்தகுண்டலிக்குணன்னுனுஞ்சுன்னம், பவமென்னுங்கடல்கட ந்துஞானதீபப் பரஞ்சுடராகின்றிலங்கும்பரமசுன்னம். (௰௫)

சுன்னம்பிறக்கவிதி லொருநாளுடங்கு ரூதமொருசேரதனிற்றா ளினக்கால், அன்னுந்துபார்த்திருக்கக்கிருபிறென்றே யாடியேமதமத னையடக்கும்பாரு, அங்காந்துதிரியாதேயந்தச்சூது மனுவளவுமலைய ளவிலெடுத்துப்போட, வின்னேனந்துமேருவைப்போன் மாற்றுக்கா னும் வேலைதகளின்றுறைகோடிவின்னொணுதே. (௰௬)

விள்ளவேயங்கியுடைச்சூதந்தன்னில் வெந்தியமவ்வளவெடுத்தப்பாலிற்போட, வெள்ளைநிறப்பாறிரண்டேயுறைந்துநிற்கும் வெள்ளமுதைமூன் றுதினந்தின்றாயானால், கள்ளமன்றுதேகந்தா னருணன்போலாங் காயசித்தியோகசித்திகைக்குள்ளாகும், என்னளவும்பிசகில்லையூழிகால மிறப்பின்றிச்சூதமுண்டிருக்கலாமே. (௧௭)

இருக்கலாம்வெஞ்சமனுமேவல்செய்ய விவ்வுலகுமவ்வுலகுமென்றும்போற்றப், பெருக்கலாங்கைலைவாழீசன்பாதம் பெற்றிடலாஞ்சித்தருடன்பேசலாகும், நெருக்கமூறுமாயிரத்தெட்டண்டந்தம்மை நிமிடத்திற்சுற்றிவந்துநிலைக்கலாகும், முருக்கலாமீசனுப்பு முருக்கேயல்லான் மூந்தமேமற்றவுப்பின்முடியாவாறே. (௧௮)

ஆறானவிரண்டாங்காண்டத்துக்குள்ளே யருவழலைக்குருச்செய்யுமார்க்கஞ்சொன்னேன், கூறானமூன்றினிலேகற்பமூலங் குணமானவெடைபஞ்சீகரணஞ்சொன்னேன், மாறிலாநான்கினிலே யோகஞ்சொன்னேன் மாசிலுப்பெடுக்கும்வகையஞ்சிற்சொன்னேன், தேகமுவாயுப்பெடுக்கும்வகையைநன்றாச் சிரானவிந்நூலாற்சிவமுண்டாமே. (௧௯)

இரண்டாங்காண்டம்-முற்றிற்று.

உ

கணபதி துணை.

அகத்தியமுனிவர் அருளிச்செய்த

பரிபாஷைத்திரட்டு.

மூன்றாங்காண்டம்.

காப்பு.

சிவமானபூரணமேநாதவிந்து சின்மயமாகின்றவொரு பரமேயா
தி, உவமானமில்லாதபரந்தனக்கே யுறவாகின்றவொருநாதமந்த, நி
மோனநாதவிந்திரண்டுமொன்றாய் நன்மைசெறிபரிதிமதி சுடர்களா
ன, பவமறுமிந்நூல்மூன்றாங்காண்டத்திற்குப் பராபரனுமைங்கரனே
காப்பாமன்றே. (க)

காப்பானவிந்துநான்மூன்றும்பார்க்கிற் கைகாட்டுமாரியன்போற்
காட்டுங்காட்டும், கோப்பானசாகாதகாருணன்மைக் குணத்துயர்ந்த
புலத்தியவசரமாமென்று, நீப்பரியபரிசத்தைமூதகங்கை நிலைபிறந்து
பூவழலைமூப்பூமார்க்கம், மாப்பெரியவிந்நூலினுற்றுக்குள்ளே வளர்
நடந்துசெய்பராபரமாந்சோதிகானே. (உ)

சோதியாய்நின்றவழிதீட்சையெல்லாந் சொன்மறைவோவொன்
றுமில்லையந்தசாங்காண்டம், வாதியாம்வாமைதுதீட்சைதீட்சை வாம
மென்றநாதமதுபூமிநாதம், வேதியாநாதவிந்தண்டபிண்டம் வேதம்
துநால்வேதமாமுசாத்திரம், ஆதியாநாதவிந்தப்பையா வரகா
விதிறப்பிறந்தவண்டத்தானே (௩)

பஞ்சீகரணதீட்சை.

அண்டமெனிலண்டமன்றி யண்ட மாகாசம்பிருதுவி தண்ணீர்
போக்கற்ற, பண்டமெனிற்பண்டமன்றுபரமேசோதி பகராதபொரு
ளையாநந்தியாவட்டம், கண்டமெனிற்கண்டமன்றுகலுகலு கருவா
கியுருவாகியைந்தாம்பிண்டம், தெண்டமெனநினையாதேநந்திக்கல்
லு தெளிவானபிருதுவியொன்றுமாச்சே. (௪)

ஒன்றானபிருதுவிபத்துயிர்தானேறான் றேகோகோவப்பிளா
ந்தச்சிரண்டாம், வன்மைமிகுதேயுபத்துச்சிவன்மூன்று வகையானவா
யுபத்துச்சிவனுன்காம், அந்தரம்பத்துச்சிவனைந்தென்ப ராகாய

ஞ்சிகரணதீட்சையர்ச்சு, பன்னரியபூதவழிபிரித்துச்சொன்னேன் ப
கரார்களாகாசவுப்பைத்தானே. (௫)

நாதலிங்கஅண்டபிண்டம்.

உப்பென்றதுப்புமுதற்கற்பூரந்தா னுடனிருந்தார்க்குமரிகறிச
மைப்பாளன்றே, அப்பென்றலப்பதிஞ வுப்புண்டாச்சு தாகரவுப்
போடுபுளியிஃதேயாச்சு, தப்பென்றதீட்சைதசதீட்சைதானே யறை
வாதமொருவராலறியப்போமோ, மப்பென்றலீரண்டாங்காண்டதி
ன்றுமப்பூ மாசிலேந்தாங்காண்டத்தின்மறைப்பிராதே. (௬)

மறையாமற்சவுமியசாகரமுங்காணு மதிவழியேதானறிந்து தீட்
சையோது, கறையற்றதீட்சையில்லாப்பாதகர்க்குக் காணுதேயொரு
நாளுங்கடினமாகும், மறுவற்றகற்பூரசோதிமின்னல் வாமத்தினந்தி
யொளிகாணலாகும், மறையாதசோதிகடந்தப்பாற்சென்றன் மகத்
தான கணபதியைக்காணலாமே. (௭)

காணலாந்தரியமொடு துரியாதீதங் கனகமயசிதம்பரத்தின்
மேலாம்பீடம், காணலாமாறுக்குமேலாம்பீடங் காதலனேகணபதியு
மெதிரிற்றோன்றும், காணலாங்கோடானகோடிபூசை கருத்தோடு
செய்தக்காற்குருவைக்காண்பாய், காணலாம்வங்கென்றுபூசித்தக்காற்
கருங்குழல்வல்லபைநல்வரமளிப்பண்மன்றே. (௮)

கணபதிபூசை.

வல்லபையுங்கணபதியுமுன்னேக்கண்டு மவுனமந்திரரூபதேசித்
திருள்வர்பாராய், அல்லலறவிப்பொருளைவெளியிடாதே யாப்பூமனை
ம்சிவாவெனயானறியச்சொன்னேன், சொல்லரியகணபதியின்பூசையா
ச்சு துகளிலாப்பரப்பிரமபூசைதன்னை, விள்ளரிதுவேணபடி செய்யி
லுச்சிவெடித்துமரித்திடுவையிஃதுண்மையாமே. (௯)

உண்மையாமுறுதிகொண்டுற்றுப்பார்த்தா லோகோகோசெரி
யுஞ்சாகரத்தினேர்மை, உண்மையாவங்கென்றுவாசியாலே யுறக்கும்
பித்திடிலொர்பாப்பிரமவாயில், பண்பாகப்பளிச்சென்றுதிறக்கும்பா
ராய் பாலகனேபரப்பிரமவாயில்காணும், வண்மையாநாற்சாதியிடமு
ந்தோன்றும் வாவாவாவங்கென்றுதம்பிப்பாயே. (௰)

பிரமன்பூசை.

தம்பித்தேயிரேசகபூரகமுஞ்செய்து சாற்றுநெற்றிநேர்மைசுழு
முனையைமேவித், தம்பித்துவாசியைநேரிழுத்துவாங்கிச் சதுராகக்கு
ம்பகத்திற்பாய்ந்துநன்றாத், தம்பித்தேயிடகலையிற்கும்பித்தக்காற்
சாற்றரியபரப்பிரமசோதிதோன்றும், கும்பித்துவாசியைமேற் கொ
ண்டெழுப்பிக் கோதறநின்றிடுவொர்குருக்காணும்பாரோ. (௰௧)

குருவானசதுர்முகனுங்கலைமாதுஞ்சிர்க்-கோடிரவிபோலநின்றன் கண்ணிற்காண்பர்-அருவானவச்சபையிற்பீடந்தோன்று - மங்கென்று பூசித்துத்தரிசிப்பாயால்-மருவாகி மலராகிப்பிரகாசிக்கு-மவுனமந்திர மூபதேசித்தருள்செயவார்காண், கருவானகருவையாவருபரூபங் கண்டறிவாய்நமயவசியரூபந்தானே. (௰௨)

அருபமாநாததரிசனமூமாச்சு தரகாரபரப்பிரம பூசையாச்சு, சொருபமாஞ்சங்கையில்லா மவுனமாச்சு அகளில்சச்சிதாநந்த வுருவுமாச்சு, அருபமாஞ்சாகாத்தினேர்மையாச்சு தாறுனசொரூபத்தின் மூன்றாங்காண்டம், நிருபமாம்பூரகத்தைக்காணலாச்சு நிகரிலாச்சது கோடியுகங்கள்காணே, (௰௩)

விட்டுணுபூசை.

காணேநீபூரகத்தைக்கண்டாலேயோட்சய் காணுமேயோசொற்பனத்தின்மூனாறும்பீடம், வாமேமூநீமவுனசிவயோகியாகிவழியானசபையை யாவங்கென்றூன்றி, மாணேநீகும்பித்துத்தயபித்தேதநன் மைமந்தனே யிரேசகபூரகத்தாலொட்டிச், சேணேநீயங்கனேறயொட்டிப்பார்த்தாற் றெரியுமப்பாவிட்டுணுவின்சோதிமாதோ. (௰௪)

சோதியாமவுனகுருசோதியையா சுடர்கோடிகாந்திபிலேவாசிவேகம், நீதியாஞ்சோதியிலேயறிவையோட்டி நினைவாகப்பார்த்தக்காலொடுக்கங்காணும், பாதியாமொடுக்கமதிற்கும்பித்தக்காற் பளிச்சென்றுவாயிதைத்திறக்கும்பாரு; சாதுவாம்விட்டுணுவோ டணங்குகாண்பாய் சமர்த்தாகவிருவரையும்பூசிப்பாயே. (௰௫)

பூசிப்பாய்கற்பூரதிபவாசப்பூரணத்தினமவுனமலர்சோதிசோதி, யாசிப்பாயவர்கடரிசனத்தைக்கண்டா லப்பனேகேட்டதெல்லா மருள்வர்பாராய், ஆசரிப்பாய்மவுனகுருவுபதேசத்தை யையனேயுனக்குய்யும்வகைசொல்வாரால், வாசிப்பாயுபதேசமுனக்கேசொல்லி வன்மையுடனீநிற்கும்வகைசொல்வாரோ. (௰௬)

நிறக்குமப்பாவாயிலதுமவுநந்தானே நினைவாகவாசிகொண்டுகும்பித்தக்கால், அறிந்துபாரங்கென்றுகும்பித்தேதா னமுதமிழியிரேசகபூரகமேசெய்தால், பறக்குமதுசுழுமுனையில்வாயிற்காணும் பார்த்தக்காலதின்பெருமைபகரொண்ணாது, சிறக்குமதுசிகாரத்தின்வகாரசோதி சிறப்பானசோதியிலேயறிவாய்நில்லே. (௰௭)

நில்லென்றுற்சும்மாதா னிற்கப்போமோ நேரானசோதியிலேநினைவாய்க்கும்பி, அல்லலென்றுலகாகத்தில்ருத்ரான்ருத்தி யவர்பெருமையிவ்வுலகிலார்தாங்காண்பார், வல்லமையாலவரொளியைச்சொல்லப்போமோ மகத்துவமாம்திகோடிபிரமைபகாணும், எல்லென்றுமவர்தம்மைமவுனமாக வென்மகனேபூசிக்கமுத்தியாமே. (௰௮)

பூசிப்பாய்வாசிமலர்ச்சித்துக்காற் புகழ்பெறவேயுன்றனைக்கண்டுபதேசிப்பார், பாசித்துமவுனகுருவுபதேசத்தை-மையமேனசொல்லுகிறேனன்மையாக, ஆசரித்துநீகேளுலங்கிங்வெகமன் கருகராவைகாகத்தின்மவுனமச்சு, பாசமற்றுப்பரமபதசோதிதன்னைப் பாலகனேபணிந்துநீபூசிப்பாயே. (௰௯)

மயேச்சுராபூசை.

பணிந்திடுவாய்சுழுமுனையின் பூசையாச்சு பராபரமாய்விசுத்தியின்றன்பூசைகேளு, அணைந்திடுவாய்மயேச்சுரனையத்தம்வாயி லறைவரிபமயேஸ்வரிதானிருந்தபீடம், அணைந்திடுவாயைந்தென்றும்வாயிறன்னை யானிவணங்கென்றுவாசிகொண்டு, ‡ குணிந்திடுவாய் கும்பித்துநம்பித்தக்காற் கோடானகோடிரவிமதிகாண்பாயே. ()

மதியானமதியையாரவிந்தான் கோடி மகத்தானநாதர்கூடம் பரமவாயில், துதியானதுதியையாதுரியமேரு துரியமாம்பதவியது மவுனவாசி, விதியானமவுனத்தின்வாசிகொண்டு வினையாடாவிருந்துநீகும்பித்தக்கால், அதியானவதீதங்காண்வகாரசோதி யாகாரமங்கென்று கும்பிப்பாயே, (௨௧)

கும்பித்துத்தம்பித்துமேருபாய்ந்தாற் குணமானவாயிலதுதிறக்கும்பாரு, நம்பிக்காண் சொல்லிவிட்டேனங்கெனறுந்தானனறுணவிசேசகபூரகமுந்தெசய்தால், வைப்பித்துவாசியதுக்கிடமானந்தா னாயுவைத்துவெழும்புமடன்கட்டிடு, தம்பித்துவாசியையீர்தாண்டிப்போனுற்றமவாயினமூடாதுதடைக்கட்டாமே. (௨௨)

கட்டாமேமவுனத்தாற்கும்பித்தக்காற் கைகலாசங்கொள்ளாதுபகைபோதகப்பும், அட்டாமேமயன்மகேசனண்டரண்டமங்கொனறுகும்பித்தாலப்பாலேவாடும், மட்டாமேயிருக்குதிருவாவதென்ன மவுனம்விட்டான்மாயையிலேமண்டுபோவாய், தட்டாமற்றப்பனத்தாலெகட்டிப்பாரு தடையறுக்குமவுனத்தாற்றுண்டாடாயே. (௨௩)

தாண்டியேமனக்கண்ணாற் பார்க்கும்போது சதுகோடிபிரபைபொளிர்சோதிகாணும், மாணாடமொருமயேச்சுரன்றன் கொலுவிருக்குமகத்தானசபையவளர்மெந்நூனவீடு, அண்டியேயவன்றன்னைத்துதித்தக்கா லப்போதேமாயையெல்லாமகன்றுபோகும், தாண்டியேதுரியமலர்கொண்டுபூசி துரியத்தின்மயேஸ்வரியைத்தெரிசிப்பாயே.

தெரிசித்துப்பூசித்தாற்கும்பகாணுந் தெரியாதமவுனமெல்லாந் தெளிக்கேபோகும், அருச்சித்துக்கும்பித்தாலமுதந்தேக்கு மாச்சாதையாவுபதேசமருள்வய்பாராய், பரிசித்துப்பாலமுதமூட்டிவார்பார்

‡ குணித்திடுவாயென்பது-குணிந்திடுவாயெனவிகாரப்பட்டது.

பாலகனேசொல்லுகிறேன் மவுனவாக்கியம், நாசித்து நுனிமங்கயங் கிங்கென்றேநீ நலமாகச்செபித்துவினாறுதெரிசிப்பாயே. (௨௫)

சதாசிவபூசை.

நலமாகச்சொன்னென்மயேச்சுரனுமிக்க நயமாகமயேஸ்வரியும்பிரகாசிப்பார், வளமாகவிசுத்தியுடைப்பூசையாச்சு வளராறுதாரத்தாக்கினையின்பீடம், அலையாமலாதாரமாறும்வாயி லாக்கினையிற்சதாசிவத்தின்சத்திபூசை, வளமாகவாசியைநீயங்கென்றேதான் மாட்டாறுதாரத்தின்வாயிறுனே. (௨௬)

வாயிலஃதாதாரத்தாறும்வாயில் வகையறியாச்சித்தர்களாற்றிறக்கப்போமோ, ஆயிலாதாரதிதம்பாத்தின்வாயி லாயிரத்தெட்டுதழுத்தினையார்தான்காண்பார், பாயிலதுபாயும்வகைபரிவாய்க்கேளு பங்கென்றுவாசியைநீதம்பித்தக்கால், பாயுமதுதோன்றுது மைந்தாசொல்வேன் பகல்போலேதெரியுமாதாரம்பாரே. (௨௭)

பாரரியவாசியைநீ தம்பித்தக்காற் பகரொணாவாறுதாரத்தேயுன்னை, ஆரென்றேகேட்பார்களசபையோனையா வாக்கினையிற்றெரிசனத்தையறியவந்தேன், தேனென்றுசபையார்மெஞ்ஞானவீட்டிற்செப்புகாணுதியறவாழ்விப்பார்கள், வாரொன்றுவாசிகொண்டுகும்பித்தக்கான மதிகோடிரவிமதிபோற்சோதிகாணே. (௨௮)

சோதியாமவுநசிவயோகசோதி சொற்பெரியசோதியிலேயங்கென்றேறில், ஆதியாஞ்சோதிசொலவெளிதோவப்பா வாதாரசோதியிலேயண்டசத்தம், பேதியாதண்டபிரண்டமட்டும் பேசரியசெயபேரிமுழக்கங்காணும், நீதிசேர்நடனசபையோகங்காணு நிகழ்த்தரியபதினெண்ணேபேர்பூசிப்பாரே. (௨௯)

பானையாவகமெனுநற்சுங்கள்காண்பாய் பாலகனேயகத்திசன்பீடந்தோணாறும், ஆனையாவதிவாகத்தியன்றனோர்மை யறிந்தவனேமெஞ்ஞானமவுநயோகி, தேனையாசதாகோடியோகம்பார்த்தேதன் செப்பரியவகமதனிற்றெரிசிப்பாய்காண், சீர்பெற்றமவுநகுருவுபதேசித்தார் செம்மையிற்குருபூசையருளினாரே. (௩௰)

அருளினாற்குருபூசைமவுநபூசை யையனேவிசேசகபூசகமுஞ்செய்தே, அருளினான்மவுனகுருபூசையையா வதையறிந்தேதன்சுப்பிரமண்யனுபதேசத்தால், அருளினாற்சத்தசாகரங்களாச்சு தரியசச்சிதாநந்தமறியலாச்சு, தருளினாலண்டாண்டமேறலாச்சு தறைவரியவிப்பூசையருளினாச்சே. (௩௧)

ஆச்சுதையாவாசியைநீ யிழுத்துவாங்கியாதாரவாயில்கடத் தப்பாலையா, பேச்சப்பாகும்பித்துத்தம்பித்தக்காற் பேறானபனவாயில்

காணும்பாரு, கூச்சையாகமலைமலர்கொண்டேநீயுங் குமரகுருபாதமலை
ரர்ச்சிப்பாயேல், ஆச்சாதையாவாசியிறைநற்பூசையாச்சு தாகராதெரிச
னத்தைத்தக்காணலாச்சே. (௫௨)

காணலாமாதாரபூசைசெய்தாற் காயமதுபெலக்குமதற்கழிவோ
வில்லை, மாணலாமாதாரமாறுந்தொல்லை வையகத்திலார்செய்வார்மவு
னிதீய, வேணவாவற்றசிவயோகிஞானி வேதாந்தகுருச்செய்வார்சித்
தர்செய்வார், கோணலிலாவைந்நூற்றின்மவுநபூசை குறைவறவேமு
டிந்தெதாருசெயதிகேளே. (௫௩)

கேளையாவெத்தனைசொன்னாலுமெய்யாக் கேடுகெட்டமானிடர்
க்குவிவேகமில்லை, ஏனையாவென்னாலின்மறைத்தவெல்லா மென்மக
னேநினைவாகவிந்நூல்பாரு, வாளையாவாதாரமாறுஞ்சொன்னேன் ம
கத்தானவாசிசிவயோகஞ்சொன்னேன், பாழையாபணாவாயிற்பூட்டுச்
சொன்னேன் பரிவானமவுநத்திரேட்டம்பாரே. (௫௪)

ஓட்டமாந்துலாராசிசென்மக்கூறு டோகோகோபாசத்திறை
டுக்கஞ்சொன்னேன், ஆட்டமாஞ்சிதம்பரத்தினடனஞ்சொன்னே ன
கத்திலுபதேசமதையடைவாய்ச்சொன்னேன், நாட்டிகமாச்சராசரத்
தினிலையுஞ்சொன்னேன் சச்சிதாநந்தவொளியறியசொன்னேனை, ந
ட்டமாமாயிரத்தையாய்ந்துபார்த்தேயிந்நூலைந்தாங்காண்டமினிதா
ப்பாரோ, (௫௫)

இந்நூற்றைந்நூற்றிற்சூட்சாசூட்சமென்னவித்தைதசொன்னே
னையாவினிமேற்பாரு, அந்நூற்றின்மதிவெண்பா வாதஞ்சொன்னே
னரிவாரலைகடல்சூழவனிமீதில், மூந்நூற்றின்சிவாதனவொளியைக்
கேளு ஊர்க்கமிலாக்குருநூலைப்பதையும்பாரு, உன்னிலைதானிந்நூலி
ற்றிறமாச்சொன்னே னுவாக்கின்றேன்பதினெண்பேர்சாபமன்றே.()

சாபம்.

சாபமதைப்பதினெண்பேர்சித்தர்கூடிச் சமர்த்தாகவேகவுபனி
டத்திற்சென்று, பாபமிலாப்பரனருளாற்சாபங்கொண்டு பாவித்தே
னென்னாறுன்பலித்திடாமற், சாபமென்றுலைந்நூற்றின் மவுநசாபந்
தாமிட்டார்யோகசிவப்பொருள்களெல்லாம், ஆகவென்றையாயிரத்தி
லநேகசாப மருளினாதனலேபலியாதன்றே. (௫௭)

சாபநிவிர்த்தி.

பலித்திடவேயேகவுபனிடத்திற்சென்று பரனருளாற்பரப்பிரம
யாதந்தன்னில், பலித்திடவேபராபரத்தோடொத்தியானும் பரம
வொளியொத்தவிதம்பண்பாய்க்கேட்டிட, அலைக்கலைசாபத்தைநி
விர்த்திசெய்தே யாயிரத்திந்நூலிதுகாணென்றுசொல்ல, மூலித்திட
வேசாபமதுநிவர்த்தியாச்சு மூதண்டவுபதேசமுறைத்தார்பாரோ. ()

பாணையாசாபத்தினிவர்த்திசேரு பாலகனேயிந்நூலானிவர்த்தி யாச்சு, தாணையாவதிவணையாயிரத்திணசொச்ச மையனேயிந்தநூலெந் நூறுந்தாம், சேணையாசிபநயவசிறிங்உறிங்காச் செப்பிப்பாய்ந்திக்கலி யும்ஓம்ஆமெனறு, மாறையாமநயவசிமறிங்கிறிங்கா மசத்தானகிற்யசி றிஙமசிநவென்றேதே. (௩௯)

ஓதவேபதினெண்பேர்சாபம்போச்சு தோகோகோசகலசித்தர் சாபம்போச்சு, தேசமறலடமவுருநிவர்த்திசெய்தா லென்மகனேசத் ங்ககைகொண்சநடனமாமும், போதவேசதகோடிருஷிகளசாபம் பொய் ம்மையன்றென்மகனேநிவிர்த்தியாச்சு, மாறவேமகத்தான சாபமெல் லா மாண்டதையாவிந்நூலினிவிர்த்தியாச்சே. (௪௰)

இந்நூல்சித்தி.

மாண்டதேசாபங்களிவிர்த்தியாச்சு மகத்தானவைந்நூறுப்பலி தமாச்சு, ஆண்டரிபவாதாரமாமுஞ்சித்தி யையனேயாயிரதில்வாது ஞ்சித்தி, மாண்டபொருவாதசித்திகமனுஞ்சித்தி வாமலாஞ்சித்தப்பர த்திற்குளிகைசித்தி, தாண்டுமைந்தண்டாண்டபிண்டஞ்சித்தி சாற்ற ரியவட்டகன்மஞ்சித்தியாச்சே. (௪௧)

சித்தியாம்பரிபாடையிலுவையாகுஞ் சிவமானவைந்நூறு மிலு வையாகும், முத்தியாமூந்நூறுந்தீட்சைசித்தி மூனமாங்குருநூலெம் பதுவுஞ்சித்தி, சத்தியமாமதிவெண்பாநூறுஞ்சித்தி தனிப்பூசைவிதி யொரிருநூறுஞ்சித்தி, அத்தியாமைம்பதற்குணமுப்பூசித்தி யாகார மூப்பதற்குட்குருவைப்பாரே. (௪௨)

குருவானநந்திசர்முந்நூறுஞ்சீர்க் குணமானபஞ்சகாவியமுஞ்சி த்தி, பரிவாகப்பதினெண்ணூறுஞ்சித்தியாச்சு பாங்கானகாவியத்தின் க ருவாம்பீடம், அருவானகாவியத்தாதாரீட மாச்சுதையாயிரத்தொ டைந்நூறுஞ்சொச்சம், தரிசற்றசொச்சமையாபூர்வக்கியானஞ் சொ ன்னேனேயாயிரத்திருநூறுமாஸ். (௪௩)

சொன்னேனையிரத் திருநூறதனிலேய தகளில்வைத்தியத்தைதக் கைபாகத்தேதாடு, முன்னமூந்நூற்றிற்செந்தூரஞ்சொன்னேன் மூர்க் கமறநூற்றிதுயர்பற்பஞ்சொன்னேன், வன்னமுள்ளவாயிரத்தைந்நூ றுஞ்சொன்னேன் வகையானவயித்தியத்தைவளமாச்சொன்னேன், ப ன்னுகுணவாகடங்கள்பரிவாச்சொன்னேன் பண்டிதர்நோயாளிகுண மறியச்சொன்னேன். (௪௪)

அறிவரியபதினெண்சிற்பாலபுண்ணிய மாய்ந்தாரைத்தேனென்மக னேயின்னுங்கேளு, செறிதாவிராயிரத்திருநூற்றுக்குட் சேர்முத்தி வயித்தியத்தைமுழுதும்பாரு, பறிதலிலாச்சகலவகையதிதக்கோவை

பார்த்தக்காலிதன்பெருமைபகரொண்ணாதால், இதுதனிலாப்பன்னிரண்டிறாத்திற்சொன்னே னிந்திரமயேந்திரமாஞ்சாலந்தானே. (௪௫)

சாலத்தினைந்தாறேறடனைத் தினுக்குந் சாற்றரியவிந்தானைநிகண்டாச்சொன்னேன், பாலபந்தயபட்சிமைந்தாற்றிற்சொன்னேன் பரிவாணசல்லியமோடாறுஞ்சொச்சம், சானொருதொட்டியக்கொண்ணூற்றிற்சொன்னேன் சாற்றுமோமொழுபதியொட்டியத்தைப்பாரு, ஆலமெனுஞ்சாலத்தின் கோவையையா வாயிரத்தோடைம்ப தினாந்தானே. (௪௬)

ஆமேகாணாதன்றொகையையென்னசொல்வே னதனிலொருமூன்றுலட்சங்காப்பதாகப், போமேசிப்புலத்தியனேசொல்லக்கேளு புகழ்மருவுசாத்திரத்திற்றிலக்கமில்லை, காமேகாணிவ்வளவும்பார்த்துத்தேறி நயமாகப்பொருள்படவேயுனக்குச்சொன்னேன், வாமேகாணகத்தியன்வாக்குருதவாக்கு மாநிலத்திலாரறிவார்மவுனிக்காமே. (௪௭)

வயிரவபூசை.

ஆமையாநூற்றொகையை யறிந்துசொன்ன வம்புவியிலொருவராலாமோவாகா, ஆமையாஙிமநயவறிந்தறிமென றடைவாகமறிமென்றுமாறுவாய்காண், ஏமையாவெணகோணம்வளமாய்க்கிறி யிடம்வலமாயிரேகையிறுற்றுலமேபோட்டு, நாமையாவெட்டெழுத்தைநன்றாய்மாதிநயமாகவியிரவனைப்பூசிப்பாயே. (௪௮)

பூசிப்பாயறுகும்பம் வைத்துநன்றாய் புகழ்மருவுமவுநத்தினமதனைப்பாரும், மாசிப்பாயாயிரத்தெட்டதுதிருவே யருச்சனைகள்செய்துகற்பூரசோதி, வாசிப்பாய்மவுநியைந்தானத்தாலே மந்திரமுஞ்சாட்சரத்தாற்றாபதீபம், நேசிப்பாய்வயிரவனைப்பூசித்தக்கா லேனாகப்பளிச்சென்றுசோதிகாணே. (௪௯)

சுப்பிரமணியதியானம்.

பளிச்சென்றுசோதியெதிர்கண்டதாலே பயிரவனுந்தோன்றுவான்பயமோவில்லை, வழிச்செல்லவேணுமைமீவாறுநூற்ப பகைகளைத்தியானஞ்செய்வாமேசேரு, அளிச்சென்றேயவிமாவராவோமன்றேயழகாகவறுகோணமடைவாய்போடு, செழிக்கவேயாறெழுத்தாகஉவேகாணுந் தெளிவாகவிரேகையோராறும்போடே. (௫௰)

பூசை.

போடிரேகையிற்சரவணபவவென்றே புகழாகவறுகோணத்துன்னேவிந்து, வீடுவிருத்தம்பிரண்டுவாயிருந்து பளிர்வீரவாகினுடைப்பிசங்காணும், ஆடையாநால்வாயிற்பீசஞ்சொல்வே னீப்ஸ்ரீங்ஙிரீமடைவாய்போடு, சூடையாலேவாங்காரவட்டங்காணு மோமேகாமேகோவமுழகவன்றியானமாச்சே. (௫௧)

தியானமாங் தெரிசனத்தின் பூசைசேரு திறமான வத்துவையாம் வுகித்தி, தியானமா மதனப்பான் மனஞ்சொதி கிருபையுடன் மவுனமலர்ச்சிப்பார்பார், தயாநிதியாந் சுப்ரமண்ய பூசையாச்சு தான்பிரத்தியக்கமாய் மவுனந்சொல்வான், அவாவறுத்தே மெந்ஞானமவுனபூசை யான்கண்டேனிப்பூசை நலமாமின்றே. (௫௨)

இப்பூசையார்செய்வார் மவுனி தானப வின்பமிலாவேதாந்தி யோகி செய்வார், இப்பூசைசித்தர் ஞானியர்கள் செய்வா ரெழிற்புலாராசியமி த்தவர்கள் செய்வார், அப்பூசை தனையான் கண்டினக்குச்சொன்னே ன ம்புவியிலெவர்செய்வார் மவுனஞானம், தைப்பூசைசொன்னேன் மூன்று ங்காண்டத்துத் தாரணியிலாரறிவாரிந்நூல்பாரே. (௫௩)

பாரானசித்தரைடயாளஞ்சொல்வேன் பானருளான் மனிதர்களி லொருவராவார், தாரானதுலாராசி பூர்வஞானத் தான்றொடர்ந்தவனி பிசைத்தே தான்றிமேலும், வீறுனவிட்டகுறைதொட்ட நேர்மை விளங் கவேலைவித்தக்காற்சித்தியாகும், ஆரானபிராணமயவிந்துவாலே யாச் சுதையாமாயைபிலே மனிதர்வாழ்வே. (௫௪)

மனித்தராப்பிறந்ததிறுலாவது தன்ன மகத்தானதுலாராசியறிய வேண்டும், வெனித்தக்காற்சடமழியா திருக்கவேண்டுந் செடத்திலு ள்ளபொருளொல்லாங்காணவேண்டும், கனிட்டறைக்காயமது பெலக்க வேண்டுங் கருவிகாரணதிகளைக்காணவேண்டும், தினத்தொழிற்றது லாராசியடுத்தகற்பஞ் சிவயோகமவுனத்திலிருந்துதேறே. (௫௫)

தேறவேசொல்லுகிறேன் மைந்தாகேளு தெளிவாகவாதரயாறு ங்கண்டு, மாறவேவாசிசிலெபொருந்தக்கண்டு மவுனசிவயோகத்திற்சமா திகண்டு, வீறவேமெஞ்ஞானதீட்சைகண்டு மேதக்கபூருவத்தின்பூசை கண்டு, ஆறவேயண்டரண்டபிண்டங்கண்டு டயககாசெகற்குருவை யறிந்துகாணே. (௫௬)

செகற்குருவைக்காணவழிசொல்லக்கேளு தீமைபிகுபொய்களவு சாமித்துரோகம், வகுத்தகொலைகாமவஞ்சனைகள் பாவம் வழுத்தரி யவாணவங்களற்றுப்போனால், அகப்பேய்போய்த்தினைத்தபடியேயா கு மன்றன்றேசமாதிதவிற்கற்பங்கொண்டால், விசித்தகுருமெஞ்ஞா னமவுனமாகு மேலானகற்பமுண்ணக்கருவைக்கேளே. (௫௭)

கேளையாகாயமதுவச்சிரமாகுங் கிருபையுடனல்லாமைக்கற்பங் கொண்டால், ஆளையாமண்டத்தைச்சாவுபோச்சு தறைவரியசட் டைதன்னிப்பூர்வமாச்சு, ஏலியாசிவசத்திதேகமாச்சு தெப்போதும் வச்சிரமாயிருக்கும்பாரு, கோளேதாம்வாதுநான்சொல்வாக்யங் கொ ண்டவனேமெஞ்ஞானகுணமுள்ளோனே. (௫௮)

வல்லாரைக்கற்பம்.

குணமுள்ளவல்லாரைக்கற்பஞ்சொல்வேன் குருவானசத்தியுப்புச்சிவத்திறுப்பு, மணமுள்ளசிங்காளிற்போட்டுமைந்தா மகத்தானசுண்ணத்திற்பலந்தான்போடு, அணியுள்ளவைப்புமலைமங்காயந்தா மப்பவொர்பஞ்சீகரணதீட்சையுப்பு, கணியுள்ளநாணசையுமே கூட்டிமத்தி நன்றுகவிரவினிற்றண்பனியில்வையே. (௫௯)

வையையாவிரவினிற்றண் பனியில்வைக்க மகத்தானசெயநீருமாகுமாகும், கையையாவதிர்பட்டாலற்றுப்போகுங் கஸ்தூரிவன்னம்போலிருக்கும்பாரு, செய்யையாசீசாவிற்பதனம்பண்ணிச் செயமானசெயநீருமுறைதப்பாது, ஐயையாகுருச்சுண்ணம் வீரகன்கொண்டேயச்செயநீர்சரியெடையாக்கூட்டிக்கொள்ளே. (௬௰)

வாலைபூசை.

கொள்ளையாவிரண்டையும்சிங்கான்றன்னிற் குணமாகச்சொன்னபடிகொஞ்சம்போடு, நல்லையாவிதனிலேநிமிடம்வைத்தா றுதாந்தனிலேயம்போலிருக்கும்பாரு, பள்ளையாமதியைமிறைகுருவின்பாகம் பதமாகவெடுத்துநீதேவிபூசை, வள்ளையாவாலையெனும் வாமப்பெண்ணை மனதாரநினைத்துநீதியானிப்பாயே. (௬௧)

தியானித்தாயாகில்மெஞ்ஞானந்தோன்றுந் திருவுடையவாலைப்பெண்ணைதிரோதிப்பாள், தயாபரியாமவளைக்கௌரிருலிசிலி சாம்பவியந்தரிபஞ்சாட்சரிகௌமாரி, உயர்வுறவேவல்லாரைக் கற்பமென்று னன்றுபொருட்டுருபாருவாமீவாய்காண, தியானத்தோடிருந்துவைத்தீவித்தம்ம கேடிலதிவானந்தமுறக்காட்டிப்பாயே. (௬௨)

ஆவென்றசத்தமதுகேட்டதாறு லப்பொழுதேதேயென்றுவருவாள்பாரு, ஆவென்றசத்தத்தானியாரென்பா ளப்பனேயகத்தியன்றன்சீடனென்பாய், ஓவெனவேசத்தமிட்டுமத்தமிட்டே யொண்மைமுகமலர்ந்துபரீட்சைசெய்தாள்வாள், நாவென்றசற்குருவைநாவாரத்தா றுதாந்தசிரோமணியைப்பூசிப்பாயே. (௬௩)

பூசிப்பாய்சமாதிதனில்யோகத்தாற்றுப் புகலிலேவலியமோர்பணவிடைதான்கொண்டால், மூசிப்பாய்வசிரிவையா வென்னசொல்வேன் மொழியவரிதைத்துநாளாளும்போனத, யாசிப்பாயண்டாண்டவாசிகொண்டே யங்கென்றுகும்பித்தாலுயர்த்துரக்கும், மாசறவேமலைசலந்தாந்திரண்டுபோகு மைந்தனேவிந்துவையுங்கட்டும்பாரே. (௬௪)

பாசையாமண்டலந்தான்கொண்டாயாகிற் பாசைகளைபதிபோகும்தனமாகும், பாசையாவாசியோரொடுங்கிப்போகும் பகரியபாவாயிலடைக்குமாங்கே, ஆசையாவறுசுவையுண்டியில்வெறுப்பாமாதா

ரமாறுமன்றேசித்தியாகும், தேரையாகல்லாரைவருடங் கொண்டால்
சீராகவந்தன்பெருமைசெப்பக்கேளே. (௬௫)

கேளாய்நீயென்னசொல்வேன்பூர்வநூர்ன கேசரத்தின்மேலறை தான்றிறக்கும்பாரு, மாளாய்நீமண்டலத்துக்கொல்லோர்சட்டை மைந்தனேயுரியுமந்தக்கற்பத்தாலே, வாளாகீமதனப்பாணங்கொண்டேயார் வண்பசுவின்பாலேதான்மயங்கவேண்டாம், கோளிறென்னூற்றுவசட்டைதள்ளுமெய்யாக் கூறுதொகையாயிரமாறுருவங்காணே. (௬௬)

காணப்பாதேகத்திற்குறுகொண்டாற் கண்மணியேகண்டவுடனேயச்செந்தூரம், மாணச்செந்தூரமெடைபணமாக்கொண்டு மைந்தனே செந்தேனிலடைவாயுட்கொள், நாணிப்போஞ்சடத்திலுள்ளநோய்களெல்லா நலிவரியசெயகற்பமதிமையாலே, வீணப்பாவிலையாதேயாருஞ்சொல்லார் வெளியாகச்சொல்லிவிட்டேனுண்மைதேறே. (௬௭)

தேறியந்தவல்லாரைக்கற்பத்தைச் சீராகமுறையறிந்துசெய்வாயானால், வீறியந்தபயன்பகரும்பாத்திரனை மெய்ம்மையாச் சொன்னேனேயாகுருவினானே, மாறிலிந்தமுறையதனைச் செய்துபார்த்தேதன் மாசற்றருவழிபிறபலிக்குங்கண்டாய், ஆறறிகாற்கைபாகஞ்செய்பாகந்தா னறிந்துசெயவின்னுமொருநூற்பாராதே. (௬௮)

இன்னுமொருசெய்தினைச் சொல்லக்கேளு வெழிலானகற்பத்தையுண்ணும்போது, பன்னுகின்றகாற்றுவெயிலாகாவோட்டம் படநடைசத்திதலிவையாகாபொய்ம்மை, துன்னுமொழிகொலைகளவுமாகாவெண்ணெய் சுண்ணும்புகடுகுபுளியுள்ளியாகா, தன்னைநிகர்கொம்மைமூலமடவார்தங்கட் சையோகமதனையுநீதள்ளுவாயே. (௬௯)

தள்ளையாகள்ளுகெஞ்சா விறைச்சிமச்சந் தன்றேடுபுகையிலையுமூப்புந்தள்ளு, மெள்ளவேகவிங்கோபமதனைத்தள்ளு விரிகடல்சூழ்புவிவாழ்வையொருங்கேதள்ளு, கொள்ளையாவிடயவாசனையிற்செலுத்துங் குணமிலாமனப்பேயையிற்செல்லாதோர், விளரியவேகாந்தத்திருக்கின்மாயை வெருண்டோடிப்பூரணத்தினமுதமுண்ணே. (௭௰)

யோகசித்தினை.

அழுதமிழியோகஞ்செய்யவென்னி லப்பனேகாணீட்டிப்படுத்தாய்கொண்டு, மமதையகலேயிடக்கைமுடி மேல்வைத்து வழுத்துபூரணத்தொர்சமூழனையமேனி, சமரசமாவாசியைநீ யிழுத்துக்கொண்டு சமர்த்தாககேசரத்தின்மனதைவைத்தே, அமைதியொடுபாராபரத்தைத்தரித்தேதானையனைலாடத்திற்றூங்குவாயே, (௭௰௧)

தூங்குவாயிம்முறையேதூங்குவாயேற்றுவாதசாந்தத்தன்று சிறந்தேதயாமும், வாங்கவென்றான்மாநிலத்தின்மனிதராயா வலையத்

னத்தெதிரமன்மாண்டோர்கோடி, வாங்குதிரைக்கடற்புவியின்மனி
தனொன்று மானமதிருக்கவன்றேசொன்னேன்பாரு, வங்கிஷின்றனைய
மதிருந்துமைந்தா வென்றனைப்போற்கோடியுகமிருந்தோந்தே. ( )

பத்தியம்.

தேறவென்றுகற்பத்தைச் சீராக்கொள்ளு தியங்காதேயின்னு
மொருசெய்திசேளு, பாறவென்றுற்பத்தியம்பத்திரமாப்பண்ணு ப
ழியில்திரிகடுகுதிரிபலாதிமோமம், வீறுபெறுசிரகமொண்திராட்டபுத்
திரி சிச்சாதிக்காய்நல்புளியானையோடு, மாறுதிருகினைசிறுபயறு
டையா நலமாகக்கட்டியதோருப்புமாமே. (எ௩)

வெண்சாரைக்கற்பம்,

ஆறுமேகத்தொறுக்கைப்புளிமற்றைறய வறைவரியகற்பூரசிலையின்
சுன்னம், வாகானவண்டக்கல்லின்றனசுன்ன மகத்தானகன்றுறைமாதங்க
ச்சுன்னம், சேகருமொருபொழுதேயன்னங்கொண்டாற் றேகமதுச
ட்டைதனளித்திகழும்பாரு, பாகமாவெண்சாரைக்கற்பஞ்சொன்னே
ன் பகாரியசித்தர்கட்குருவிதாச்சே. (எ௪)

ஆச்சப்பாவின்னுமொருகற்பஞ்சொல்வேனண்ட பகிரண்டமதை
யிடித்துக்கொண்டு, கூச்சமிலாதிடித்ததிலேதண்ணீர்விட்டுக்குறைறவெ
றவேவடிசாறுசாறுகொண்டு, ஆச்சியமோர்படிசட்டுவிட்டுப்பின்னாறு
ப்பேற்றியதனையோர் சாமமட்டும், காச்சப்பாமெழுகுபதமாகும்போ
து வனிவாகக்குருசெயநீர்ப்பாகங்கேளே, (எ௫)

காயாதிகற்பம்.

கேளையாவதயாற்றிமெடுத்தப்பாரு கேசாத்தின்காயாதி கற்
பமாகும், கோமனான்றும்வாராதுருவைப்போற்றிக்குருசெயநீரோ
ருபலந்தானதனில்விட்டு, வாளிரவிதனிற்சாமங்காயவைத்தின்வண்மை
சேர்மெழுகுபதமாகுங்கண்டாய், தானுறவிம்முறையதனைமுடித்தே தே
யேகாட்சமதுருறிமயாளித்துப்பூசைசெய்யே, (எ௬)

மேன்மூலசத்தி.

செய்யப்பாபாராபரதைத்தியானபூசை செய்துநீமுடித்தபின்பு
செப்பக்கேளு, ஐயனேருரியோதயத்திலேதான் வடைவாகப்பெருவிர
லிற்றடவிக்கொண்டு, உய்யையாவுண்ணுக்கிற்புளமேவற்றி யும்மென்று
வாசியைநீகும்பித்தக்கால், கைப்பாகவியன்றகபமொருங்கேயெல்லா
ங் கழன்றுவிடும்பின்னுமொருசத்திகேளே. (எ௭)

கீழ்மூலசத்தி.

சத்திசெயமூலத்தின்கற்பஞ்சொல்வேன் றுகளிலாக்கற்பமதுகு
ட்சாருட்சம்,பத்திமையாச்செய்யவொருசெங்கற்றுமைழப் பகாரியசோ
தீறேடேகுருவைச்சேர்த்தே, அத்தையொருசீலையிலேமுடிந்துகொ

ண்டே யடைவாகப்பிழிந்துக்காலிழியுந்சாறு, சித்திரருங்குருசெயநீ
ர்கூடவிட்டுத் தீயேற்றியோர்சாமமெரித்திடாயே. (௭௮)

எரித்திடுவாய்மெழுகுபத மாகும்போ திறக்கிவைத்தென்மக
னேயின்னுங்கேளு, புரையற்றசுத்தசலயத்தனில்வார்த்துப் புதுத்திய
னேயிரவிதனிற்காயவைக்கின், அரக்குபோற்செம்மைமிற்மாகுமையா
வையமதைச்சுத்திசெயுந்தைப்போலுண்டோ, பருத்தனமுடைய
மலைமகளைப்பூசை பண்ணுஞ்செயமீரமதிமையறைக்கேளே. (௭௯)

அதையக்கேளெனன்னிடத்தனபுளாசிடவநாபீனவதிருகேதேதர
யித்துக்கொண்டு, பரியுமப்பாவுண்ணுக்கிற்பூராத்தேதய்சிற்பாழா
கயமெல்லாங்கழன்றுபோகும், முறைப்படிசெயமூலத்தினக்றபத்து
லை முடிந்தேதற்காயசுத்தியாகுங்காணே, மறப்பிலாதடிமூலஞ்சுத்
தியாக மைந்தனேயந்திசந்திகாட்டம்பாரே. (௮௦)

நாட்டமையாகண்ணேடுட்டம்பார்த்தாயானால் ஊலமானசுழுமுனை
யில்வாயில்காணும், ஆட்டமையாவவ்வாயிற்றிறக்கும்பாரு வழுத்துக்கெ
கையிமிருந்தடைவாய்ப்பாயும், வசட்டமையாவழுத்துமதைக்க கொண்
டாயானால் வாழலாங்கோடானகோடிகாலம், பாட்டமையாபாவிசேட்டு
ச்சொலவிவில்லை பாலகனேயுன்றனுக்குப்பாரித்தேனே. (௮௧)

பாவித்தேனின்னமொருசருவைக்கேளு பற்பினியினண்டைமையா
வைந்சாம்வைப்பு, ஆவித்துமவீர்களண்டக்கூறு டையிரண்டுபத்
துடனேயைந்சாங்கூட்டி, வாவித்துப்பதினாருசா மெடுத்துக்கொண்
டு வளமாகக்கல்லுவில்லுலக்கைநாட்டி, ஏவித்தேயிருப்புலக்கைதனு
லையா, விடுத்திடுவாயிருசாமமின்னுங்கேளே. (௮௨)

கேளையாவென்மகனேயறியச்சொல்வேன் கெவுனமென்றாசகெ
வுனக்குளிகையையா, ஆளையாவந்நாளையுமவதாக்கி மையனேசுத்த
சலந்தன்னிலிட்டு, காலையாவலக்கையாற்கலக்கிமைந்தா கண்பனியே
தெளியவைப்பாய்சாமமட்டும், பாளையாபலிதமாங்கெவுனசித்தைதபா
லகனேபரிட்சைதனையின்னுங்கேளே. (௮௩)

இரசக்குளிகை.

இன்னங்கேளினமறிந்துசொல்வேனையா வெடுத்தமுறைதப்பா
துகுருவின்வாககே, அன்னங்கேளடிமூலப்பழக்கத்தாலே மையனே
கலத்திற்புளியைப்போட்டே, இன்னங்கேள்செய்ன்னகுரு செயநீர்
விட்டே யெழிலாகவிருசாமமெழுகாவாட்டி, அன்னங்கேளண்டத்தி
னிதானமாக வப்பனேகெவுனத்திற்குளிகையாரே. (௮௪)

பாரப்பாகுகையெடுத்துரவியில்வைப்பாய் பாலகனேயண்ணிரண்
டுசாமங்காய்ந்தால், வேரப்பாகுகையெடுத்துக்கையாற்றட்ட வெண்க

லத்தின்சத்தமையாவென்னசொல்வேன், ஆரப்பாவறிவார்களண்டவி
ந்தை யாடலாம்நவிந்தையப்பேகவேகோடி, சேப்பாமுனசொன்னதெ
ளிவைக்கொண்டு இறயாகநிலெரிப்பாய்சாமந்தானே. (௮௫)

காயாதிசுன்னம்,

சாமபட்டுமிக்குருவைக்கட்டைத்துச் சமர்த்தானகேசரத்திற்றீ
யைப்போட்டு, காமேவகறப்புவன்னம்போலாலும் கருக்குருவாகு
சுன்னமதிற்பலந்தான்போட்டே, ஆமெனறபரபரனே முதல்லவயிலை
ண்டவைமயனேயிகருவிறண்டம்போகிட், டோமென்றேறியோர்கொதி
தான்கோதிந்தாரு லோகோகோயிறகிவைத்தெடுத்திடாயே. ()

எடுத்துப்பாரண்டமதுவிவந்துகாணு மென்மகனேகுருசெயநீர
துளிற்போகிட், டுடுத்துப்பாரோசாமமாறவிட்டே பூமைமயன்றரு
கைதவரிலேயடைடம்வைத்தே, அடுத்துப்பாமெழுகுருறசந்துமுடி
யையனேகெசபுடத்திலடைவைப்போடு, மடுத்துப்பார்மகத்தானபுட
த்திலிறு மைந்தனேகாயாதிசுன்னந்தானே. (௮௭)

தானானகாயமஃதாதியாதி தருவானசுன்னங்கேசரத்தின்சுன்ன
ம், கானானகடையில்விறகுருசரகெல்லாந்தான் கட்டுமையால்ச்சுன்
னக்குருவிதலே, மீதானசுன்னமதைப்பதனம்பண்ணு வேதாந்தசாங்
கரமேயின்னுங்கேளு, ஆனவைப்பிகையாமவாலைபெண்ணையாசித்து
துப்பூசித்துத்தெரிப்பாயே. (௮௮)

தெரிப்பாய்கேனமுதுசொரியும்மாதைத் தேவர்முனிவராது
திசெய்தேத்துமாதை, அருச்சிப்பாயண்டசராசரத்தின்சுன்ன மாச்சு
தையாவின்னுமொருகருவைகேளு, பரிப்பாய்பாரபரத்தின்முப்பூ
ச்சுன்னம் பரிவானசுன்னங்காயாதிசுன்னம், முறிப்பாய்முச்சுன்னம்
பலந்தான்கொண்டு முனசொன்னமுறதண்டதயிலங்கேளே. (௮௯)

கருத்தயிலம்.

கேளேநீயைஞ்சுவைப்புத்திங்கவொன்று கேசரத்தின்பச்சோந்
திபச்சைப்பாம்பு, ஆளேநீரொண்டோடுபச்சைநாபி யன்பாகவாங்கை
க்கண்கோட்டான்பிச்சு, தேளேநீதவாங்குக்கண்ணும்பிச்சுக் தேசி
புனடயிரத்தமப்பாபிச்சுமாகும், மானேநீமட்டவிளாப்பிச்சுங்கண்ணு
மகத்தானதேளையாபச்சையாமே. (௯௰)

ஆமையாசெய்யானுமெய்யாம்விந்தை பருகட்டுவெக்காலிகுழிவே
ழத்தோ, டேமையாவிப்புவிக்கருநாய்மண்டை யியம்புஞ்செவ்வால
ரிணையுடும்பின்பிச்சு, காமையாகரும்பூனைக்கண்ணிரேறு கருவானநெரு
ண்டோடுகபாலவோடு, வேமையாவழிமறித்தான்பிச்சுங்கண்ணும்வே
தாந்தவிச்சுளியின்பிச்சுமாமே. (௯௧)

ஆமென்றசெந்தேளுங் கருந்தேளாமை யையசெங்குளவிகருங்குளவியோடு, தேமேவுகருங்குளவிகள்ளெண்டோடு தெளிவானசுழல்வண்டுகருவண்டோடு, மாமேவுபுனுகோடுபிள்ளைப்பூச்சி மகத்தானநாகத்தின்விடம்பிச்சோட்டே, ஏமென்றவிந்திரகோபத்தோடைய வேறுதொகைமுப்பத்திரண்டாமன்றே. (௯௨)

ஆமேகாண்சுந்தரமேயின்னுங்கேளு வையனேயழிஞ்சிவிரைநாழியப்பா, மாமேவுமதனப்பூமத்தம்வித்து மகத்தானமருப்பியானைவணங்கிவேரும், காமேவுகாஞ்சொறியினவேருங்கூட்டிக் கண்மணியேகஞ்சாவின்வித்துங்கூட்டி, வேமேதான்வெண்குன்றிக் கருங்குன்றிக்கு விளங்கியவோர்பருப்பாகுமின்னுங்கேளே. (௯௩)

கேளையாசாதிக்காய்சாதிபத்திரி கேடிலிலவங்கப்பூலவங்கப்பட்டை, கோளறுசீர்க்கத்தூரிமஞ்சளயாருங் கூறரியபூறையப்பாபதினைஞ்சாகும், ஏலவேயிவையனைத்தும்ராவியிற்காயி னென்மகனேமெத்தநன்றினிமேற்கேளு, கோளையாலலியகல்லூரலிற்போட்டுக் குற்றுவாயிருப்புலக்கையதனாற்றானே. (௯௪)

தானென்றவிருப்புலக்கைகொண்டுகுற்றச் சாற்றரியதுருசெயநீரதனில்விட்டுக், காணனைவைம்மூலங்கூடச்சேர்த்துக் கனிவாகவிஞ்சுளியைப்பண்பாய்ச்சேரு, தேனனசஞ்சரியாய்க்கருவாய்க்குற்று தேற்றமிகவேண்டுமென்றுதாயைப்போற்றிக், கோனனபிசின்போலேவரும்பாரன்பாய் பேய்மகனேயலையாதேயின்னுங்கேளே. (௯௫)

இன்னுமையாசொல்லுகிறேன்சளிவாக்கேளு வியப்பரியசாலமென்னூற்றுறுகோவை, அன்னமையாவிலைக்கெல்லாஞ்சித்துவித்தையாடலாமித்தயிலத்தநேகம்வித்தை, கன்னமையாசலியுகத்துச்சித்துவித்தை கண்மூடிவிழிக்குமுன்னேயநேகம்வித்தை, இன்னும்வெகுவித்தையையா விநோதவித்தை யென்னசொல்லவேணட்டகன்ம வித்தையாமே. (௯௬)

ஆமேதானறுபத்துநான்குசித்து மாடலாமித்தயிலத்தாலேபாரு, சாமேமுன்சொன்னவைஞ்சாதிதங்கள் சாற்றரியதயிலத்திற்பிசறிப்போட்டு, வாமேவுகம்பதிறுக்கசூழற்றுவாய்நீ மகத்தானபிசினெல்லாந்தயிலமாகும், கோமேவுகுழிவெட்டிக்கலசம்வைத்துக் குழித்தயிலமிறக்கிடுவாய்குணமாத்தானே. (௯௭)

தானென்றவொருமுழமாக்குழிதான்வெட்டித் தகைமைபெறபுதுக்கலசம்புதைத்திடாய்நீ, பாரென்றகருத்தயிலப்பாண்டந்தன்னை

ப் பாலகனைகலசத்தின்மேலேவைப்பாய், ஆனொன்றபாண்டத்தாத் துவாரமிட்டே யாணியிலிட்டவொரு மூட்டைகொண்டே, எனென் னரீயெரிப்பாய்மூட்டையாலே யிறங்குமையாகலசத்திற் றயிலந்தா னே. (௧௮)

இறங்குகின்றதயிலத்தையெடுத்துப்பாரு வென்னசொல்வேனி னுடையவன்னமையா, கறங்குகின்றவன்னந்தான்கருப்பதாகுங் கண்மணியேசிசாவிற்பதணம்பண்ணு, நிறம்புகின்றசவ்வாதுபுனுகுவாச நிகழ்த்தரியகத்தாரிமூன்றின்வாசம், பிறங்குகின்றவாசமதைப்புகட்டிநீயும் பேசரியவாலையைநீபூசைபண்ணே. (௧௯)

பண்ணையர்வெண்ணூறு சாலவித்தை பலிதமையாவித்தையுந் தொட்டேயாடாய், அண்ணையாவாறிரண்டுநூறுசால மையனையித் தயிலங்கொண்டேநன்று, மண்ணையாயிரவிலக்கப்பெருநூல்விட மகத்தானவித்தயிலந்தொட்டேயாடு, விண்ணையாவிநோதவகையிருநூறுமால் விவேகமுள்ளபாலகனேயாடுவாயே. (௨௰)

ஆதிவாரகத்தியன்றான் சொன்னவாக்ய மையனையித்தயிலப்பெருமைதன்னைப், பாடுவார்பதினெண்பேர்நூல்கடோறும் பாலகனையித்தயிலங்கொண்டுசாடு, சாடுவாய்சகலவித்தாநூல்கட்கெல்லாஞ் சற்குருவாமிந்நூலிந்நூறுமாமற், றீடுபடவெந்நூலுமிந்நூலொவ்வா விந்நூன்மூன்றாங்காண்டம்பூர்ணமன்றே. (௨௰௧)

மூன்றாங்காண்டம்-முற்றிற்று.

கணபதி துணை.

அகத்தியமுனிவர் அருளிச்செய்த

பரிபாஷைத்திரட்டு.

நாலாங் காண்டம்.

காப்பு.

பூரணமாம்பரிபாஷை நாலாங்காண்டம் புகழ்பெரியபளிங்கேற்ற மைந்துசெய்தின்று, வாரணவுகொம்மைமுலைமங்கைபெற்ற வழுத்திருளண்புடனேயாறுமாகி, காரணமாங்கருக்களெல்லாங்கண்டுதேர்ந்திக் கருக்குருகிக்நாற்களிலையக்றாறுமைய, சிரணமாப்போகாமற்சித்தர்கட்குச் செப்பினேனிதற்குச்செவ்வேள்காப்பாமே. (௧)

செயமாகச்சொல்லிவைத்தேனீரண்டாங்காண்டந் சிராகமுப்பூவின்கருவுங்காணும், வயமாகமறைத்தகருக்குருவுந்தோன்றும் வசனித்தேனைந்தாங்காண்டம்மறைப்பாச், சயமாகவுந்தகமெட்டுப்பேயாகுஞ் சுகளாறுசிர்த்திட்டைசவிதி லையுஞ்சாங்காண்டம், நயமானசரக்கினதுகுணக்கூடெறல்லா நானறிந்தபடிசொன்னேனலமாத்தானே. (௨)

தானென்றகைபாகஞ்செய்பாகந்தான் றப்பிதங்களில்லாமலேஞ்சாங்காண்டம், வானென்றபூவெடுக்குந்திட்டைசயார்க்கும் வகைதெரியாமூடருக்குத்தெரியச்சொன்னேன், தேனதனைப்பொழிந்தாற்போற்கருக்களெல்லாந் திறமானமுக்கருவாமண்டக்கூறே, யானென்றுசைசகாட்டிமைஞ்சாங்காண்டம் மாதவிருற்சோதியிலேயடங்குவாயே. (௩)

நாதவிந்து அண்டபிண்டம்.

வானவகாரமதுவிந்துவாச்சு மகையானவுகாரமதுநாதமாச்சு, பேரானவொகாரமதுபிண்டமாச்சு பேரொளியாம்பராபரத்திலேதுத்தக்கூறு, உள்ளானசிவசெந்துபரத்தின்கூறு வுதித்துநின்றநாதவிந்துசத்திகூறு, ஆனபிண்டவிந்தண்டக்கூறு வாச்சுதுபார்முன்றுலேயைந்தாறுச்சே, (௪)

ஆச்சுதுபாரகாரமுகாரம்மீரண்டு மறைவாகியவொகாரமேமுன்றேமூலம், பேச்சுதுபார்பேசாதமூலமாச்சு பேரானதுமையென்றவழிருமாச்சு; காச்சுதுபார்கருக்குருவாம்பிண்டமாச்சு குருவுக்குண்முக

தமென்றசலந்தானுச்சு, வாய்ச்சுதுபாரமுதமென்றபனிநீராச்சு மகத்தானசுத்தசலமதற்குப்பேரே. (௫)

அதிகலரசமது தான்விந்துவாச்சு தனையரியநாதங்காறலையுமாச்சு, பதியானவதுவதுவாம்விந்துமாச்சு பரம்பொருளேயிஃதையாவமுதகெங்கை, அதுவானவிதுவதுவாந்தேசிநீரு மதிலுதித்தவமுரியதுசுத்ததீர்த்தம், அதுவானபதியது தான்சோதியாதியதையறியவேண்டினாந்தாங்காண்டம்பாரே. (௬)

பாரோதுசிரோதுபதிதானேது பருதியென்றாவிமதியுங் கூடுநாளிற், சிரோதுநீர்தானேதுருவமேது செய்ததவப்பயனதினாற்சென்மக்கூறும், ஆரோதுவரமேதுசுசிர்தமேதா லறிவரியகருவியினால் வளப்பக்கூறு, காரோதேதாவேரோதுபுளிதானையா கடைந்தெடுத்ததிருவாணியாணியாமே. (௭)

ஐம்மூலம்-ஐங்காயம்.

ஆணியென்றலாணியது வானைக்கொண்டே யறுக்கமைந்தின்கதிவைமனதினாலே, ஏணியென்றலெணியஃதேதேறறப்ப வெழிற்குருவய்கிருந்தாரோதுருவங்கண்டு, பாணியென்றற்பாணியினா லூன்றிக்கொண்டு பராபரமாமைம்மூலமைஞ்சுகாயம், வேணியென்றல்வெணியன்றேதுங்கவெணி வேதாந்தமதனில்விளையாடுவாரே. (௮)

ஆடுவார்யமுனையென்றவமுததீர்த்த மண்டத்திலகண்டமதுசுத்ததீர்த்தம், பாடுவார்சலமதனிற்கங்கையாடிப் பாபூசைகுருபூசை செய்தேதிற்பார், நாடுவார்நாதாந்தசத்திகொண்டு நல்லபனிநீரையன்றேதெளியவைப்பார், தேடுவாரில்லையதையறிவினாலே தெளிவானவுப்பெடுத்துமுப்புவாக்கே. (௯)

கல்லுப்பு.

மூப்பூவாமுப்பதனிற் றப்போவில்லை முக்கருவாமக்கருவைக் கண்டுதேறு, சப்பானசப்பதுவுங்கசிவுபோக்கிச் சாரணைக்குட்செவுனமதாக்குப்பிக்கேற்றி, அப்பானகொப்பதுபொன்மணிகளாக்கி யம்புசரங்தொடுத்தாற்போனுணியேற்றி, ஒப்பானகப்பனைகொண்டடுப்பிலேற்றி யோர்பதத்துச்சாரவத்திபுப்பதாச்சே. (௰)

ஆச்சுதேயாகாசவுப்பதாச்சு அறிவாலேயவனைவெல்ல யாராலாகும், தாச்சுதேதொடுத்தவம்படுத்துப்போச்சு தரியமென்றவைருவமதுதிரும்பதாச்சு, தூச்சுதேதுரும்பதுவுந்தூணதாச்சு தொடுத்தசரமண்டலந்தானேறலாச்சு, காச்சுதேகருவாகியுருவுமாகிக் காய்கனியாயுற்பவித்ததுகல்லுப்பாச்சே. (௰௧)

கல்லானகல்லதுவும்வெல்லமாட்டார் கருவானகுருவதுவுஞ்சொ
ல்லமாட்டார், வில்லானவில்லதுவேதொடுக்கமாட்டார் விற்பிடிக்குஞ்
சாயலதைக்காட்டமாட்டார், இல்லானவில்லதுவுநல்லவீடே யில்லையெ
ன்றசொல்லதுவேயிறுத்தமாட்டார், அல்லானபுல்லதுவேயண்டநீரா
மப்பூவிலப்பனிநீரடைவுகேளே. (௰௨)

அடைவானவடைவதுவாமண்டந்தானு மதிலிருந்துவிந்துவைநீ
யெடுத்துக்கொண்டு, கடையானசத்துருவாமந்நீரோடு கருவானவோ
ட்டிறுடைச்சவ்வுபோக்கி, நடையானதாயதைக்கூட்டிச்சேர்த்து நா
ட்டுவாய்கல்லுரலிலிட்டக்கேளு, அடைவானவச்சிரமா மூலக்கைகொ
ண்டே யண்டத்தினமேலோட்டைவலுக்கக்குத்தே. (௰௩)

குத்துவாயிருப்புலக்கை யதனைக்கொண்டு குழறவேபிடித்தது
னைத்தாளதாக்கி, அத்துவாய்மாச்சேரக்குத்துக்குத்தே யதினுடை
யவீரமெல்லாம்போகக்குத்து, தத்துவாய்த்தங்கமென்றமாவெடுத்துத்
தாயானமயேஸ்வரியைப் பூசைபண்ணு, வத்துவாமாதாவேநாதரூபி
மாதேவியென்றெண்ணிவாழ்த்துவாயே. (௰௪)

எண்ணவேபூருவத்தி லமுதவாழ்வே யெங்கள்குலம்விளங்கவந்
தமங்கைப்பெண்ணே, கண்ணவேசொரூபவண்டவருபப்பெண்ணே க
ருவதனிலுருவுதித்தகன்னிப்பெண்ணே, அண்ணவேயமுதத்தில்வா
ழும்பெண்ணே யண்டத்திற்குடியிருக்குமாதிப்பெண்ணே, சொன்ன
மொழிதவறுதசொந்தப்பெண்ணே சொற்பெரியவகத்தியன்றன்வாழ்
வேயம்மே. (௰௫)

வாழவேவேண்டுமென்று லேயளிக்க மாவதனிற்பணவெடைதா
னெடுத்துக்கொண்டே, ஆழவேயாதிவித்தமுதக்கன்னி லேயேனயிக்
கருவையடைவாப்போடு, காழவேசவம்போலேயிருந்தவித்து கன்னி
யாநாதவிந்துகலந்ததானால், சாழவேசவநீதியாஞ்சமுத்ராதீர்த்தஞ்ச
ங்கையிலாப்பாலமுதத்தெளிவதாச்சே. (௰௬)

சுத்தசலம்.

தெளிவானபாலமுதப்பனிநீராச்சு தெளிட்டாதசுத்தசல மிது
வேயாச்சு, அளியானவாருச்சுபாலாருச்சு தாயிரத்தெட்டண்டமட்டு
ம்பாயலாச்சு, குளியானதெளிவாச்சுதறிவுமாச்சு கோடானகோடிசி
த்தாதிதமாச்சு, வளியானவளியாச்சுபாறையாச்சு மகத்தானதேசிநீ
ரொன்றும்பேரே. (௰௭)

தேசிநீர்ஊசிநீர்.

போனதேசிநீர்கருவைக்கொண்டு பேருகத்தெளியவைத்தது
சிநீர்தான், ஊரானஊசிநீர்மூன்றுஞ்சத்தி யுடன்சேர்ந்தகாசிநீர்கரு
வைக்கேளு, காரானகருவதுதான்காசிநீரோ காசியென்றசலதியாம்ய

ழுனை தீர்த்தம், ஆரான துங்கபத்திரிவிருத்தகங்கை அருவமென்றசரஸ்வதியின் றீர்த்தமாமே. (௰அ)

தீர்த்தமாமுயர்துங்கவேணிவாணி திறமானநர்மதையாங்காயகன்னி, ஆர்த்தமாம்பற்பநதியென்றும்பேர்மற் றறையரியகுமரியென்றுமிதற்குப்பேர்சீர், ‡ சார்த்தவெண்சங்கநதியென்றும்போரகு சாற்றுசரவணப்பொய்கையென்றும்போம், ஆர்த்தமாமுழுமூன்றுங் கூட்டினக்கா லமுதமெனுஞ்சலதிதிரிச்சத்தியாச்சே. (௰௯)

ஆச்சுதுபாரமுதமென்ற வழுரிதன்று லடைவாகமூன்சொன்ன பாஷைவேதான்றும், பாச்சிதுபார்சலதிபாங்கங்கையாலே பாலமுதமென்றவொருப்பனீராலே, காச்சிதுபார்கனகமென்றலகையிறுலே கலக்கியேவடித்திடுவாய்கங்கையைத்தான், ஏச்சிதுபாரொச்சலமுங்கெளிந்துபோகுமினத்தோடேயினமதுசேர்ந்தேகமாமே. (௨௰)

ஏகமென்றவேகமென்னவேகங்தேக மெடுத்தவொருதுறைக்கெல்லாமிதுவேயன்னம், பாகமென்றபாகமென்னகைபாகந்தான் பாலமுதம்வடித்துநீபசித்தீர்த்தக்கால், காகமென்றகாகமென்னவிதுவேயன்னங் கருவுதித்தமதுச்சுன்னங்காட்டொணுதே; மாகமென்றமாகமென்ன மதியிறுலே வணமையாவறிகுருவைமாட்டினேனே. (௨௧)

மாட்டினேன்புலத்தியனேயின்றுங்கேளு மறைக்கவில்லையொளிக்கவில்லைமறைப்போவில்லை, காட்டினேன்குருபாகமைந்துசாங்காண்டங் கைபாகஞ்செய்பாகங்கருவின்பாகம், பூட்டினேன்பூச்சரங்கட்டோடுத்தாற்போலே புத்தியுடனிந்நூலின்பொருளைக்காண்பாய், பாட்டினேன்பலகலைக ளிந்நூலுக்குட் பராசத்திதிருவருளாற் பகர்ந்திட்டேனே. (௨௨)

ஐங்காயம்.

பகர்ந்திட்டேனதுவிந்திரண்டுங்கூடி பரிவானவண்டவிந்துபழச்சாறுகும், அவிர்ந்திட்டவிரண்டுவிந்துமுடிதானையா வதிற்பிறந்தமுடிவிந்துபழச்சாறுகும், தகர்ந்திட்டவைங்காயமைந்துங்கூடிச் சமைந்ததேதைமழைமைந்துமாச்சு, வதிர்ந்திட்டவொன்றதிலே யைந்துமாச்சு மகத்தானதெளிவாச்சுதொன்றுப்போச்சே. (௨௩)

ஒன்றுனவொன்றன்றேயிரண்டதாச்சு தோகோகோவுருவாச்சுருவுமாச்சு, மூனறுனேமூன்றன்றேமுடிதானுச்சு மொழிவரியகாயாச்சுபழமுமாச்சு, நன்றுனநன்றன்றேகாலதாச்சு நலமானதிகைபபூமிதுவேயாச்சு, தன்றுனவாயிரமாமைந்துமாச்சு அதிற்பிறந்தபெண்பூவுமாச்சே. (௨௪)

---

‡ சார்ந்தவென்பது-சார்த்தவெனவிகாரப்பட்டது.

திகைப்பூடு.

பூவான பூவதுவே செடிதானன்று பூதலத்தி லெங்குமுண்டு பூத்தா
னன்று, மூவானமூனறதுவு மொன்றுச்சேர்ந்தான் மூப்பூதம்பிறக்கும
டாவெள்ளைப்பூத்தான், ஆவானவிதற்குப்பேரிதுதானையா வாரறிவா
ர் திகைப்பூண்டையவனிமீதில், மாவானமாக்களைத்தமுதந்தன்னை வ
கைபெறவே வலமாகச்சொல்லக்கேளே. (உ௫)

இரசக்கட்டு.

கேளையாவன்பாகப்புலத்தியாகேள் கெவுணமென்றரசக்குளிகைகெ
வுணநன்று, ஆளையாபின்சொன்னவைந்தாங்காண்டமதின்முடிந்தமா
ணிக்கக்கன்மாளாமன், மாளையாமாக்களைத்திராவகந்தான மகத்தா
னவெடியுப்பையதனிற்போட்டு, பாளையாகெவுணமென்றகெவுணவித்
தை பரிபாடையகர்தரசீயின்னுங்கேளே. (உ௬)

இன்னங்கேளினமறிந்துசொல்வேனையா வெடித்தமுறைதப்பா
து குருவின்வாக்யம், அன்னங்கேள்வெடியுப்புப்பாறையுப்பா மைந்த
திறன்மூப்பூவுமுடிந்துபோச்சு, இன்னங்கேள்முன்சொன்ன குரு
வைநீதா னினிதாகச்சொல்லிவிட்டேனந்திலேகாண், வன்னங்கேள்
வெடியுப்பையதனிற்போட்டே வளமாகத்தீயெரிப்பாய்சாமந்தானே.

சாமந்தானெரித்தக்கார்க்கட்டிப்போகுஞ் சாற்றரியமாக்கெவுண
குளிகைதானும், வாமந்தான்வத்துவைத்துப்பூசிப்பாய்நீ வங்கம்போ
ற்கட்டிமிகச்சிவந்துகாணும், நாமந்தான்சொல்லிவிட்டே னொளிககளி
ல்லை நலமானவெடியுப்பேபிவைப்பாகும், பாமமாச்சொல்லைமன்மனைற
த்தார்சித்தர் பரமானகேசைசன்றன்மகிமைகேளே. (உ௮)

கேள்மூலாதாரவிநாயகன்றனுண்மைக் கேசரமாம்பூரணத்தை
க்கூறவன்பா, கீழ்மறுவினின்மலமாநிறைந்தசோதி நிகரில்லாவைங்
கோணங்கணேசன்வீடு, வான்மிக்கவோர்வட்ட மைங்கோணந்தான்
வல்லமையாமிருக்குமோங்காரவீடு, கோணமிகையற்றுளிருமொரு
திரிகோணத்தில் குரேஉரேஇரேவெனவட்சரத்தையமாறே. (உ௯)

மாறவேயெழுத்ததனைச்சொல்லக்கேளு மகத்தானவைங்கோண
மைந்துசங்கேளு, மயவாய்சந்தமேழுங்ரீங்கென்றே யேறிஸ்ரீங்கிறீங்
அறிங்கென்றான்றுவாய்நீ, ஆறுவாயைங்கோணவடிதன்மூல மாரறிய
ப்போகிறாவனிமீதே, இறுவாய்கணபதியின்சக்கரத்தைக் கேசரத்தி
ன்மூலமதையடைத்திடாயே. (௩௰)

அடைத்திடுவாயட்சரங்கள்பிசகாமற்று னடைவாகத்தாபதிபா
தித்தே, எடுத்துமெல்லவிட்சமூருசெய்த்தாயாடு லைவனசொல்
வேண்கணபதிதான்பிரகாசிப்பான், மடைத்தனமாத்திரியாதேசொல்

லக்கேளு மகத்தானவல்லபையும்பிரகாசிப்பாள், கொடுத்திடுவாள்வல்லபைநீகேட்டவெல்லா வரங்களையுமாதலினாற்பூசிப்பாயே. (௩௧)

பூசிமூலாதார ‡ சுழினையொட்டிப் புகழாகக்கும்பித்தான்மவுநஞ்சித்தி, வாசியையங்கென்றுநீதம்பித்துக்கால் வாழலாங்கோடியுகம் வாசஞ்சித்தி, பூசைசெய்வினங்கோணஞ்சித்தியாகும் புகலரியமூதற்சேவைதெரிந்துகொண்டே,கூசாமற்கும்பித்துத்தம்பிக்காற் கோடானகோடியுகம்ருக்கலாமே. (௩௨)

ஆகுமேயோகமதுபார்க்குநாளி லாதாரசக்கரத்தினைறையைக்கிறி, ஓகுமேயோங்காரதிரிகோணத்தி லொருமித்துப்பிசகொன்றும்வாராதான்று, காகுமேகற்பூரதீபசோதி கடாட்சிப்பாள்சக்கரத்தைப்பூசிப்பாய்நீ, வாகுமேவாசியைநீயிழுத்துவாங்கி மகத்தானமனக்கண்ணுலொட்டிப்பாரே. (௩௩)

பாரோநீகேசரத்தின்சோதிகாணும் பருதியுடன்றெரிசித்தேயப்பார்பாரு, ஓரோநீகணபதியின்மூலஞ்சொன்னே னுருவையுடன்புலத்தியனையறிந்துபாரு, வாரோநீபரப்பிரமசொரூபமூலம் வரிசைபெறநாதர்கடம்மகிமையாலே, பாரோநீபதினெண்பேர்சித்தர்மெய்க்கப் பாஷிமிக்காண்டத்தினதுமகிமைதானே. (௩௪)

சுவாதிட்டானம்.

மகிமைபெறுபரிபாடையைத்தாங்காண்ட வண்பொருளைப்பேரறிவாலறிந்துதேறு, மகிமையிருக்குண்டலியின்மூலங்கேளு மாசில்சுவாதிட்டானக்குறியைப்பாரு, நகலிஇயர்நாற்கோணமிருகோணந்தாநலமானமுக்கோணமொன்றேவட்டம், நகையைபெறுநகாரத்தின்மேலேபோடு சாற்றுநமங்ஙீங்அங் மறிங்கென்றுங்கே. (௩௫)

ஆரவேநாற்சோணமடையப்போகிட் டக்கோணத்துட்சரங்கடம்மிலைய, பூரணமாவிரிரண்டட்சரத்தைப்போடு "புகழ்பெரியவிந்துவிலேயங்கென்றான்று, நீயொன்றாகிர்குணத்தைதிராயத்தை நேயமாயோகத்திற்பூசிப்பாய்நீ, வாயொன்றவாசியைநீயிழுத்துவாங்கி வடகலையிற்பார்த்துமெல்லச்சாதிப்பாயே. (௩௬)

சாதியாம்வாசியைநீவாவழைத்துச் சதகோடியுகமளவும்யோகம்பாரு, வதிலரோவினைவெல்லாரிதர்வெல்லா மொன்மகனேசுந்தாமேயின்னங்கேளு, ஆதியிலேதிபதூபாதிதந்தே யடைவாகவிலட்சமூருசெபித்தாயேயப், போதுநின்கண்ணெதிரேசாற்றவொண்ணுப் புகழ்பெரியசோதியதுகாணுந்தானே. (௩௭)

---

‡ சுழினை என்ப திடைக்குறை.

மணிபூரகம்.

தானேதானாற்கோணமன்றேதித்தி தகைபெறுநாலெழுத்தாக வநமடைவாச்சித்தி, சேனேதான் பரப்பிரமமவுகஞ்சித்தி செயமாகச்சரஸ்வதியும் பிரமன்றானும், மானேதான் கேட்டவெல்லாமீனார்பாரு மகத்தானபூரகத்தின் வண்மைகேளு, வானேதான் பூரகத்தின்மூலமையா வண்மையதாவலா நடுவேவிரைக்கேளே. (௩அ)

வேறுவாய்முக்கோண நடுவேசற்றுஞ் சேடிலுயர்மகாரமோடுகாரங் காணும், பீறுவாயுங்காரம்ஸ்ரீங்காரந்தாம் பிறிவாகச்சுந்தரமேயிரித் துப்போடு, வெறிலாதியோகத்திலிருக்கும்போதே யொட்டுவாய்சக்கரத்தையொட்டிப்பாரு, மாறுவாயட்சரங்கடமையறிந்தே மகத்தானசக்கரத்திலாடுவாயே. (௩௯)

சக்கரத்திலாடுகின்றசத்தியேசஞ் சாதுவாய்த்தவமுமற் சார்ந்துகேளு, அக்கரத்திலாடியட்சரத்தைநாட்டேயளவிறந்தவித்தையடாயார்தாஞ்சொல்வார், விக்கிரகத்திலாடுகின்றமால்பூமாது வேதாந்தபூரணத்தில்விளக்கங்காணும், சக்கரத்திலாடுகின்றவாசியிடஞ் சற்குருவின்கடாட்சத்தாற்சோதிப்பாயே. (௪௰)

சோதித்தாற்றெரியுமடாமவுநமிடஞ் சொல்லரியபூரணந்தான் சொல்லப்போமோ, வாதித்தான்மவுநமாவாசிகொண்டு மாட்டலாமிடைகலையின்வாசித்தம்பம், ஆதித்தனுதியடாவங்கென்றான்றி யரகராவாசியையீயிழுத்துவாங்கு, சோதித்துக்கும்பித்தேதார்கிலையாகில் சொலற்கரியருரியனபோற்காணுவாயே. (௪௧)

காணுமையாரவிகோடியுங்காணுங் காணரியவதிசயங்களகாணும்பாரு, மாணென்றினமாவிலக்குமியோடமர்பொற்பீடம் வழுத்தரியமாப்பெரியமனக்கண்ணாலே, காணரியவவர்கடரிசனத்தைக்கண்டாற் கழறுமதிருருவயதாவாயிது, கேளுமென்றியோகமதையார்தாஞ்செய்வார் வேணவாவற்றவனேயோகியாரே. (௪௨)

யோகிக்கேயாருமன்றிமற்றோர்க்காகா துலகத்தோர்க்காகாதுமிசமாச்சொன்னேன், யோகிக்குமாகாதுஞானிக்காகும் புகழ்பெரியமவுனிக்குமகத்தாஞ்சித்தி, யோகிக்கேயாகும்பூரணத்தின்மூலம் யோகத்தைப்பூதித்துத்தரிசிப்பாய்நீ, ஆகுமோமற்றவர்க்கிந்தமார்க்க மதிக்கினவர்க்கிகண்வங்கெதுய்துங்சானே. (௪௩)

காணவேதீபதூபாதிதந்தேகண்மணியேபிலட்சமுருசெபித்தாயாகில், வினைகப்போகாதேயிராசியோர்க்கு விண்டுதிருமாதுபிரசன்னமாவார், கோணவிலாத்தொட்டகுறையெனமதென்னே கூறுதலா

ராசியினோர்க்கெய்துஞ்சித்தி, ஆறுகப்பிறந்தாலுமமைப்புவேண்டு மநாகத்தின்மூலமதையறையக்கேளே. (௪௪)

அநாகதம்.

அறையக்கேள்நாகத்தின்மூலஞ்சொல்வேனாறிவாராறுகோண மாருதாரம், அறைவரியவறுகோணமுன்னேபோகிட் டப்பனேமூக் கோணம்பரிவாய்ப்போடு, நறுவியவோர்நடுமூலத்தகாரம்போடு நடுவி லுயர்சிகாரமோடுகாரம்போடு, மறுவற்றவட்டபக்கம்றிகாரம்போடு மக த்தானவகாரமொடுசிலியுங்கூட்டே. (௪௫)

கூட்டுவாயோகசிவை யவுநங்காணும் கூறரியநாதவிந்து கெவுன யோகம், நாட்டுவாயுருத்ரசிவயோகவாசி நவிலுருத்ரபிசத்திஞனுக் கல்காணும், ஆட்டுவாயஞ்செழுத்துமுன்னேபோகிட் டாகாவாசி யைநீசிவகென்றூன்று, பூட்டுவாய்கும்பித்துக்செபித்தாயானாற் புக ழானவாசியதுநிலைக்கும்பாரே. (௪௬)

நிலைக்குமதுநடுவணையிற்சிகாரமீட நிற்குணத்தின்வாயிலதுமூடு ம்பாரு, உலைக்குமஃதொன்பதாம்வாயின்மூடு மோர்வாயின்மூடாதே யுணர்க்கக்கேளு, அலைக்குமப்பாவநாகத்தினபானவாயு வைத்திருக் குமோர்வாயிலார்தாங்காணைபார், நிலைகுமையானுணக்க ணைத்தனைக் கொண்டு நிலைத்துநீபார்த்தக்காற்றெரியும்பாரே. (௪௭)

பாராய்நீகாதர்கூடமாயைமாயை பகருவாவொன்றதுயிர்த்தைப்பா ரு, கோரகககாவியபுராணஞ்சொன்னே னிகழ்த்திடற்கரியவோனாஞ் சாங்காண்டம், தேராய்நீயோர்வாயில்கண்டேசொன்னேன் றிகழ்மூ ன்பதற்குமேற்பத்தாம்வாயில், ஓராய்நீதொங்கணறுங்கடைக்காண்ட த்தி லொளிக்காமற்சொல்லிவிட்டோமறியலாமே, (௪௮)

விசுத்தி.

அறியலாமநாகத்தின்மூலமாச்சு தப்பாலேசொல்லுகிறேன்வி சுத்திவீடு, அறியலாமறுகோணமடைவாக்கிறி யவ்வறையிலகாரமொ டுகாரம்போடு, மறுவிலோங்காரம்றீங்காரம்போடு மகத்தானசிவாய நமவென்றேயோது, நெறியாகப்பத்தெழுத்துமுன்னேபோடு நிகரி லாமயேச்சுரன்றனேர்மைகேளே. (௪௯)

நேர்மைகேளின்மலமாகின்றசோதி நிகழ்த்தரியமயேச்சுரன்ற னிறத்தின்மேலாந், சீர்மையலிதேவதைக்கேளாகுமாகும் தெளிவாக வங்கென்றுசெபித்தேயைய, நேர்மையாவாசியைநீயிழுத்துவாங்கி நி லைத்திருந்துகும்பித்துமவுநமாயின், ஆர்மையாமைந்துக்குண்மூலசித் தியாதாரமவுநசித்திகாணும்பாரே. (௫௰)

பஞ்சபட்சி.

ஆதாரவாயிலதுகண்டையாரு லன்றன்றோபஞ்சபட்சி யொடுக்க
ங்காணும், வேதாரவாயில்கடந்தப்பாற்சென்றால் வெளியானபரவெ
ளியாம்விசுத்திவீதி, ஆதாரவாயிலதுவாயுபீட மங்கென்றுதானென்றும்
புமிறுக்கிக்கொள்ளு, சாதாரவாயிலையேறியதற்குநாமந்தசக்திதாகந்
தவெளியொடுக்கமாமே. (௫௧)

ஒடுக்கமாம்வாசிதுனைமிருத்தேதகாந்தந் துகங்கோடியோகத்தி
லிருந்தேதுமின, அடுக்குடையவாசியப்பொழுதேதசித்தி யாதாரயோ
கசித்திமவுநஞ்சித்தி, செகெக்கரியசெவுனசித்திஞானசித்தி கேசரத்தி
ன் குளிகைசித்திவாதஞ்சித்தி, வடுப்படவில்வாதபிதநவையஞ்சித்தி
வாழலாமெனப்போனிவாழலாமே. (௫௨)

ஆரவேசெங்கீர்தனபனிரெண்டா லடைவாகவேறலாம்யோகமா
ர்க்கம், நேரவேதுபதிபாதியிங்கே நேயமாப்பூசித்தானமுத்தியுண்
டாம், சீரியமேயச்சரணம்பினைகமாதோடு தெரிசனந்தந்தருளவர்பிர
த்தியக்கமாகித், தோரியவிசுத்தியின்றன்மூலமாச்சு செழித்திருக்க
வினதுமொருசெய்திகேளே. (௫௩)

செழித்தருசீர்விசுத்தியின் மூலஞ்சொன்னேன் செம்மைமிகுசதா
சிவத்தின்மூலஞ்சேரு, அறைவரியவைங்கோணமுக்கோணந்தரி மதி
னடுவின்முக்கோணமடைவாப்போடு, முறையாகமூன்றெழுத்தைமு
க்கோணத்தின் மொழிவரியசதாசிவத்தினெழுத்தைப்போட்ட, டுழு
தியாசோடசத்தின்விந்துநாத மோங்உங்அங்சிசாவெனறேதே. ()

ஆக்கினை.

ஓதவேசதாசிவத்தின்சத்திநேர்மை யோங்காரசெயகம்பமோன்
றேகாணும், வாதமாவங்கென்றுவாசிகொண்டு வண்மையாக்கும்பித்து
மவுநமானால், மோதமேயலைவந்துமோதிநற்போன் முழங்குமிடியெ
ன்னவேமின்னல்காணும், போதவேபனாவாயில்ங்கேதானும் புக
லரியவாக்கினையின்பாகந்தானே. (௫௫)

பாகமென்றபாகமிதைப் போதுமண்டோ பரவரியசதாசிவந்
னதுச்சத்தியோடே, ஆகமதிழ்ந்துயர்தூபதீபந்தந்தே யர்ச்சனைசெ
யவேத்தியமுஞ்செய்துபோற்றி, மோகமறமனம்வாக்குக்காயமொண
று மொழிவரியவிலட்சமுருசெபித்தாயானால், ஏகமுயர்சதாசிவனுஞ்
சத்தியுங்கண் ணெதிர்வந்துபிரத்தியக்கமாவர்தாமே. (௫௬)

தானேதானும்பரிபூரணமாகைம்தா சாற்றரியபனாவாயிலசையா
தேதாங்கு, வானேவானாவுகயிலாசவெற்பு வளரேயசபையாங்கேகண்
டுகொண்டு, தானேதானின்றநிலைபறியச்சொன்னேன சதுராகவிதைதூ

யறியவேண்டுமாயின், தானேதான்றனக்குநிகருலகில்யாருஞ் சாற்றரிய;விந்நூலைந்நாடியாமே. (௫௭)

ஆமேதானுதாரமார்தாங்காண்பா னையாயிரத்தைந்நூற்றினைக் கண்டோர்கள், ஏமேதானென்னூலைமுழுதும்பார்த்தோ னென்னைப் போலாயிடுவான்சாதமாக, மாமேதானவாமமென்றமுப்பூசித்தி மசந் தானமந்திரங்களசெபங்கள்சித்தி, சேமேதானொருமைமனதோடிருந்தாற் செப்பரியசெகற்குருவையறியலாமே. (௫௮)

அறியவண்டசத்தசாகரமுஞ்சொன்னே னதிலிருந்தசுத்தசலமடைவாச்சொன்னேன், அறியவேயண்டத்திற்பிண்டஞ்சொன்னே னாறிவரியவாதத்தின்முப்பூச்சொன்னேன், மறுவிலாமச்சமுனியென்னுனாற்றுக்குன் மறைத்துவைத்தகுருமூலிவகையைச்சொன்னேன், செப்பிதருமெய்ப்பொருளமைந்தவிந்நூற்கண்ணே செப்பரியசல்லிவேர்சாற்றினேனே. (௫௯)

சல்லிவேர்.

சாற்றியவோர்சல்லிவேர்முப்பூவாச்சு தாரணியோரறியவெளியிட்டேனையா, ஆற்றலுடையிவ்வேம் வெல்லும்வெல்லு மறுபத்துநான்குசித்துமிதனாலாடும், நாற்றிசையிலுளசித்தர்யாருமிந்த நவிலரியசல்லிவேரதனைச்சொல்லார், தோற்றமிகுபரிபிணியின்கல்லன்றோசிர்செகற்குருதன்றணைவிடக்கல்லாமன்றே. (௬௰)

குருவண்டுவிடக்கல்லு.

ஆகுமிஃதின்னுமோர்செய்திமைந்தா வண்டத்தின்குருவன்னையறையக்கேளு, வாகுபற்பினியினிருபுறமும்வண்டு வண்மையலிளிற்றியஅதானசொட்டைபார்த்து, வேகமொடுகுளவிபுழுவெடுத்துச்சென்றுவியப்புறவேபதைக்குளவியாக்கவந்தத், தேகமொடுபிறப்புச்சாக்காடுதள்ளிச் சேருபெற்றப்புழுவுங்குளவியாச்சே. (௬௧)

ஆச்சுதையாவண்டவோடண்டமாகு மரகாநாதவிந்துகுருவேயாகும், கூச்சமறவம்முன்றுஞ்சேருமானாற் குருவண்டுநாபியென்றுடமதற்குப்போம், பேச்சரியவிடக்கல்லுநாபியாகும்பெருமைநிறைமூன்றுப்புமுப்பூவாகும், ஏச்சிலாவிதனைமறைத்திட்டார்சித்த ரன்றனைப்போல்வெளியிட்டுச்சொல்லாரன்றே. (௬௨)

நவசித்தர்வாக்கு.

சொல்லாதேயாயிரத்திலொருநூல்சொல்லுந் சொன்னாலுமந்நூலைவெளிவிடார்கள், நல்லபயன்றருமென்னூல்போலோர்நூலு நானிலத்திலில்லை யிப்படியார்சொன்னார், கல்வியறிவுடையகருவூரார்சொன்னார் கறையில்குணக்குதம்பைசித்தரொன்னுநலலோர், அல்லலறக்கடல்புடைசூழுலகுளோர்களறிந்துய்யவறைந்திட்டாரருளினாலே. ( )

அருளுடையவிடைக்காடரேகஞ்சொன்ன ரறிவறிந்தவகப்பை
சித்தரேகஞ்சொன்னார், தெருளுடையதேரையரேகஞ்சொன்னார்
தேவதத்தனென்றவர்க்குப்பெயருமாச்சு, மருளிலாவிராமனென்றவர்
க்குப்பேரா மறுவறுசீர்ப்பின்பிறப்பிலிலட்சஞ்சொன்னார், இருளறுமி
ப்பிறப்பிலாயிரத்தோர்நூறு மின்பமுடன்சொல்லிவிட்டா ரின்னுங
கேளே. (௬௪)

பதினெண்பேர்.

கேளடாயுகியாயுகங்கள்கண்டு தேகமிகுபிறப்பிறப்பை யொரு
ங்கேகளைவி, கேளாயாவிக்கொடியகலியுகத்திற் கேடிலாவென்றனக்கு
ச்சீடனானான், கோளிலாவவன்றனக்குள்ளவாம்பேரைக் கூறவென்றான்
முடிவுபெறுதனந்தமாமற், றுளையாவறிவுடையாரிந்நூலாராய்ந் தறி
விக்கட்கவெளிதிவ்வைந்நூறன்றே. (௬௫)

அறைவரியதிருமூலர்சொன்னமார்க்க மையனைமாநிலத்திலியாவ
ர்காண்பார், குறைவறுசீர்க்கோரக்கர்வைகுநூல்சொன்னார் கோதிலு
யருரோமருஷிசுருவாய்ச்சொன்னார், நிறைவுபெறுசட்டைமுனிதெளி
வாச்சொன்னார் நிமலசுந்தரர்சுருக்கமாகச்சொன்னார், பொறையாதிரு
ணமுடையபோகநாதர் பூட்டியேவெகுமறைப்பாப்பாடினாரே. (௬௬)

பாடினார்கொங்கணருமநேககோடி பாரதனிலவைவெல்லாமறை
ப்பாக்கானும், சூடினார்சுருக்கமையாசொருபானந்தர் சொன்னமொ
ழிவெதுவர்கும்யாருங்காணார், தேடியேசுருக்குருயற்றுள்ளவெல்லாந்
தெரிந்துகொளவரிதாக மறைத்துச்சொன்னார், பாடினார்பதினெண்
பேர்பாடினாலும் பாலகனேயிந்நூல்போல்வெளியிடாரே. (௬௭)

வெளியாகச்சொன்னவொருவேதாந்தத்தை மிகத்தெளிவாமை
ந்தாங்காண்டத்திற்பாரு, தெளிவுடையசித்தருக்கீதுயிராமையசெ
ப்பினேனினைதயறிந்தடக்கம்பண்ணே, அளியோடுசுருக்குருமற்றனை
த்துஞ்சிரா வறைதருஞானகாண்டமூன்றாம்பாரு, களியோடுகுரு
மொழியாலைத்திந்நூலைக் கண்டுதெளிதருமூறைகடம்மையன்றே. ( )

ஐந்நூற்றிற்சொன்னபடிசெய்தாயானா லெப்பனேவாசியதுபுரளா
தென்றும், ஐந்நூற்றிலுள்சொன்னபடியார்செய்வா ராயிரத்திலாத
வித்தையார்தாஞ்செய்வார், ஐந்நூற்றிற்சுருக்கண்டு செய்யவல்லார்க்
காகாதபொருளுண்டோவடைவாய்பாரு, கைந்நெல்லிக்கனிபோன்மூ
ப்பதனிற்சொன்ன கருத்தெவர்களறிவர்புகங்கலியாமன்றே. (௬௯)

கருதரியசித்தர்தமகிமையைச்சொன்னேன் கணக்காகவாதாரமா
றுஞ்சொன்னேன், மருவரியமவுனவியோகஞ்சொன்னேன் மகத்தா
னவாசிநிலையோகஞ்சொன்னேன், அருவானபஞ்சகர்த்தாவையுஞ்
சொன்னே னறிவரியவட்சரத்தினிலையைச்சொன்னேன், அருவிலாத்

துருவத்தின்மேருஞ்சொன்னேன் றுலாராசியடுத்தவர்க்கேபலிக்கும னமே. (௭௰)

மூம்மண்டலம்.

அடுத்தக்கலாதாரமாறுமாகு மறுமூகலனைருளிறுற் றெளிவுண்டாகும், மடுத்தக்கான்மண்டலங்களறுன்றுங்கேளு மகத்தானவெனாறன்வாகசமூதவாக்கே, கடுத்தக்காற்கொடியநயனைறுகாணிாயா காரிணியினியுமொருகுருவாவாய்காண், படுத்தக்காற்பரமண்டலத்தின்சோதி பார்த்தக்காற்றெரியுமதுசொல்லக்கேளே. (௭௧)

சூரியமண்டலச்சந்திரமண்டலம்.

சொல்லக்கேள்பரமண்ட லத்தைத்தாண்டிச் சொற்பெரியவாசியைத்தம்பித்தக்கால், அல்லகைற்றுமாதித்தமண்டலத்தானதிலுள்ளேயகாரமோடுகாரபீடம், சொல்லரியகதிரவிகோடாகோடிசோதிகலாந்திகோடிகாணும்பாரு, அல்லறவாசியைசீயிழுத்துப்பார்த்தா லப்பொழுதேதகம்விளக்கொளிபோலாமே. (௭௨)

ஒளிபெருகுசூரியமண்டலத்தைத்தாண்டி யுற்றுப்பார்த்திடின் ஞானக்கண்ணிறுமேல, நளிர்பெருகுசந்திரமண்டலமுங்காணு நாவிலத்திலெவர்சொல்லவல்லாரைய, ஒளிர்கிரணநிலைறயிரவிகோடிகாணுமூரைப்பரியசந்திர மண்டலத்திலாங்கே, குளிர்ச்சியிகுசோதிமின்னலபோலக்காணுங் கூறரியவப்பிறைறயேவிடுமாமே. (௭௩)

வீடானமரைநமையாவங்கென்றான்றி விளங்கவேசெயித்தாகிரும்பித்தக்கால், கோடானகோடிரவியொளியேகாணுங் குருவிருந்தாரவர்பெருமையெனைசொல்வேன், வேடாறுமொருவரால்வெல்லப்போமோ வேதாந்தசொரூபத்தைகாணப்போமோ, ஆடானவானவங்களற்றுப்போனு லப்பொழுதேசமாதையெலாமகன்றுபோமே. (௭௪)

போச்சப்பாபிறப்பிறப்புமாண்டுபோகும் புகழுடையவாதனம்போனமேன்மையாகும், வாய்ச்சதுபார்வாசியதாகிவத்துப்போகும் மகத்தானகாயமதுபெலத்துப்போகும், கூச்சமுமேறவர்க்குணநற்குணங்களாகும் கோடானகோடியுகம்வாழலாகும், ஆச்சதுபார்வாமத்தால்யோகமாகு மனையன்றிவொன்றுமில்லைகாயம்பாழே. (௭௫)

காயமாம்ஓங்காரமூலாதாரங்கண்டுநமசிவாயமந்திரமுமாச்சு, மேயமூலத்தினகாரமொடுகார மேலானமகாரமதுமூன்றேழலம், நாயகமாமோனபதிசேநைரஞ்சகர்த்தர் நமானவான்மாவைழமுயிரோயாகும், இயமோனமேனஷுசெயித்தாயாறு ஒருகங்கோடிகாயமது பெலத்துப்போமே. (௭௬)

பூரணஏகாட்சரம்.

பெலத்துப்போம்பூரணத்தைச்சொல்லக்கேளு பேரானருக்குமந்தைப்புகலுகின்றேன், அலுத்துப்போம்அகாரமோடுகாரமிச மதினாலே ஓங்காரமடைவாய்போடு, வலுத்துப்போமதினாலே மகாரம்போடு மகாரத்தினாலேதானகாரவட்டம், ஒலித்தேஉம்மென்றுறீங்காரம்போகிட் டோங்காரவட்டத்திற்குலம்போடே. (௭௭)

வட்டமாயிருபக்கஞ்சிங்குவங்கு வகையாகவிருபுறமுமடைவாய்போடே, அட்டமாசித்திகளின்சூட்சாசூட்ச மண்டாண்டபகிரண்டமிதற்கொவ்வாதே, சட்டமாஞ்சங்கமென்றஅகாரமாச்சு சதுகோடிமந்திரமுமிதுவேயாச்சு, கிட்டமாவெட்டெழுத்துமிதுவேயாச்சு தெட்டெழுத்தாமிதற்குள்ளேயொடுக்கமாச்சே. (௭௮)

அட்சரபலிதம்.

ஆச்சுதுபார்பவுநசிவயோகதீட்சை யண்டசராசரங்களெல்லாமடங்கிப்போச்சு, பாய்ச்சுதுபார்பராபரமாமவுநதீட்சை பாடினேன்பூரணகாவியத்தைப்பாரு, ஏச்சிலாவெண்பாடன்மவுநஞான மெய்ஆவிக்குமறவாதேயின்னுங்கேளு, வாய்ச்சுதுபார்கருவிகாரணதியான கருவிருந்ததலங்களைநீகண்டுகொள்ளே. (௭௯)

கொள்ளையாவட்டகன்மமாடவென்றுற் கோசமாமிவ்வெழுத்தைக்குணமாய்போடு, அள்ளையாவஞ்செழுத்தாற்றியானம்பண்ணே யதற்குநிகரில்லையெல்லாமுனகுச்சித்தி, வள்ளேமிக்கவாசிவழூவாதுபாரு மகத்தானபெரியோர்கள்சொல்லாமையா, விள்ளரியவேதாந்திக்கிந்நூல்வேண்டும் விவேகமில்லாமானிடருக்குதவாதன்றே. (௮௰)

நின்மலதெரிசனம்.

உறவாகயிர்க்குணத்தையொட்டிப்பார்த்தே ஞேரிடத்திற்சோதிமின்னலடைவாய்க்கண்டேன், பொறையோடுபூசித்துத் தெரிசித்தேன்வன்ன புகழ்மலிந்தவாதுகடந்தப்பார்சென்றேன், முறையாகநின்மலத்தைப்பார்க்கவென்றுன் முடியாதென்றெண்ணிமெய்ஞ்ஞானக்கண்ணி, நெறியாகநின்மலமாஞ்சோதிகண்டு நேசித்துப்பூசித்துத்தெரிசித்தேனே. (௮௧)

தெரிசித்தேன்குளிகைகொண்டேறிப்பார்த்தேன் சிவசிவாபூரணத்தையறிவாற்கண்டேன், பரிசுத்தத்தலமென்றபதியுங்கண்டேன் பாலமுதமதனைப்பாலூறுதுகொண்டேன், அருச்சித்தேனகண்டமென்றபிண்டமையா வழுதநதிதெரிசனத்தான்மோக்கம்பெற்றேன், தரிசித்தேபற்பநதிக்கப்பாற்சென்றேன் குளிகாரூதாரசடையகண்டேனே.

சபையென்றூற்சபையதுவோவாறூதாரஞ் சதுகோடிசித்தர்களு ங்காண்பர்கொல்லோ, அபுதவிலாவறூகவன்கடாட்சத்தாலே தரிசி த்தேன்சிதம்பரத்தைத்தொண்டுசெய்தே, அபயமென்றேசிதப்பாத திலன்புளங்கொண் டாயிரத்தெட்டிதழுதருளர்ச்சித்தேனே, நிபுண ராஞ்சபையாரைக்கண்டேயப்பா னோரகவாசிகொண்டேறினேனே.

சித்தர்கள்தர்க்கம்.

நோரகவேறுகையிற்பொதியில்வாழு நிமலகுணவகத்திசர்வருக வென்றூர், சீராகவாயிரவர்சித்தர்கூடி நிலையுடையென்றனை மதித்துத் தர்க்கஞ்செய்தார், சிராகச்சித்தர்கடாமீயாரைமந்த செப்புகவென்றே யென்னைவினவினூர்கள், போரகவறூகவன்சிடனென்றே போரண்ட வாசிகொண்டேறினேனே. (அச)

ஏறினேன்போரண்டவாசிகொண்டே யேழுகையிலாயிரம்பேர் சி த்தர்கூடி, மாறினேன்றனை வெளியிலடக்கிக்கொண்டு மகத்தானபோ ர்செய்தாரநேகம்பேர்கள், மீறினேனைந்தூற்றினையுபவத்தைத மீதண டவண்டத்திலேறும்போதங், காறினேனவருடனேதர்க்கஞ்செய்தே அண்டரண்டங்கடந்தப்பாற்பாய்ந்தேன்மன்றே. (அரு)

அண்டரண்டநவகண்டம்.

பாய்ந்தண்டரண்டமதைக்கடந்தப்பாலே பரிவாகநவகண்டமே றும்போது, தோய்ந்தசிர்கொங்கணவன்றன்மாணுக்கன் யுசளிலா லைந்நூறுபேர்களோடே, ஆய்ந்தென்னைச்சேர்க்கைவைந்நூறுபேரு மடைவாகவிருவியநல் விருக்கட்கெல்லாம், ஏய்ந்தவிடைகொடுத்தப் பாற்செல்லும்போதங் கெய்தினூர்குளிகைசித்தர்கோடிமாதோ. ()

சதுகோடிகுளிகைசித்தர்தர்க்கம்.

கோடியாஞ்சதுகோடிகுளிகைசித்தர் கூட்டமாகவென்னை மடக்கிச் தர்க்கஞ்செய்தார், தேடியையாயிரத்தையெடுத்துக்காட்டித் தேய த்திலெய்திதாமவுகங்கொண்டேன், கோடியாமலர்களைத்தா மவுந மேகங் கூறூறூகாந்தத்தெழுமோதிருள் போன்றூட, றூடியதையான் கடந்தப்பாற்சென்றே றூன்கண்டுசிதம்பரத்தைத்தரிசித்தேனே. ()

சிதம்பரமாங்கனகசபை யாறுங்கண்டேன் றெளிவானபுலத்திய னேமகிமையபாரூ, சதம்பரமாங்காவியத்திற்பஞ்சகாவியங்களுக்குருநா லாங்காண்டங்கண்டுசொன்னேன், ஏதம்பரமாமென்னசொல்வேனின் னுஞ்சோதி யென்மகனேபுலத்தியனேயின்பாக்கேளு, குதம்பரமாங் கோடானகோடிவித்தை கூறுவேன்குருவருளாற்கூறுவேனே. ()

பூசைக்குறிப்பு.

கூறுகின்றேனுதாரபூசையார்க்குங் குணமானவாயிரத்தின் மவுனபூசை, வீறுகின்றமவுனத்தில்யோகபூசை விள்ளரியகெவுனசித்துக்குளிகைபூசை, மாறுகின்றவாசிசித்துஞானபூசை வளமானவாதசித்துகுருவினபூசை, தேறுகின்றகாயாதிகற்பபூசை தெளிந்தவர்க்குச்சிவபூசைதெரியும்பாரே. (௮௯)

பானையாமவுனத்தின்பூசைசொன்னேன் பாலகனேயாதாரபூசைசொன்னேன்; தேனையாசிவயோகபூசைசொன்னேன் சிதம்பரத்தின்பாபூசைதெளிவாகச்சொன்னேன். சீனையாமெஞ்ஞானபூசைசொன்னேன் செப்பரியசற்குருதன்பூசைசொன்னேன், ஊனையாசிவபூசையடைவாச்சொன்னே னுத்தமனேயான்செய்யுந்தியானங்கேளே. (௯௰)

உத்தமனேகேட்டிடுவாய்குருவாச்சொல்வே னுனைப்பரியபொருளையாகுருவாஞ்சூட்சம், சித்தானவரூபமையாசொரூபசித்தி செவ்வனளித்திடுதெய்வயானைதோளசேர், அத்தமீராறுடையவையன்பியான மவனேசற்குருவெனக்காமதிமீதையய, பத்திமையாலுதண்டக்கருவைக்கேளு பகாரியவோங்காரபீடங்காணே. (௯௧)

காணுவாய்குருவருளாலதனையையா காணரிதுகாணரிதுகண்டேன்யானும், ஏணமர்சிங்வங்அங்உங்மங்கென்றன்பா லிம்மனுவையையநீயோதுவாயே, மாணவேசுழுமுனையில்வாசிகொண்டு மகத்தானமுககோணம்வலமாவந்து, ஏணியாமிடைகலையில்வாசியோட்டி யேறுவாய்துரியத்தின்மேலேமன்றே. (௯௨)

துரியத்தின்மேலேறிப் பாய்ந்தாயானாற் றுகளில்பிராணயாமந் துரியங்காணும், பிரியத்தோடங்கென்றுகும்பித்துக்காற்பேசரியவொளியட்டப்பிரபைகாணும், தெரிவரியவாதாரமாறுங்காணுந் செப்பரியசிதம்பரத்தின்பீடங்காணும், புரியத்துப்பூரணமாஞ்சோதிகாணும் பூரணத்தினமனக்கண்ணையோட்டிப்பாரே. (௯௩)

ஓட்டிப்பார்பூரணத்தின்மேலாதார மோகோகோதெரியுமறுசமயுமாங்கே, தாட்டிகமாவுமிங்கென்றுதம்பித்துக்காற் சதகோடியுகமளவும்வாழலாமே, நாட்டப்பார்பளிச்சென்றுதலமூங்காணு நண்பாகப்பாபாத்தைப்பூசிப்பாயே, கோட்டமிலாதியான்செய்யுந்தியானஞ்செய்தாற் குணமுடையோயொருநாளுங்குறைவராதே. (௯௪)

வருமினியபயனெல்லாந்தியானத்தாலே வச்சிரம்போற்காயமதுபெலத்துப்போகும், தெருமமோவுடலதுவச்சிரம்போலாயிற் றேகியென்றதற்கோர்பேருளதாமற்றை, அரியசிட்சரங்கள்சித்தியாகு மாதாரஞ்சித்தியடாயோகஞ்சித்தி, துருவமெனுந்துரியமொடுதுரியாதீதந் துகளிலாச்சித்தர்களேகாணுமன்றே. (௯௫)

சாதிதேயம்.

காணுமேகாணரியதுரியாதீதங் காசினியிலாரறிவார்வழிலைமார்க்கம், கோணலிலாக்கேசரத்தின்சாதிசேரு கூறரியசாதிநான்காமவைற்றுள், மாணுறிற்சேர்த்தினிவண்சோழத்தேயம் வடிவேற்கட்சங்கினிசிற்பாண்டிநாடாம், ஏனுயர்சித்தினிசேரனுந்தேய மெனமகனே பதுமினியொண்காசிமன்றே. (௯௬)

தேயவளப்பம்.

மன்னியவர்வாழ்தேயவளப்பந்தன்னை வழுத்துகிறேன்புலத்தியனேயன்பாக்கேளு, பன்னரியசோழவளநாட்டின்வண்மை பசும்பொன்போற்றுனிருக்கும்பாருபாரு, துன்னரியபாண்டிவளநாட்டின்வண்மை சொல்லரியபச்சைபோற்காணுமையா, மின்னுமணிமுடிச்சேரனுந்தேய மேலானவெண்மைநிறமாகுந்தானே. (௯௭)

தாமையாநளிகடல்சூழவனிமீது சாற்றுமொருகற்புவண்ணங்காசிநாடு, நாமெய்யாநான்கினதுநிறமுஞ்சொன்றே நாதர்கடாமறிவார்மற்றவர்காண்பாரோ, காமையாகாசிவளநாட்டுப்பெண்கள் கற்புடையாரவரீரைஞ்ஞூறுபேர்கள், ஆமையாவவர்கடமக்குள்ளேயெல்லாமயந்தெடுத்தோமாயிரத்திலொருத்தியாமே. (௯௮)

ஆமவடன்சாதிபதுமினியாஞ்சாதி யவளுடையவிராசிதனைக்கருதிநோக்கின், சேமமுடையவடனிராசிகன்னி செம்மலேயவள்ராசிதுலாமுமாகும், வாமமிகுமவள்வயதுபதினாறும் வாலிபமாமுதப்பெண்கூடுநாளில், தாமமிகுசித்திரையாமாதந்தன்னிற் றனிச்சுக்ரவாரதிதியுதித்தாள்பாரே. (௯௯)

பாரோர்பஞ்சமியர்மூத்திரத்தி பால்போலேகாயுமத்தப்பருவந்தன்னில், மாரோர்மத்யானம்பதினைந்துக்குமேல் மகத்தானசதிபுருடர்கூடுநாளில், கேளோர்மூன்றுதிங்களாகும்போது நிறையாகநாதவிந்துதிரண்டெழுந்தே, ஆரோர்பஞ்சதிங்களம்மாவாசை யாகாபூர்வபட்சஞாயிறுமே. (௱)

ஞாயிறுமைந்நூற்றிற்பலிக்குஞ்சித்தி நாதர்கடாமறைத்தநூல்குருநூலாமால், ஆயிரமையாயிரத்தையாய்ந்துநோக்கி முனதுதாகையைந்நூற்றிலடங்கிப்போமே, ஞாயிறுபோல்விளங்குமென்றனைமுதவாக்கா நவரத்னநால்வேதமுமுதுஞ்சொன்னேன், ஆயிரத்திலறைந்தகுருவின்சூட்சாசூட்ச மாதியெலாநவின்றுன்காங்காண்டமுற்றே. (௱௧)

நாலாங்காண்டம்-முற்றிற்று.

கணபதிதுணை.

அகத்தியமுனிவர் அருளிச்செய்த

பரிபாஷைத்திரட்டு.

ஐந்தாங்காண்டம்.

காப்பு.

ஆதிநடுவந்தமிலாப்பொருளைமுக்கண் ணமலனையெண்டோளனை யம்பலத்திலாடும், சோதியைநின்மலனைநிராமயனைமேருட் சுந்தரர்க் காப்பாவைபாற்றூதுசென்ற, கோதிலுமாபதியைபசுபதியைத்தூய குணக்குன்றையருட்கடலையிமயவெற்பு, மாதியலும்பாகனையன்போ டுபோற்றி மாசிலைந்தாங்கண்டமதைவாய்விண்டேனே. (௧)

வாதமெனுநூற்கெல்லாங்குருநூலாகும் வருந்தியிந்தவைந்நூ றுங்கருவாப்பாடிச், சாதகமாப்பரிபாடையனைத்துமேயார்த் தாண்ட னைவிளக்கவைந்தாங்காண்டத்தில், பூதமெனுமைம்பூதநிலையைக்க ண்டு போதவேவாசியொட்டியறிவீரேல, காதவழிபோகாமற்கருத் தேடாமற் காலமிந்தநிலையினின் றுகருதினேனே. (௨)

ஏதமிலொண்பூரணத்தாலுலகமாச்சு இயம்பரியபிருதிவியாற்பி ண்டமாச்சு, வேதமெனுநீராமையத்தாற்றேயுவாச்சு, விளங்கிநின்றவா சியினாலறிவுண்டாச்சு, வாதமெனும்வாசியினால்வாயுவண்டம் வகைய றிந்தாலாதியினாற்சத்தமாச்சு, பூதமென்றபோதமதையறிந்தாராகிற் பூபதியோகம்பெற்றுவாழ்வர்தாமே. (௩)

வாழ்வுடையோயறிவுடையோய்பொறையின்மிக்கோய் வழுத்து நற்குணமுடையோய் வாய்மையோனே, இழ்மையிலாப்புலத்தியனே சொல்லக்கேளு கேசரியின்வித்தைதனையார்தான்சொல்வார் ஆழ்கடல் சூழவனிமிசைக்குக்கல்போல வாயிமாயிகள்போலத்திரிவாரல்லால், கா ழறிவாலண்டமெனுங்கல்லைக்காணார் கழறும்வெள்ளைக்கல்லதனைக்க ண்பார்கொல்லோ. (௪)

காணாதபிண்டமெனுங்கல்லையந்தக் கருவறியாமூடயிகள்காண மாட்டார், கோணாதவுருவதுவுமுருபாருபங் குறும்பரோவறிவார்க ளறியமாட்டார், ஆணாயருபமதேதாகோடாகோடி யாயிரத்தெண்கலை யிலோரண்டசோதி, ஏறுநுங்கருவதுவோபிண்டாபிண்ட மிப்புவியி ன்மாந்தருக்குச்சாராதன்றே. (௫)

சாருபேசற்குருவாஞ்சகலத்துக்குஞ்சதுர்வேதநீட்டைசகுருசொல்லவேண்டும், சிரியசற்குருவையடுத்தன்புசெய்து செசற்குருவின்வாக்கியத்தைச்சோதித்தேது, ஒரியனுமில்லாதபாவிகட்கே யோதுவபோவொருநாளுமோதார்சற்றும், ஏரியல்சற்குருவையடுத்தன்புசெய்தே ளியப்புமோர்பன்னிரண்டாண்டளவுந்தானே. (௬)

பூரணவழலை.

தானேதானண்டமதுதெரிந்தாலன்று தானன்றேசிவசிவத்தன்ஞானியாவான், பானேதான்பரப்பிரமமதுவேயாச்சு பராபரமாம்பரவெளியுமதுவேயாச்சு, கானேதான்கருவிகரணதியாச்சு கருவுதித்தபிண்டமெனுங்கல்லுப்பாச்சு, வேனேதான்விந்துவுக்குநாதமாச்சு விந்துசத்தியுப்பாச்சுவீரமாச்சே. (௭)

ஆச்சதேயண்டசத்திசிவமுமாச்சு தாதியாநாதவிந்திரண்டுமாச்சு, போச்சதேபூரணமுமிதுவேயாச்சு பூரணமாமெழுந்ததுவுமிதுவேயாச்சு, வாய்ச்சதப்பாவழலைக்கோராதியாச்சு வளமானமுப்பூவுமிதுவேயாச்சு, தாட்சியிலாச்சாதியென்றபிறவியாச்சு சதகோடிவித்தையெல்லாமிதற்குள்ளாச்சே. (௮)

உள்ளானவடிமூல மிதுவேயாச்சு தோங்காரமுடிமூல மிதுவேயாச்சு, விள்ளொணுச்சுழிமூலமிதுவேயாச்சு விரிமூலாதாரமெனறசாரமாச்சு, கள்ளானசிவசத்திமூலமாச்சு காரத்தினசவுக்காரவுப்பதாச்சு, அள்ளானவாதாரவண்டமாச்சு அடிமுடியையறிந்தவனே யாசாஞமே. (௯)

பூமிநாதபிண்டம்.

ஆசாருக்கும்பூமியுடைநாதநாத மப்பூவிற்றுளிருந்தவண்டபிண்டம், தேசாருக்குப்பூமியுடைவண்ணங்கண்டு தெளிவானபங்குளிதிதிவாயைக்கண்டு, கோசாருப்பூருவபற்பினியாருசோதி கோமேதவிரத்தினம்போலுதித்தான்பாரு, காசாருமண்டலத்திற்பிண்டமாச்சு கருவிகரணதிகளுமிதற்குளாச்சே. (௰)

ஆச்சதேயண்டசாரசாத்தின்பிண்ட மாகாகசொல்லுகிறேனுதியாதி, போச்சதேயைஞ்சிங்களானபிண்டம் பொருளானவண்டத்தின்கல்லேவாங்கி, நாச்சதேநாதசத்திவிந்தெடுத்துநன்னுகிறேன்பாண்டத்தினன்றுப்போடு, வேச்சதேவெல்வீழியாறுந்தங்கனே விளங்கிரத்தினபாண்டத்திலிட்டிடாயே. (௰௧)

இட்டிவாய்கெவ்வேறேபாண்டந்தன்னிலென்மகனேதவறாதேயின்னுங்கேளு, மூட்டிவாய்முன்சொன்னசிவத்திஷப்பை முறையா

கச்சொன்னே னிரண்டாங்காண்டத்தில், நட்டிவாய்பணவெடைதானெடுத்துமைந்தா நாதசத்திவிந்திலிடவமுதமாமே, அட்டிவாயமுதசத்தியண்டத்தோடே யமுதான நாதநீர்கூடச்சேரே. (௰௨)

கைபாகசெய்பாகங்கள்.

சேர்த்திடுவாயிரண்டையுந்தா மொன்றாச்சேர்த்துச் சீராகக்கல்வத்திலிட்டுமைந்தா, ஆர்த்திடுவாயமுதமென்றகுழவிகொண்டே யாட்டிடுவாய்குருலசத்தை மூன்றுசாமம், () ஓர்த்திடுவாய்பராபரியைத்தியானஞ்செய்தே யோமென்றமந்திரத்தாலாட்டிப்பாரு, ‡ கூர்த்திடுவாய் மூன்றுநாள்மூன்றுசாமம் குணமாகவாட்டிடுவாய் கருப்போலாமே. (௰௩)

ஆமேதான்கருத்திரண்டுருவாய்க்காணு மைஞ்சுதிங்கட்பிண்டமென்றுமிதற்குப்பேரு, தேமேமூன்றுங்காண்டத் தெடையாகந்தான் றெரிவருபஞ்சீகரணதீட்சைசொன்னேன், கோமேவுபஞ்சகர்த்தாதீட்சையாலே கொடுமைசெறியைம்பூதக்கலனுமாச்சு, காமேவுமிக்குருவைக்கலக்கிநீரிற் கண்மணியேதெளியவைத்திறுத்துககொள்ளே.()

கொள்ளவென்றலிக்குருவையெடுத்துக்கொண்டு குருவாகப்பாவித்தேயடுப்பிலேற்றிக், கொள்ளவென்றலிக்குருவைக்குழறக்காச்சிக் குருவானகுருசெயநீறக்கிக்கொண்டு, அள்ளவென்றலாறவிட்டுக் குருநீர்விட்டே யாகராதெளியவைத்தெடுத்துப்பாரு, மொள்ளவென்றூன்றூத்துப்போற்கணவிட்டாடு மூனியுனாத்தவாலேரச மென்றுபேரே. (௰௫)

போனவிச்சலத்தின்றெளிவிறுத்தாற் பேரொளியாய்பரப்பிரமபிண்டங்காணும், காரானகதிர்போலேயுருவங்காணுங் காயவைப்பாயரவிதனிலேகுருவைக்கொண்டு, சீராகவுலரவைத்தவமுதத்தாலே திறமாகவிக்குருவைச்சூழற்றிடாய்நீ, ஆரானமுதசுத்திபிரண்டதாச்சு தடைவானவூறிநீரிதற்குப்பேரே. (௰௬)

பேரொன்றவிக்குருவைத்தெளியவைத்தாற் பெலமானவமுதமையாமூன்றுஞ்சுத்தி, காரொன்றகருவதுவுமிரவிதன்னிற் கணக்காககாய்ந்ததேற்கசிவற்றுப்போம், வாரொன்றமாக்குருவை யெடுத்துக்கொண்டு மகத்தானவூறிநீர்தன்னிலிட்டுத், தேரொன்றுதெளியவைத்தெடுத்துக்கொண்டு சீரானவிரவிதனில்வைத்திடாயே. (௰௭)

வைத்தவிந்தக்கருவிரவிதன்னிற்காய்ந்தால் வழுத்தரியவுரோமநீர்மகத்துவத்தால், கைத்திடுயக்கசிவெல்லாமிறங்கும்பாரு சற்றவர்க

() ஓர்ந்திடுவாய் ‡ கூர்ந்திடுவாய் என்பன-ஓர்த்திடுவாய் கூர்த்திடுவாய் என விகாரப்பட்டன.

ளறைதருமோரண்டவுப்பில், வைத்திடுவாயெனிலாகுநாலாஞ்சுத்தி வன்மையாக்கருவெடுத்துரோமமீதில், ஐந்தாகச்சுழற்றியேயிறுத்துக் கொண்டே யதிலிறங்குமமுதமன்றோதேசிகீரே. (௰அ)

சீரானகருவதுவும்ரவியிற்காய்ந்தா னிசமுந்திடுமோர்தேசிகீரொன்றேபேராம், காரானகருவதுநாலாங்காண்டத்திற் கருமூன்றுங்காண்டத்திற்குகையின்சுன்னம், ஆரானவைந்துதிங்கட்பிண்டமாச்சுது மூகானகருச்சுன்னத தறிந்துகொண்டு, சீரானகருவென்னவென்றாலே யாதேசிகீரமுதத்தைக்கருவில்விட்டே. (௰௯)

விட்டதனைச்சுழற்றியேதெளியவைத்தால் விஞ்சைசமூலம்பிறங்குமிறுத்துக்கொண்டு, இட்டமாக்குணமுடையோய்மாசிலாத சிசாவியைநீபதனம்பண்ணு, மூட்டிலாப்பிண்டகரு வெடுத்துக்கொண்டு மொழிவரியவிரவிதனிறகாயவைக்கின், விட்டோடுங்கசிவெல்லாமற்ற பின்பு விளங்குமந்தவுப்புமிகப்படருமன்றே. (௨௰)

சத்தியுப்புசிவவுப்பு.

படருமேயிம்முறையாரவியிற்காய்ந்தாற் பத்தானநாதசுத்திபரத்தோடொக்கும், அடருமேசிவசத்தியிதுவேயாகு மரகராவைம்மூலமிதுவேயாகும், இடரிலாவிந்தவுப்புச்சத்திசொன்ன ளென்மகனேயானகண்டேயுனக்குச்சொன்னேன், படருமிந்தவுப்பினதுவன்மையா பகரரியவெள்ளையதுசொல்லப்போமோ. (௨௧)

சொல்லமுடியாதவெடியுப்பதாச்சு துசளிலந்தவுப்பினிறமின்னுங்கேளு, நல்லகுணமுடையபுலத்தியனேசுத்த நற்பளிங்குச்சுன்னம்போலிருக்குந்வெண்மை, புல்லுபூரணமதிபோலிருக்கும்பாரு புகலரியவுப்பினதுகாரசாரம், மல்லன்மிகுமாத்திலொருதோலையிட்டந்த மகத்தானவுப்பதனைப்பணம்போல்வையே. (௨௨)

வைத்ததையாபரிட்சைசெய்துபாருபாரு வழுத்துமொருவாரமதிற்பட்டுப்போகும், பத்தியாகிதின்செய்தியின்னுங்கேளு பதனமதாவுப்பினதுமுறையைமுன்னே, கைத்தலறவாதிகட்குச் சொன்னேனானறு கனமானசிவசத்திமகிமையாலே, உத்தமனேநூற்கெல்லாமாதியாக வுற்றவிந்நூல்போலேயொருநூலுண்டோ. (௨௩)

இந்நூல்போலெந்நூலுமில்லையெங்கு மிந்நூலேயெந்நூற்குங்குருநூலாகும், அந்நூல்போலெந்நூலார்சொல்லவல்லா ராதியெனுஞ்சோதியையாபரமாஞ்சோதி, மைந்தனேயிம்மூன்றுங்கூடினக்கான் மகத்தானமூப்பூவுமிதுவாம்பாராய், என்னுனையெட்டிரண்டும்பதேயாகு மிதனுலேசாபமதுநீங்கிப்போமே. (௨௪)

சாபநீக்கல்.

நீக்கியேதென்மேற்குச்சிவந்தபூமி நேராகமைந்தீசென்றேயன்பா, நோக்கவேவேண்டுமென்றுற்சொல்லக்கேளு நுவலரியவெனுடையதியானங்கண்டு, போக்கியேபோகாதேநினைவாயக்கொண்டு புகழுடையவிந்தாகிரிதனைநேர்கண்டே, ‡ ஏக்கிநீயலையாதேயினுங்கேளா யென்மகனேசித்திரையாமாதந்தானே. (௨௫)

பந்தர்ஓமகுண்டம்.

மாதமென்றுவாடாதேபதினைந்துக்குமகத்தானவுத்திரமென்றுரைசெய்நாளில், நாதமென்றபூருவமாம்பட்சந்தன்னி லன்மைபெறுசுக்கிரனுங்கூடும்போது, வேதமெனும்விலாசத்தின்பூமிகண்டு வேகமுள்ளமேல்காற்றுவீசுங்காலே, பாதமென்றபந்தராதுபச்சைப்பந்தர் பரிவாகமேடையுயர்வாகப்போடே. (௨௬)

உயர்வாகமேடையிட் டோமகுண்டத் தொளிர்பக்கநான்கினுமோர்வாயில்கோலி, அயர்வறவக்குண்டத்தினைந்துநாளுமடைவாகத்திட்சைமந்திரஞ்செபித்தே, நயமாகச்சலமதனையதனுள்வார்க்கி னன்றாகப்பூபூத்துச்சொரியும்பாரு, மயலறவேயிங்காணிற்கொண்டுவந்துவண்மையுடனிரட்டிப்பாவதனுட்போடே. (௨௭)

கங்கைச்சடாதிதிட்சை.

போட்டுபஞ்சவழுததனையதனுள்வார்த்துப் புகல்பத்துக்கொண்டேயாகாசபீசம், நீட்டியம்மேடைக்குநடுவேமைந்த நினைவாகச்சமாதியிலுப்பெடுத்துவையே, தாட்டிகமாச்சொல்லிவிட்டே தெளிக்கவில்லை சாற்றரியவப்பந்தர்தனக்குநாப்பண், கோட்டமறப்பனிவிழும்பதத்தில்வைத்துக் குழிவெட்டிப்பூமிக்குண்மூடிப்போடே. (௨௮)

மூடியேயன்பாககாலைமாலை மொழிவரியசத்திசிவதிட்சையோது, பாடிவாய்திட்சையொருமண்டலந்தான் பத்திமையாயிருந்துகொண்டதனையோது, நீடியவோர்மண்டலத்திலண்டபிண்ட நிகழ்ந்ததரியபூவைதுதான்பூக்கும்பாரு, வாடியேயிவைவிட்டுப்பூசீர்தேடி வகையிதுவாமென்றெண்ணிக்காய்ச்சிறேரே. (௨௯)

உலகவாதிகளின்குணம்.

காய்ச்சிறலண்டபிண்ட மாகுமோதான் கண்கெட்டமடையர்களேகாரமாமோ, ஆச்சென்றவுப்புத்தான்பூத்தபூவா மைந்தாற்றிற்காப்பாதிகடையும்பாரு, பாய்ச்சகைபிற்பழமாகுமண்டலத்திற் பயனறி

‡ ஏங்கியென்பது ஏக்கியென எதுகைநோக்கி விகாரப்பட்டது.

ந்துபற்பிணியின் றீட்சையோதின், எச்சிலாக்கடினமதாமெச்சரிக்கையி டறுவந்தணுகாமற்றீட்சையோதே. (௬௰)

தீட்சையைநீமறந்துவிட்டாற் சவமாய்ப்போவாய் செகற்குருவி ன்சாபமதுபலியாதையா, நீட்சியாம்வெகுகடினம் பெரியோர்தம்மை நேசித்தேயவர்களைமனதிரங்கச்செய்தே, ஆட்சியாககைபாகந்தீட்சை பாக மடைவாகவவருணர்ந்தவறிந்துகொள்ளு, தாட்சியிலாப்பரிபா டைபிரமகற்பந்தனைநூகோடிகொடுத்தானுஞ்சொல்லானே. (௬௧)

பிரமகற்பம்.

சொல்லாதபொருளையாபிரமகற்பஞ் சொல்லாமன்மறைத்தார்க ள்சித்தர்தாமும், சொல்லாமற்சொல்லுமையாவெளியிடாதே கோதை யர்களாசையிலேசிக்கிடாதே, பொல்லாதபொருளாசைக்கொண்டா யானாற் புகலரியபிரமமதைவறிப்போகும், வெல்லாமலவெல்லுமந்தத்தீ ட்சைகண்டால் வெகுகோடிவித்தையெலாமாடலாமே. (௬௨)

ஆடலாமப்பதுவுமுப்பதாச்சு தாகராவுப்பதுவுமுப்பூவாச்சு, நீ லாமதிற்பிறந்தபிண்டமாச்சு பிண்டத்திலண்டமெனுமறுதயாச்சு, பாடலாம்பாவழுதமதுவேயாச்சு பகர்மூலமெனுமோ னாந்தமாச் சு, காடெலாங்காயமெனுமங்காயத்தைக் காணுமன்மானிடர்கள் கலை ங்கிறாரே. (௬௩)

கலங்காமலென்மகனேயன்பாக்கேளு காயமெனுமெய்ங்காயம் பத னம்பண்ணு, மயங்காதேமலனெனுமெய்ங்காயந்தான் மகத்தானமா ரணத்துக்காதிபீடம், தியங்காமற்சொல்லைடத்துக்கொண்டு நிலை ப்பேழையிலேபதனம்பண்ணு, வயங்குகின்றவென்மகனேவாரங்கோதா னும் வண்மையாச்சற்குருவைப்பூசிப்பாயே. (௬௪)

பூசிப்பாய்நாடோறும் பூசித்தக்கால் புகழானமாக்கீர்த்தியுள்ளா மே, யாசிப்பாய்சித்தர்களிலனேகருசித்தா மகாபதத்தாதாலுசித்தயரித ருவாடும், நேசிப்பாய்நாதர்கடாமறைத்தவெல்லா நிலைமைமாவெளியி ட்டேன்பண்பாப்பாரு, வாசிப்பாயென்னுடையநூல்கடோறு மறை த்தவெல்லாங்குருவாணைவெளியிடாதே. (௬௫)

வெளியாகச்சொன்னென்மதிவெண்பாநூறும் வெகுளாதேகுரு முறையுஞ்சொன்னேனன்று, அளியோடையாபிரமாம் பெருநூல் சொன்னேனதற்குமித்தனைந்தூறுங்குருநூலாகும், நளிகடல்சூழ் ஞானிலத்தோரறிந்துய்தற்கு நயமானமுறையினைத்து மிந்நூற்குள் ளோ, தெளிவாகச்சொன்னேன்பாரருஞ்சொல்லா செப்பரியசித்த ருக்குங்குருநூலாமே. (௬௬)

ஆமேதான்சொல்லுகிறேன்வழிலயாதி யாருக்கும்வெளிவிடாத
டக்கம்பண்ணு, பாமேதான்பாலுக்குக்குருவாமொரு பாலித்தவண்ட
நதையெடுத்துக்கொண்டு, காமேதான்கல்வத்திலண்டமிட்டுக் கருவா
னவைம்மூலமதனில்விட்டு, வாமேதான்வணமையுள்ளகுழவிகொண்டு
வளமாகவிருசாம்மாட்டுவாயே. (௩௭)

ஆட்டுவாய்மெழுகாகவிருக்கும்பாரு வையனேமெழுகெடுத்துக்கு
கைபோற்பண்ணு, தேட்டமாவிரவிதனிற்காயவைத்துச செயமானகு
கையெடுத்துவைத்துக்கொள்ளு, கோட்டமிலாப்புலத்தியனே கூற
வொண்ணுக் குருவானமுப்பூவைக்கூறக்கேளு, தாட்டிகமாக்குகையெ
டுத்ததனிலந்தச் சாற்றரியமுப்பூவைப்போட்டிடாயே. (௩௮)

போட்டுவாய்பற்பினியிலுப்பைப்போட்டாற் புகழாகவுருகிய
துமவரியாமைந்தா, தேட்டமாக்குகைதனிலே மணியைப்போட்டுத்
தெளிவானமெழுகதனுல்வாயைமூடி, மூட்டிவாய்குருநூலைம் பதி
லேசொன்ன முறைப்படியேயெருவடுக்கிப்புடத்திற்போடு, மாட்டு
வாய்கெசபுடத்திற்போட்டாயாகில் மகத்தானசுன்னமதா மென்சொ
ல்வேனே. (௩௯)

குருநூலைம்பதும்திவெண்பா நந்தீசர்கண்டு.

என்மகனேகுருநூலைம் பதினிற்சொன்னே னெடுத்துமுப்பூபரி
பாடை தன்னிற்சொன்னேன், அன்றுநந்திசர்கண்டா மூன்னூற்
றிற் செப்பினார்சிறிதுசிறிதன்பாயாலும், பன்னருமிந்நூலிற்கைபாக
த்தோடு பண்புடனேசொல்லிவைத்தேன் றீட்சைபாகம், நன்னயமா
மிந்நூலில்லாதஞ்சித்தி நவில்வாதிகட்கிந்நூல்பொய்க்காதன்றே. ()

அறைவரியகுருசன்னமுடிந்துபோச்சு தையனேபூசித்துத்தரி
சிப்பாய்நீ, மறுவறுசிர்க்குமரியெனும்வாலைப்பெண்ணை வளமாகப்பூ
சைசெய்துவைத்துக்கொள்ளே, அறையுநீந்தவேதாந்தகுருவின்வா
க்யுந் சொல்லாதேகண்மணியேவிடக்கல்லைத்தான, மறைபொருளா
லெண்ணுது வெளிவிட்டக்கால் மைந்தனேதலைவெடித்துச் சாவாய்
பாரே. (௪௧)

விடக்கல்.

பாராருமிக்கல்லுக்கடுத்தகோவை பாடினேனையாயிரத்திற்செப்
பவொண்ணுச், சீராரும்விடக்கல்வேதாந்தநூலிற் செப்பவில்லையொ
ளித்திட்டாரதனுலேதான், பேர்ருமகிதல்த்தில்லாதமெல்லாம் பே

ய்மகனேவிஞனாகப்பொய்த்துப்போச்சு, தேராகவென்றனுாசியம்புங்க
ல்லே யினித்தாயான்சொன்னற்போலெவர்சொல்வாரோ. (சஉ)

சொல்லரியவிந்நூலேந்தாங்காண்டத்திற் சொல்லியவக்கருவை
யெலாஞ்சொல்லக்கேளு, நல்லவொருபற்பினியின்முடிதான்கொண்டு
நற்பணையாம்பாடாணமண்டத்தோடு, சொல்லரியகல்லத்திறுன்குமி
ட்டுச் சுடரிரத்னவிந்திறுன்மெழுகாவாட்டு, வல்லமையாவழித்தெ
டுத்துவில்லேசெய்து மகத்தானரவித்னிலேவைத்திடாயே. (சங)

வைத்திடுவாயிரவிதனி லெட்டுச்சாமம் வண்மையுடன்காயவைத்
தெடுத்துக்கொண்டு, புத்தியொடு சிந்தூரத்தின் பட்டைகொண்டு பு
கழாகக் கோழியென்ற புடத்தைப்போடே, எய்த்திடாதெழுபுகை
போய்மறையநன்று விடைவிடாதேவிசிறியாலேவீசு, பத்தியொடுகீ
யவிந்தபிறகுபார்க்கிற் பரனருளால்விடசுன்னம்பிறக்குந்தானே. ()

தானென்றசுன்னத்தையெடுத்துப்பார்த்தால் சந்திரன்போற்சு
டர்விட்டுப்பிரகாசிக்கும், மானென்றசுனனத்திலெடைவிராகன் மாட்
டிடுவாய்பனிநீர்போற் றெளிந்துபோகும், ஊனமறமூன்சொன்னமூ
றைதானேயா வோனாயபிலேயிரண்டைச்சரியாக்கொண்டு, கோனென்
றசுத்தசலந்தன்னிற்போட்டாற் கொதித்துடனேதெளியுங்கா ணின்
னுங்கேளே. (சரு)

கேசரக்குளிகை.

சேனேயர்விம்முறைமையெவர்தாஞ்செய்வார் கேசரத்தின்வாலே
ரசபித்தனுற்கட்டும், ஆனேயாவழுபத்துநான்குசித்தி யண்டசத்தசா
காமுபித்தனுற்சித்தி, காலேயாகற்பங்களித்தனுற்சித்தி காலகொடுவிட
பிஷ்ஞகண்டுகொள்ளே, மானுடமையாமகத்தானசரக்கெல்லாந்தா மா
ண்டிடுமேவிடம்பட்டாலுடனேமாதோ. (சசு)

மாதர்மயலற்றபுலத்தியனேகேளு மகிமைமிகுறைவிடக்கல்லேநூல்
கடோறும், கோதறுசிர்ச்சித்தொலாமறைத்துச்சொன்னர் குணமாக
யானதனேவெளியாச்சொன்னேன், ஏதமிலாப்புகழுடைநந் திசரானே
யினிதாகவறிந்துகொண்மையாரூகே, ஆதரவாப்பிறைமுடித்தவைய
ன்மேனு ளறைந்திட்டபடியாலுமறைந்திட்டேனே. (சஎ)

அறைந்திட்டேனென்றன் மேலானேயானே யாருக்குமிம்முறை
யைச்சொல்லவேண்டாம், விளைந்திட்டேனிம்முறையின்றீட்சைமார்க்
கம் வேதாந்தமைந்தூற்றைப்பதணம்பண்ணு, களைந்திட்டேனிந்நூ

லைவெளியிடாதே காசினியின்மாணிடர்க்குக்காட்டவேண்டாம், இறந்திட்டேனிந்நூலைந்தாங்காண்டத்திற் றேயத்திற்கிடையாது பதணம்பண்ணே. (சஅ)

பதணமிதுவெகுபதணமைஞ்சாங்காண்டம் படிப்படியாய்ச்சொல்லிவைத்தேன்முப்பூயார்க்கும், அதிநலமாமென்பாடன் மூன்றுலட்சத் தன்னிமற்றெவற்றிலுமிம்முறையேயில்லை, கதமதொருசிறிதுமிலாப்பதினொண்பேருங் கபடமதாச்சொல்லிவைத்தார்நூல்களோடும், அதிகமெஃத்தாயிரத்தெட்டண்டத்திற்கு மதிகமைந்தாங்காண்டமோ வதிசங்காணே. (சகூ)

காண்டகுநற்குணமுடையா யன்பின்மிக்காய் கல்வியறிவுடையாய்கண்மணியேகேளாய், மாண்டபுகழகத்தியன்வாக்கமுதவாக்கா மாநிலையாயிரத்திலுங்கிதுயிராய்பாரு, வேண்டுமெனில்வேதாந்தசுருக்கம்பாரு மேதகுமைந்தாங்காண்டச்செய்யுளாற்றில், கோண்டருமோர்நெறியகன்றுகுருவைக்கண்டு குகையில்வந்துசிவயோகக் கற்பமுண்ணே. (ருய)

கற்பக்கரு.

கற்பமதுவாதத்தின் குருதானையா கபடமாவிலைகற்ப மென்றுசொன்னார், அற்பமாமஃதாகாதொருநாளேனு மையையோவுன்னுயிர்தான்மாயுங்காணே, கற்பமதுஇட்சைசெய்தலாமப்பாலைக் கண்டுகுருவென்றுசொல்லிப்பணம்போற்கொள்ளு, விற்பனமாந்தானேனோர்மண்டலத்துண் மேன்மைபெறுகாமப்பாற்றீட்சைகொள்ளே. (ருக)

கொள்ளுமறுமண்டலத்திற்பனிநீர்கொள்ளு கொடுங்காரமெத்தையாவனுப்போற்கொள்ளு, அள்ளையாகற்பங்காயாதிகொள்ளு வதன்பினர்ப்பஞ்சீகரணமுடிவுகாணும், வெள்ளையாவைஞ்சுகற்பமுடிந்துபோச்சு வெளியிதுவேவெவர்காணப்போகிறார்கள், நில்லையாகோடியுகம்வாழலாகு மிமிடத்திற்கெவுணத்திற்காணலாமே. (ருஉ)

காணப்பாத்துவங்கடொண்ணூற்றுறுங் கண்மணியேசடையாருங்காண்பாரையா, யாணப்பாவாதமென்றகருவைக்கண்டால் வாதுபித்தசிலேத்துமத்தைமடித்துக்கொள்வாய், ஏணப்பாவெட்டிரண்டும் பத்துங்காணபா றிருப்பாரோகோடியுகமெனைப்போல்வாழ்வார், வேணப்பாவையகத்தின்மாண்பர்கூடி வேதமெனறசாத்திரத்தை வெளிவிட்டாரோ. (ருங)

விட்டாரோசித்தர்கடாஞ்சொன்னநூலின் விவேகத்தாலடக்காம ல்வேடம்பூண்டார், கெட்டாரோயவர்கொடியமனத்தினாலே கெடுகெ ட்டசண்டாளர்கூட்டங்கூடி, தொட்டாரோவழியென்ற வாதியாதி தொடுத்தாரோசரியையில்வாழ்பவனையெல்லாம், விட்டாரோயவர்பொ ருளைநாசமாக்கி வெற்றேருடுகையிற்கொடுத்துவிடுவார்பாரோ. (ருச)

விடுவார்களவர்மனதுகொண்டதானுல் விளங்குவரோவொருக்கா லும்விளங்கார்மேலும், கொடுநோயான்குட்டமொடு பாண்டுரோகங் கொண்டலைவாரெனபதற்கோரையமில்லை, கெடுவார்கள்கன்மகாண்ட த்திற்சொன்னகிரியைகளைச்செய்தாலுய்யமாட்டார், படிமிதிற்பொ ய்வேடம்பூண்டோர்க்கிந்நால பகாவிலிவயோகக்காகுமன்றே. ( )

துலாராசி.

யோகியென்றபேர்படைத்தோனுலகிலே யொருகோடிமாந்த ர்களிலொருவனுண்டு, தேகியென்றபெயராதா னவற்கேசெல்லுநு செடத்திலுள்ளகூறது வுமவற்கேதோன்றும், சோகமிலாயோகிகட் கேயிராசிக்கூறு சொல்லரியவிட்டகுறைபுத்திரட்டம், ஊகித்திற்றுலா ராசிசென்மக்கூறல் குதிக்கும்போதவற்கிவைகள்பூர்வமாமே. (ருசு)

பூர்வமாமொன்பதற்குளெய்தவொன்றைப் புகழ்படைத்தபூர்வ மெஞ்ஞானந்தன்னை, பூர்வத்தாய்வயிற்றிலையனுதிக்குநாளிற் புகலரி யபராபரத்தைப்பணிந்தேபோற்றும், கூர்மையாப்பராபரனை யன்பு கொண்டு கூறுமனக்கண்ணாலேயொட்டிப்பார்க்கும், சீர்நோக்கிற்செ யகம்பம்பராத்தினேர்மை சிவசிவாபாகைற்குத்தெரியும்பாரோ. (ருஎ)

தெரியும்பார்செயகம்பம்பராத்தினேர்மை தேனமுதமதனைப்பால் சிறந்தேதபாயும், அறியவந்தப்பாஷையுமொழிதற்கொண்டு வமுதத் தையடுத்துவாய்மடுக்குநாளும், பரிவாகவமுதத்தை யமித்துண்டக் காற் பரிபாடைபதினெட்டும்பண்பாய்ப்பேசும், துருவமாந்துலாராசிபூ ர்வஞானந் தொடர்ந்துவரும்விடாமையசொன்னேன்பாரோ. (ருஅ)

மச்சரேகைமுதலியன.

சொன்னவொருபத்துக்குனைராதாரத்தின் சொல்லரியமவுனமை யாவபானவாயு, அன்னாமிகலைக்கனுநாவுறைந்துதன்ன வரனருளாற் பாகையுமவனிழிதில், சொன்னவிக்கிரகம்போல்வந்துதோன்றுந் துக ளறுசிரம்மதனின்கருக்கூறைய, என்னென்றுசொல்லுவன்யா னியம்ப வொன்றைடம்வளையாவிரேகையொன்றிருக்குந்தானே. (ருகூ)

ஞானென்றபாலகற்கு முதுகின்மச்சஞ் சாற்றுதனோக்கைநெற்றி தன்னிற்சுக்ரன், பூவென்றவிருபுறமுஞ்சக்கரந்தான் புகழ்பெரியமார் புதனிற்பிறைபோன்மச்சம், வாவென்றவுண்ணாக்கின்மவுனரேகை வளர்பிறைபோற்றானிருக்கு மைந்தாகேளு, கோவென்றவயர்க்குருவி யாழன்றுவு கூறியசுக்கிரனும்பார்வையாமே. (௪௰)

ஆமதுதானடுநாவிலழுத்தெங்கை யரகாபாத்திலுடை மதிமை யாமே, போமதுதானுண்ணாவிலழுதசத்தி புகழ்பெரியபாலனுக்கும் வுகந்துசொல்வாள், வாமமிகுவாமசிவகாமரூபி மைந்தனுக்கோருபதே சமளிப்பாளபாரு, தேமதுதான்மவுனசிவயோகராசி தெளிவாகச்சித் திக்குமுண்மைமாதே. (௪௧)

சித்திக்குஞ்செகராசிபிதாவனையா செகத்குருவாவான்சித்தரு வான்பாரு, அத்திக்குமைஞ்சுவயதானலைய வன்றன்றேவகத்திசர்ம வுகந்துசொல்வார், முத்திக்கேயருகனும்படிச்செய்திட்டு மோனநிலைபெ றுதற்குமூலஞ்சொல்வேன், பத்திக்கோர்வித்தெனுமீ ரொன்பான்சி த்தர் பாலிப்பார்தியானத்தாற்சொலிப்பாய்மன்றே. (௪௨)

சொலித்திடவேயோகமொடு ஞானஞ்சொல்வார் சொற்பெரிய யோகசிவமவுனஞ்சொல்வார், கெலித்திடவேசித்தர்தமக்கடையாளம் பார் கிருபையுடன்யான்சொன்னேனறிந்துகொள்ளு, பலித்திடவேப ரிபாடைத்தியானஞ்சொல்வார் பஞ்சபட்சிதாமொடுங்குஞ்சவையுஞ் சொல்வார், அதுத்துவிடேல்வழுத்தரியவாதஞ்சித்தி யதைநடியப்ப லிங்கேயலைவாமே. (௪௩)

புத்திகெட்டவாறு.

ஆமேயிவ்வையகத்தேதமையர்கூடியலைந்தலைந்துசட்டதிருலா வுமெத்தனை, போமேதான்புகையெழும்பிமேகம்போலப் பொருயியேக் கண்கெட்டுப்போவார்பாரு, வாமேதான்வாய்புலம்பி மடையரொலலாம் வாதமதுபலிக்குமென்றேபொருள்கேட்டோற்றுக், காமேதான்கடைசா ரகைக்கட்டுச்சட்டுக் கருவறிந்தேயோகியைப்போற்கண்கெட்டாரோ.()

கருவென்னகுருவென்ன விராசியோர்க்குக் கண்ணறுமுகம்போர் லேகாணும்பாரு, பருவென்னதுருவென்னதுலாராசிகருப் பாத்திரா மவர்பெருமைசொல்லப்போமோ, புருவென்னபுகழென்ன சொருபஞ் சித்தி புகழ்பெரியவிடக்கல்லிற்பலிக்கும்வாதம், வருமென்னவகையெ ன்னதொகைதானென்னவழுத்தைந்நூற்காண்டத்[illegible]றைப்பிராதே.

மறையாமற்சொல்லுகிறேன் மைந்தா கேளு மகத்தானபரிபாஷை யில்லாமற்றான், குறையாமற்சொல்லுகிறேனன்புகொண்டு கோடான கோடிவித்தையினிமேற்பாரு, அறையாமலறையையாயிரத்துச்சொ ச்ச மாயிரத்தெட்டிதழப்பாவைஞ்சாங்காண்டத், துறையிலோர்து றையறிந்துருவங்கண்டு துருவத்தின்மேலேறிக்கருக்கண்டேனே.

பராபரதீட்சை.

கருவானபொருளையாமூலாதாரங் கருவறிந்தமூலத்தின்மேலா தாரம், அருளானவருளையாவாதாரத்தை யறிவாலேயறிந்தெனிரா தாரமூலம், குருவானவிருளையடாபராபரத்தின் குணமானவெளியை யாகாதவிந்து, தருளானதருளையாசபைதானுகுஞ் சமாசத்தின்மூல மையாவாழுமாச்சே. (௧௭)

நிராதாரதீட்சை,

ஆறுமேமவுனசிவயோகதீட்சை யையனேவறைந்திட்டேனோர்தா னுஞ்சொல்வார், பாறுமேபராபரத்தின்றீட்சையாச்சு பாடுகிறேனிரா தாரதீட்சைகேளு, நீறுமேநிராதாரமகத்தாந்தீட்சை நினைவோடுகூ ட்டிடுவாய்நேர்மையாக, ஆறுமேஅகாரமதுஉகாரங்கொண்டே யரகரா வசிமநஅரஓமென்னே. (௧௮)

நிர்க்குணதீட்சை.

ஓமதுதானிராதாரதீட்சையாச்சு தோகோகோநிற்குணத்தின் றீட்சைகேளு, வாமமதுவகாரமுடன்யகாரங்கொண்டு மாட்டுகிறேன் யவசிமநஅரஊமென்று, நாமமதுசொன்னேனிர்க் குணத்தின்றீட்சை நன்றாகமுப்பூவினறீட்சையாகும், நேமமதாநிர்க்குணத்தின்றீட்சையா ச்சு நின்மலமாந்தசதீட்சைநேர்மைகேளே. (௧௯)

நின்மலதீட்சை.

நேர்மையாநின்மலத்தின்றீட்சைதன்னை நேயமொடுசொல்லுகி றேனினிவாக்கேளு, சீர்மையாஞ்சிகாரத்திலுகாரந்தானுஞ் சிமநய வறீம்றீம்சிங்கென்றேயூன்று, நீர்மையாநின்மலத்தின்றீட்சையாச்சு நி கழ்த்தரியசித்தர்களும்வ்வாறேதார், வார்மையாநின்மலத்தின் றீட் சைசொன்னேன் மகத்தானபூரணத்தின்மகிமைகேளே. (௨௰)

பூரணதீட்சை.

கேளேநீபூரணத்தின்றீட்சைசொல்வேன் கேடிலாநாதர்கடாஞ் சப்தகோடி, ஆர்த்தானறசதீட்சையார்த்துத்தேறி டண்டபகிரண்ட

நவகண்டம்பாய்ந்தார், நாளேதானகாரத்திலுகாரமேறி நயவசிமநறீ
ங்ஸ்ரீங்ஓமென்றேயூன்று, வாளேதான்பூரணத்தின்றீட்சையாச்சுவள
மானவாதாரதீட்சைபாரே. (எக)

ஆதாரதீட்சை.

பாராயோவாதாரதீட்சைசொல்வேன் பாலகனேயாதாரதீட்சை
யையா, மாராயோசிகாரத்திலுகாரங்காணில் மநயவசிவங்சிங்கிறீங்
கென்றேயோதாய், ஆராயோவாதாரதீட்சையாச்சு தண்டசத்தசாக
ரமுமடங்கிப்போச்சு, ஏராயோசேரண்டவகண்டமட்டு மேறலாம்
வாசிகொண்டுதீட்சைபாரே. (எ௨)

பாரோதானுதாரதீட்சையாச்சு பகருமொருதீட்சையிஃதில்லாவி
ட்டால், ஏரோதான்யோராதுரூப்பூத்தானு மெந்தவிதம்பார்த்தாலும
ணங்கூடாது, ஊரோதானோராகுரூப்பூத்தானு மூளைத்தாரோயவரவ
ர்கடீட்சைதாமும், சீராளசத்திசிவதீட்சைதாமுஞ் செப்புவதிற்பய
னில்லைநாலைப்பாரே. (எ௩)

நூல்பார்த்துலலாடமதி லேறிப்பார்த்தே னுவலரியபாதரிசன
த்தைக்கண்டேன், கால்பார்த்தேனதற்கப்பால் வாசிகொண்டு கருத்
தோடுபார்க்கையிலேநிராதாரத்தை, நீல்பார்த்துநிராதாரந்தன்னை
க்கண்டு நேராகப்பூசித்தேனப்பாற்கேளு, வால்பார்த்துவாசிசிவயோ
கங்கண்டான் மகத்தானதிர்க்குணமேபலிதமாமே. (எ௪)

பலிதமென்றதிகண்டையானைஞ்சாங்காண்டம் பாடினேனிந்நா
ல்போலொருநாலில்லை, பலிதமையாயிரத்திலுக்கோ ருயிராமிந்தப்
பாரதனிலாரறிவாரிந்நூறன்னை, நலிதராதுளங்தெளிந்தமேலோ
ரெல்லா நவிலருஞ்சிரிந்நூலைக்கைக்கொண்டார்கள், வலியமனமடக்கிந
லோர்க்கடிமைசெய்து மைந்தனேபன்னிரண்டுவருடங்காத்தி. (எ௫)

காத்திருந்தவர்பணிழுந்தொண்டுசெய்தாற் கல்வியறிவதனுலேக
ண்டுகொண்டே, ஆர்த்தியொடுநீயொன்றன்றுகேட்டே யன்புடையம
கனென்றேமதிந்தெடுத்துச், சேர்த்தணைத்தைதந்நூற்றைறயெடுத்துக்
காட்டிச் செய்பாகங்கைபாகஞ்சீர்மையாக, வார்த்தைசொல்லிமெய்ம்
மொழியையுபதேசித்து வைத்திருப்பார்பக்கத்தின்மனமொன்றியே.

ஆமேதான்முன்சொன்னகருதாளைய வறிவாச்சு இன்னுஞ்சொல்
லக்கேளு, காமேதான்கனாதிறுத்தசலத்தையென்[illegible]கண்மணியே
யத்துமுறையமுதசுத்தி, பாமேதான்பாலமுதம்போ[illegible]தானும் பா

லகனையுழுத்தையெடுத்துக்கொண்டு, வாமேதானமிட்டேற்றித்தி
யைமூட்டி யைமந்தனைகாயவைப்பாய்சாமந்தானே. (௭௭)

சாமந்தான்காயவைத்திறக்கிப்பார்த்தாற் சாற்றரிதாய்க்குழம்ப
துபோலிறுகும்பாரு, செமடதாச்சுத்தசலந்தன்னைவார்த்து தெளி
யவைத்தான்முத்துப்போற்றெளிந்துகாணும், காமதாவிரவிதனிற்
காயவைப்பாய் கசிவெல்லாம்போய்ச்சிவந்துகாட்டுமீண்டும், பாமயாப்
பத்துமுறை ரவியிற்காய்ந்தாற் படருமையாவெள்ளைக்கல் துப்ப
தாமே. (௭௮)

வெண்சாரைஉப்பு.

ஒப்பிலாவுப்பதுவும்பிட்டுப்போலா பேசசோகோவெழும்புமை
யாசாரைபோல, வெப்பாவுப்பதுவுதேறுந்தேறும் வெண்சாரையித
ற்குப்பேர்பிடம்பொலைாது, ஒப்பிலாவுப்பிலிற மென்னசொல்வேன
தவளநிறச்சந்திரன்போலொளிருமையா, செப்பரியசிவவுப்பென்றித
ற்குப்பேராகு சிரணபாரபத்தைத்தியானஞ்செய்யே. (௭௯)

பரபூசைமுதலியன.

செய்துபரபூசைகுருபூசைமேலாந் சிற்பரியாமனோகவுரிவாலைபூ
சை, எட்டரியசத்திவபூசைசெய்தே யேசிலண்டவுப்பெடுத்தடக்கம
டன்று, மெய்யிதுவாகுசொல்லிவிட்டேடுனெளிக்கவில்லை, வேதாந்த
சற்குருதன்பாதத்தானை, கைவரவேவெளியிட்டுச் சொன்னேனென்ன
அநாதர்கள்வெகுசாபமதைநாட்டினுரோ. (௮௰)

நாட்டினர்சாபமதைப்பதினெண்சித்தர் நவிலரியநற்றவத்துமு
னிகள்சாபம், மூட்டினர்சதகோடிசித்தர்சாப மொழிக்தனிற்றாக்க
ந்தச்சாபந்தன்னை, விட்டுத்தற்கவெதோடேயுவிர்த்தியானும் விளம்
பரியபராருளாளினிர்த்திசெய்தேன், காட்டினேனிந்நூலைவெளிவிட்
டோர்கள் காசினியிற்கழுதையாய்ச்சனிப்பாராமால். (௮௧)

ஆமேதானின்றுமொருகருவைக்கேளுவாகாயநாதசத்தியுப்பை
யண்பா, நாமேவச்சொல்லுகிறேனுதருபி நாதாந்தசிரோமணியின்கூ
ற்றைநன்று, வாமேதான்வழலைப்பெணேசலைக்கன்னி வமுத்தரியப
த்துவயதானகன்னி, தேமேவுதேசிகமாமிவடன்பேச்சு சிவனுடனே
கூடிவிளையாடினுளேன். (௮௨)

ஆடினாள்புடனேதேவதாசி யழுதுமென்றநாவிக்திற்கூடினு
ள்பார், பாடினள்பணிவென்றவிந்திற்சேர்ந்தான் பனிச்சென்றுதெளி
ந்தெழுந்தாள்பூரத்தின்றேறி, சாடினுளவள்சென்றுவிந்திற்சேரச் சல
வாடிவாக்க[illegible]பொங்கும்பாரு, வாடினுடேனிந்த்தன்னிராமுத
மாச்சமதந்த[illegible]தெளிந்தொன்றும்பேசோ. (௮௩)

பேரானவச்சலந்தான்றெளிந்ததாலுற்பேசுதற்குநாவெழுமோ யாவர்க்கேனும், வீரானவீரியையாகுகிக்கொண்டு விட்டக்காலச்சலந் தான்றெளிந்துபோகும், ஆரானகுகிரோமுகமாச்சு தன்றன்றோறெதெளிவாச்சு தமூரியாச்சு, காரானவொன்றனக்கோரிரட்டிப்பாச்சு கன்னியென்றகுகிரீதற்குப்பேறே. (அச)

இதுவன்றோவெண்ணையிறக்கிளிந்திலண்ட மிதிலுடையவிந்தெதெத்தாநாதத்தாட்டி, அதியானவண்டகையாவிரண்டாம்வைப்பா, மதிலுடையவிந்துநீர்கிளிருசினீராம் மதியுடையவருஞ்சிபிவளோசைக்காரிமயகிருளென்றனையுமயங்கினேன்யான், பதியானகிரியென்றூர்கிரிதானன்று பகர்கிரியிலமர்தேசியண்டமாமே. (அரு)

தேசிநீர்.

தேசியென்றூற்றேசியன்றத்தேசியண்டத் தேசியிவள்குடியிருப்புமூன்றும்வைப்பு, பாசியென்றூற்பாசியன்றுபாசியண்டம் பகராதபொருளையாகர்லாம்வைப்பு; வாசியென்றூல்வாசியன்றூசிநீர்தான் மகத்தானவண்டமையாவைஞ்சாம்வைப்பு, வேசியென்றூல்வேசியன்றுகுமரியாறுண் மேலானவண்டமையாவாறும்வைப்பே. •(அசா)

வைப்பானவைப்பொன்றுந்தப்போவில்லை வயிரமாமூயிலையாகுனாக்கப்போமோ, உப்பானவுரோமரேப்பினண்டமூடன்சேர்ந்தகருவையாவேழாம்வைப்பு, செப்பரியபொருளிதையார்செப்பவல்லார் செப்பவல்லார் செயமானகுருவிதுதானெட்டாம்வைப்பே, அப்பானவப்பதையுமறிந்துகொள்ளு வடங்காதவண்டமையாகுருநீராமே. (அஎ)

கம்பியுப்புப் பாறையுப்பு.

குருவானகுருத்திராவ்வெடனபதற்குட் குருநீரைவாங்கியேசுத்திசெய்தால், அருவானகருத்திராவ்விப்பியாச்சு அதற்கடியிற்பாறையெனும்பொருடாகுச்சு, பருவமொருபத்துக்குட்பருவப்பெண்ணின் பாலியத்தையென்றுசொல்லப்போமோ, மருவானமாலைசுப்பெண்பெற்றவண்ட மகத்தானவொன்பதற்குட்பத்துமாச்சே. (அஅ)

ஆச்சுதுபாரண்டத்தினமூரிகெங்கை யடங்காதவச்சலத்தாலெழுந்தசுத்தி; பேச்சிதுபார்பேசாதருவையெல்லாம் பேறிவைத்தேனோ

நூற்றிற்பெருமையாக, வாச்சுதுபார்மகத்தானபொருளையெல்லா மாட்டினேன்புலத்தியனேயறிந்துகொள்ளு, ஓச்சதுபார்மூறைதவறுதி ன்னுஞ்சொன்னே னுனக்கெய்துமெய்தரியமுத்திதானே. (அக)

மூக்தியென்றவாறேதோவெனக்குச்சொல்லு முக்தியென்றசத்தியாம்வாலைப்பெண்டான்; பக்தியென்றபத்தியதுசித்திகோடி. பகைரார்சஹார்கடாம்பண்பாத்தானும், பத்தியென்றவாறேதோவெனக்குச்சொல்லும் பாரசத்திமகிமையதுபச்சைவன்னம், அத்தியென்றுவத்தியஃதார்தாட்சொல்வா ரடிமுடியினுள்ளிருந்தவாலையாமே. ()

ஆனையென்றவாறேதுசொல்வீரையா வானையென்றாசமதுதான் விந்துபாரு, ஆனையென்றுலானையதும்தத்தயானை யப்பெரியயானைத னையார்தாம்வெல்வார், ஆனையென்றவாறதனைச்சொல்வீரையா வரி வைவிந்துநாதமதினைஞ்சாஞ்சத்தி, சேனையென்றசேனையஃதண்டவேர்தான்சொல்லாதமவுனமதுசொல்லக்கேளே. (கூக)

சல்லிவேர்.

கேளென்னச்சீடன்மகிழ்ந்தனையாளென்று கேட்டதிறூற்கோனென்றும்பாரென்றும்பார், நாளென்றுநானறிந்தவணஞ் சொல்லக்கே ளுறென்றவிந்துதான்விருட்சமாகும், குளென்றசொல்லதுதான்சொல்வீரையா துகளிலாச்சோதியேயாதியாகும், வேளென்றவேளானவிலாந்தன்னை விளம்புகிறேன்சல்லிவேரொன்றுபேரோ, (கூஉ)

போனபோதுதா னண்டப்போராம் பேசுதற்குநாவெழுமோ பேசார்பேசார், சீரானசோறதுதான்மதனச்சோறு செப்பரியசோதிமாவேர்தான்சோறு, ஆரானவாறதுதானண்டவாறு மாயிரத்தெட்டண்டமட்டு மளாவும்பாரு, சீரானசாறதுதானண்டச்சாறு திகழ்ந்தசல்லியமெனுமோர்கொல்லிவேரோ. (கூ௩)

கொல்லிவேர்.

கொல்லும்வேர்வெல்லும்வேரொன்றுபோரங் கூறுமொருசல்லியமாமரத்தின்வேரு, கல்லும்வேர்புல்லும்வேரண்டவேரு கருவிருந்தவண்டவேர்[illegible]ப்போராம், சொல்லும்வேர்நில்லும்வே ரொன்றும்பே

ராஞ் சொற்பெரியகல்லுப்பென்றிதற்குப்போம், அல்லும்வேர்வெல்லும்வேர்குருவின்வேரோ டண்டத்தின்மரமென்றுயிதற்குப்பேரோ.

மரமென்றாலென்னமரஞ்சொல்வீரையா மகத்தானவண்டத்தின் மரந்தானையா வரமென்றாலென்னவரஞ்சொல்வீரையா வழலையென்ற வாலைரசமரந்தான்பாராய், சரமென்றாலென்னசரஞ்சொல்வீரையா சாற்றரியசல்லிவேர்ச்சரந்தானையா, அரமென்றாலென்னவரஞ்சொல்வீரையா வகண்டமென்றவகண்டத்தின்வரத்தின்பேரோ, (௧௬)

பேரானபெயர்களெல்லாம் வெளியதாகப் பேசினேன்புலத்தியனைவஞ்சாங்காண்டத்தில், பாரறியபதினெண்பேர் மறைப்பையெல்லாம் பகல்போலேவிளக்கிவிட்டேன்பண்பாய்பாரு, சீராகவெவர்களிவ்வண்ணஞ்சொன்னார் சீர்தூக்கிப்பார்க்கினிலையாரேனுவைய, ஆரானவரைகுறைகளற்றுப்போக வாதிதொட்டந்தமட்டுமறைத்திட்டேனே.

அறைந்திட்டேனிந்நூலைவெளிவிட்டோர்களண்டவிடிவிழுந்து தலைதெறித்துப்போவார், குறைந்துமதிகுருமொழியைவெளிவிட்டக் காற் கோடியிடியவர்தலையில்விழுமன்றேபார், சிறந்தபுகழ்ச்சதகோடிரிஷிகள்சாபஞ் செகற்குருவின்சாபமதுவந்துசாரும், மறிந்தோடச்சாபங்களைத்துந்தீர்த்தேன் மகத்தானவைந்நூற்றை யடைக்கம்பண்ணேனே. (௧௭)

பண்ணைப்பாபாராபரத்தின்கிருபையாலே பாரித்தேனைத்திருக்கும்பெயருஞ்சொன்னேன், கண்ணைப்பாகண்மணியே சாற்றவொண்ணுக் கருவெல்லாமுன்றனக்குக்கருத்தாய்ச்சொன்னேன், விண்ணைப்பாவிண்ணுக்குள் மணியேயென்றன் வேதாந்தநித்தருக்குள்விளங்கும்வாழ்வே, நண்ணைப்பாநாதாந்தப்பொருளைப்போற்று நயமாகவென்குருவுரைத்தார்காணே. (௧௮)

காணவென்றனெனிந்நூலா பென்றேவாடிக் கலங்காதேயென்மகனேகருவைக்கண்டு, மாணவென்றனல்லவழிபிசகிதென்றேறி மகத்தானவண்டசாரங்களெல்லாம், காணவேகண்டுதெளிந்திதிமாறுக்க கருணைபொழியென்குருவாம குமரவேளும், யானார்நிறையாதியந்தமிதுவேயென்று மண்டசத்தசாகரமுரைத்துவென்றே (௧௯)

இதுவன்றே வண்டபகிரண்டமென்று மிதமானவண்டப்பேரண்டமெனறும், பதியென்றபரமென்றேயைஞ்சாங்காண்டம் பகருகின்ற பேரண்டப்பதியாமென்றும், மதியொடுசிர்மவுனவண்ட மிதுவேயென்று மகத்தானவென்குருவும்பதேசித்தார், சதுர்பெறுசற்குணமிதியே யறிந்துவாழ்தி சாற்றுபரிபாஷைமுற்றுமுற்றிற்றன்றே. (௩)

அகத்தியமுனிவர் அருளிச்செய்த

பரிபாஷைத்திரட்டு.

ஐந்தாங்காண்டம்

முற்றிற்று.